

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

Kızıl Bayrak

Haftalık Sosyalist Siyasal Gazete

M.Kodu: 192837

Sayı: 2013 / 03 • 18 Ocak 2013 • 1 TL

www.kizilbayrak.net

**Tasfiyeci aldatmalara karşı
Kürt halkıyla
dayanışmaya!**

İÇİNDEKİLER

Paris katliamı ve “İmralı görüşmeleri” üzerine.....	3
Sermaye iktidarı, Suriye’deki çatışmaları körüklemeye devam ediyor.....	4
Kürt halkı tepkili, AKP pervasız ve pişkin!	5
Devrimci Kadın Kurultayı’ndan 8 Mart’a.	6
Yeni Akit, eski hikaye!	7
Devrimci sınıf faaliyetlerinden... ..	8
Bir direnişin ardından...	
Can Şafak.	9
Teknopark işçileri: Ücret hakkımızı gaspettirmeyeceğiz!	10
Manisalı metal işçileri, birliğin çatısı altında güçleniyor!	11
Daiyang-SK Metal işçileriyle dayanışma etkinliği	12
“Eylemlerimizi sürdüreceğiz!”	13
Türk Metalciler’in gardiyanı olduğu bir çalışma kampı!	14-15
Hatice Yürekli Parti Okulu Açılış Konuşması...	16-19
Gıdanın jeo-politiği	
Volkan Yaraşır	20-21
Mali’ye emperyalist müdahale, yalanlar ve gerçekler... ..	22
Onbinler Rosa Luxemburg ve Karl Liebknecht’i andı... ..	23
Yeni YÖK Yasa Taslağı’nın son hali hazırlandı... ..	24
RedHack YÖK’ü hackledi... ..	25
Emperyalizmin Ortadoğu projesinin faturasını en çok kadınlar ödüyor!	26
Devrimci Kadın Kurultayı hazırlıklarından.....	27
“Sistem değişmedikçe kadın sorunu da çözülemez!”	28
Kapitalizm enerji sorununu çözer mi? ..	29
Çocuk işçiliği üzerine.....	30
Mücadele postası	31

Kızıl Bayrak

Haftalık Sosyalist Siyasal Gazete

Sayı: 2013/03 * 18 Ocak 2013

Fiyatı: 1 TL

Sahibi ve Y. İşl. Md.: Tayfun Altıntaş
EKSEN Basım Yayın Ltd. Şti.
Yayın türü: Süreli Yaygın

Yönetim Adresi:

Eksen Yayıncılık Millet Cd. Selçuk
Sultan Cami Sk. No 2 / 9 Fatih / İstanbul
Tlf. No: (0212) 621 74 52 - 0536 285 73 25
e-mail: info@kizilbayrak.net
Web: <http://www.kizilbayrak.org>
<http://www.kizilbayrak.net>

Baskı: SM Matbaacılık

Çobançeşme Mh. Sanayi Cd. Altay Sk. No 10 A Blok
Yenibosna / Bahçelievler / İSTANBUL /
Tel: 0 (212) 654 94 18

Kızıl Bayrak'tan...

Sermaye devletinin Kürt hareketine yönelik “birçok enstrümanı” bir arada kullanarak gerçekleştirmeyi hedeflediği tasfiye operasyonu devam ediyor. Geçtiğimiz hafta yaşanan gelişmeler sürecin bir dizi cephede ve çeşitli yöntemler kullanılarak işletildiğini gösteriyor.

Bir taraftan “Ada görüşmeleri” ön plana çıkarılıp gündemleştirilirken, öte taraftan sermaye devletinin içeride ve dışarıda Kürt hareketini hedef alan imha saldırıları hız kesmiyor. Paris'te yaşanan suikast, Güney Kürdistan'a yönelik sınır ötesi operasyonlar, PKK kadrolarını ve yöneticilerini hedef alan imha operasyonları, “barış” söylemi arkasına gizlenen hesapları ve sermaye devletinin ikiyüzlülüğünü çarpıcı bir şekilde gözler önüne seriyor.

Özellikle Paris'te 3 Kürt kadın siyasetçinin katledilmesi olayı, sermaye devletinin “müzakere” aldatmacasını çok yönlü ve bir dizi kanlı provokasyonla bir arada yürüteceğini açıkça göstermektedir. Esas amacın tasfiye olduğu yerde sermaye devleti açısından kullanılacak enstrümanların çeşitlenmesi de olağan sayılmalıdır.

Öte yandan tüm bu gelişmelerle birlikte Kürt halkının mücadele dinamikleri de her geçen gün güçlenmektedir. Zira Kürt halkı bölgesel ölçekte ciddi kazanımlar elde ettiği bir dönemden geçmektedir. Ne masa başında yapılan pazarlıklar ne de kanlı provokasyonlar Kürt halkının mücadele dinamiklerini ve özgürlük özlemini dizginleyemeyecektir. Kürt halkının, katledilen 3 Kürt kadın siyasetçinin cenazelerini İstanbul'da ve Diyarbakır'da onbinlerle karşılayarak kanlı provokasyona karşı verdiği yanıt bu gerçeği bir kez daha gözler sermektedir.

***

Dönemin öne çıkan bir başka gelişmesi Türk sermaye devletinin Suriye'ye “sömürge valisi” ataması oldu. Böylece ABD emperyalizminin icazetinde “bölgesel güç olma” hesabı yapan Türk sermaye devleti, Suriye'ye sömürge valisi atayarak emperyalistler hesabına yürüttüğü savaş kışkırtıcılığına yeni bir halka eklemiş bulunuyor.

Sermaye devletinin işi bu noktaya vardırmasını, emperyalistlerin hizmetine koşmakta sınır tanımayacağını ve bu konudaki pervasızlığının güncel bir örneği saymak gerekiyor. AKP gericiliğinin ve sermaye devletinin bu saldırgan politikalarının önüne geçmek güncel bir görev olarak önümüzde duruyor.

***

Metal sektöründe gündeme gelen kitlesel işten atmalar sınıf gündemleri arasında giderek öne çıkıyor. Sektörün temel fabrikalarında yaşanan ve binlerle ifade edilen işçi kıyımı karşısında etkili bir mücadele örmek, halihazırda devam eden Grup Metal TİS'lerine müdahale etmek açısından da önem taşıyor. Bu açıdan sınıf devrimcileri önümüzdeki günlerde “İşten atılmalar son! İşten atmalar yasaklansın!” şiarı ile metal fabrikalarına yönelik müdahalelerine hız vermelidirler.

H. FIRAT

Program sorunları üzerine konferanslar

Ulusal Sorun ve Devrim

Kitapçılarda...

E K S E N Y A Y I N C I L I K

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - <https://rantey.org>

H. FIRAT

Dünya Ortadoğu ve Türkiye

E K S E N Y A Y I N C I L I K

Paris katliamı ve “İmralı görüşmeleri” üzerine...

AKP’nin tasfiyeci aldatmacalarına karşı Kürt halkıyla dayanışmaya!

Kürt kadın siyasetçileri Sakine Cansız, Fidan Doğan ve Leyla Şaylemez’in Paris’te katledilmeleri, ister istemez “İmralı görüşmeleri” süreciyle ilişkilendirildi. Türk sermaye devletinin olay karşısındaki ilk refleksi, “iç hesaplaşma olabilir” argümanıya PKK’yi suçlamak oldu. Kürt siyasi çevreleri de haliyle devletin derinlerini suçladılar. Kimisi ise yabancı istihbarat servisleri ihtimaline işaret etti. Şimdiye dek birbiriyle şu ya da bu şekilde çelişen bir dizi veri ortaya saçılmış bulunuyor. Fakat kimin nerede durduğuna göre değişen, olayın İran istihbaratına havale edilmesinden “Türk Gladiosu”nun sorumlu tutulmasına, “iç hesaplaşma” suçlamasından “adli” bir vaka olmasına varana dek, bir dizi olasılığa dayanak yapılacak ölçüde çeşitlilik arz eden bu bilgilerin hiçbirisi henüz bir kesinlik taşıyor.

Şayet yerli ve yabancı burjuva medyanın “güvenilir kaynaklara” dayandırdığı bilgilere bakacak olursak, suikastın profesyonelce işlenmesi dışında net bir bilgiye sahip değiliz. Bu kadarı ise sadece olayın içinde istihbarat servislerinin profesyonel cinayet timleri olmasını kuvvetle muhtemel hale getiriyor. Dolayısıyla ilk elden akılları kurcalayan “olayın ardında kimler var ve amaçları nedir?” sorularına kesin yanıtlar vermeye çalışmak, şimdilik sonuçsuz bir çaba olmaktan öte bir anlam taşıyor. Olayın açıklığa kavuşturulup kavuşturulmayacağı konusu da muğlaklığını koruyor.

Paris suikastının uyarıcı etkisi

Ortadaki belirsizliklere karşın üç Kürt kadın siyasetçinin katledilmesine dair bugünden söylenebilecekler de var. PKK kurucularından Sakine Cansız ve iki dava arkadaşının hain bir suikastle katledilmeleri, her şeyden önce Kürt halkında, sol ve ilerici çevrelerde büyük bir öfke yarattı. Bu öfkenin temel hedefi karanlık yönleriyle burjuva devlet aygıtlarıydı. Keza cinayete karşı büyük bir sahiplenme ortaya çıktı ve olay Kürt halkında yeni bir kenetlenmeye yol açtı. Avrupa’nın ve Türkiye’nin dört bir yanında Kürt emekçilerini sol ve ilerici güçlerle buluşturan eylemler gerçekleştirildi. Özellikle Sakine Cansız şahsında kadınların kendini mücadeleye adanmışlığının, Diyarbakır zindanlarındaki vahşete karşı direnişçiliğin anlamı öne çıktı. Bu yanıyla Paris suikasti, muhtemel amaçlardan bağımsız olarak sahiplerinin elinde patlamış oldu.

Öte yandan olay, Kürt hareketi ve siyasal çevreleri tarafından haklı olarak açık bir mesaj şeklinde algılandı. Hangi amaçla yapılmış olursa olsun, Kürt hareketinin yönetici kesimi bunu bir gözdağı olarak yorumladı. Tam da bugünlerde Kandil’e TUBİTAK yapımı ve ileri teknoloji ürünü olduğu iddia edilen sığınak delici bombalarla saldırılması, bunun da yöneticileri hedeflemek olarak açıklanması rastlantı olmasa gerek. Burjuva medyada bunun, her alanda PKK’yi huzursuzluğa sürüklemek politikasının bir gereği olarak yansıtılması da ayrıca dikkat çekici.

Bununla birlikte Paris katliamı, bir yanıyla, Kürt halkının ve Kürt hareketinin “İmralı görüşmeleri”

sürecine, daha doğrusu AKP’nin “çözüm” planına ve niyetlerine yönelik ihtiyatlı tutumuna kuvvet kazandırmış görünüyor. Kürt hareketinin belli başlı yöneticileri AKP’nin tasfiye niyetine daha fazla işaret etmek ihtiyacı duyuyorlar. KCK daha net ifadelerle AKP’nin samimiyetsizliğinden ve ikiyüzlülüğünden bahsediyor.

Rayda tutulmak istenen tren

Fakat Kürt hareketi cephesinden kim hangi açıklamayı yaparsa yapsın, “İmralı görüşmeleri”ne dair hassasiyet olduğu gibi korunuyor. Tüm sözler gelip İmralı’daki sürecin sağlıklı işletilmesi temennilerine ve umutlarına bağlanıyor. Aslında Kürt hareketi cephesinden meseleye nasıl yaklaşıldığının ortak paydası, BDP Eş Genel Başkanı Selahattin Demirtaş’ın 16 Ocak tarihli şu sözlerinde karşılığını buluyor: *“İmralı’da resmi görüşmeler yapılıyor. Bu çok önemli ve çok değerlidir. Ama bunun ötesinde henüz netleşmiş bir şey olmadan, sürece ve geleceğe dair somut şeyler söylemek de mümkün değildir. Bu süreç, bir şekilde başladı. Hükümetin gerçek niyeti Kürt sorununu çözmek olmayabilir. Tasfiye, oyalama, kandırma olabilir, ne olursa olsun, bütün bu niyetlerden bağımsız bir süreç başladı. Bunun içini doldurmak, artık barış ve özgürlük isteyen herkesin görevidir. Bunu sağlamak bizlerin elindedir. Sadece hükümetin niyetini okuyarak, belirleyemeyiz. Kim bu sürece katkı sunmak istiyorsa, sürecin içini doldurmak zorundadır. Hükümetin niyeti şudur diye kestirip atamayız.”*

Demirtaş, aynı konuşma içinde, *“Hükümetten sadece çözümü beklemek yanlış olur ne olursa olsun biz yola çıkmış olan bu treni rayda tutmak zorundayız. Bu da bize bağlıdır, hükümete bağlı değil. Hükümete bırakırsak bu treni kullanamaz raydan çıkarır, biz böyle düşünüyoruz”* diyerek, halihazırdaki tutumlarına ayrıca açıklama getiriyor.

Bu bakış açısından Paris suikastının süreci sabote etmek isteyen derin güçlere bağlanmaması haliyle mümkün değil. Kuşkusuz farklı bir noktadan ve farklı kesimleri (“süreci sabote etmek isteyen aşırı uçlar”, İran-Suriye istihbaratları vb.lerini) suçlayarak sermaye düzeninin sözcüleri de benzer bir yaklaşımda kesişiyorlar. Hatta AKP, olayı sabotajcı faillerle ilişkilendirerek sürece dair samimiyetine ve ciddiyetine dayanak yapmaya çalışıyor. Daha açık bir ifadeyle, karşılıklı suçlamalarda bulunanlar “sürecin sabote edilmek istendiği” tezinde fikir birliği içindeler.

AKP’nin tasfiyeci oyunu ve kanlı hesapları biliniyorken...

Ortada sadece bir tasfiye oyunu varken, dahası muhataplarının iddia ettiğinin aksine dinci-gerici iktidarın tüm sözcüleri bunu ağır birliği etmişcesine açık ve kesin bir dille ortaya koyuyorken, ciddi ciddi sabote edilecek bir süreçten bahsetmek, Paris’teki siyasi cinayetlerin hesabını açıktaki bırakmaktır. “İmralı görüşmeleri” ile başlayan sürecin yeni bir aldatmacasıdır. Fakat bu yeni aldatmacanın

sanmıyoruz. Burada AKP’nin 2014 hesaplarını, planlarını, hedeflerini yineleyip durmak gereksizleşiyor. AKP sözcüleri tarafından “İmralı görüşmeleri”ne atfedilen küçültücü yaklaşımlar bile kendi başına çok şey anlatıyor. Örneğin “istihbarat birimleri terör örgütleriyle böyle görüşmeler yapar” denilmesinin, bunun da “terörle mücadelenin bir enstrümanı” olarak açıklanmasının, Kürt halkının özgürlük ve eşitlik özlemlerini, Kürt hareketinin barış umudunu aşağılamaktan başka ne anlamı olabilir, bilmiyoruz. Bugüne kadar kamuoyuna görüşmelerin içeriğiyle ilgili doğru düzgün bir bilgilendirme yapılmaması, bir kez daha gizli kapaklı sürdürülmesi zaten yeni bir aldatma sürecinin teyididir.

Kürt hareketi, Selahattin Demirtaş’ın net ifadesiyle karşı tarafın niyeti ne olursa olsun, (hatta hangi katliamları yaparsa yapsın), “treni rayda tutmayı” bir zorunluluk olarak görme vahametini sergilemeye devam ediyor. Üstelik bu, AKP gibi Kürt halkına düşman dinci-faşist bir akımın tasfiye-yok etme projelerini gönlünce hayata geçirmesini alabildiğine kolaylaştırdığı halde yapılıyor. Ne de olsa hedef ne yapıp edip masaya oturmak ya da bugünkü ifadesiyle “İmralı görüşmeleri”nin sürmesini sağlamaktır. Kürt siyasi çevrelerinin, istihbari faaliyetler çerçevesinde ve “terörü bitirmek maksadıyla” sürdürüldüğü açıkça ilan edilen bu görüşmelerle cumhuriyetin demokratikleştirilmesi ve Kürdistan’da demokratik özerklik sağlanacağı beklentisi içinde olup olmadığını bilemiyoruz. İmralı’daki çözüm iradesine ve kararlılığına bu denli vurgu yapılması boşa olmasa gerek. Ama dünyadaki sayısız deneyimin, özelde ise PKK’nin son 10-15 yıllık sürecinin döne döne teyit ettiği gerçek odur ki, burjuva sınıf egemenliğinin siyasal temeline, devlet yapısına dokunmadan ulusal sorunun bu tür bir burjuva çözümü dahi mümkün değildir. Sömürücü sınıf iktidarlarından hiçbirisi bunu masalarda, hele de gizli kapaklı görüşmeler neticesinde vermemiştir, vermeyecektir de.

İmralı masasındaki seçenekler

Geriye “çözüm”ün tek bir biçimi kalıyor. O da küçük kırıntılar karşılığı silahlı Kürt direnişinin tasfiye edilmesi, böylece Kürt sorununun kontrol altına alınıp denetlenmesidir. Dolayısıyla İmralı görüşmeleri yalnızca iki seçeneğe izin vermektedir. Ya Abdullah Öcalan Kürt hareketinin topyekün güvenine uygun hareket ederek Kürtler’in mevcut taleplerinden vazgeçmez ve haliyle görüşmeler, AKP’nin ihtiyaç duyduğu zaman boyunca sürdürülen bir oyalamadan öteye gitmez. Ya da AKP’nin dayattığı geri talepler kabul edilerek silahlı güçlerin tasfiyesine razı olunur. Her halükarda kazanan dinci-gerici akım, kaybedenler ise Kürt halkı ile Türkiye’nin tüm işçi ve emekçileri olacaktır.

Ve evet; durum, niyetler, hedefler, sonuçlar bu denli açıkken “hükümetin niyeti şudur” diye kestirip atmak, katledilen üç Kürt kadın siyasetçinin özlemlerini kitlesel olarak sahiplenen Kürt halkına karşı bugünün ertelenemez sorumluluğudur.

Sermaye iktidarı, Suriye’deki çatışmaları körüklemeye devam ediyor...

Yayılmacı politikalara karşı direnmek işçi ve emekçilerin görevidir!

Hem iç hem dış politikada kapitalist sınıfların çıkarlarını gözeterek adım atan AKP iktidarının saldırgan, yayılmacı zihniyeti, hemen her icraatında kendini gösteriyor.

Bölge halklarına karşı emperyalist/siyonist güçlerle aynı safta yer alan dinci-Amerikancı iktidar, komşu ülkelerin iç işlerine fütursuzca müdahalelerde bulunma cüretini gösteriyor. Suriye’ye karşı yürütülen çete savaşına ise, “aktif taraf” olarak katılan bu iktidar, Irak ve İran’la da köprüleri atma noktasına yaklaşıyor.

Savaş kıskırtıcılığına endeksli güç gösterileri hüsrana mahkumdur

“Bölgesel güç” olabilmek için emperyalist/siyonist güçler nezdinde rüştünü ispatlama telaşına düşen AKP iktidarı, vahşi katliamlarıyla bilinen kökten dinci çetelerden medet umacak düzeye düşeli yıllar oldu. Suriye’deki iç savaşı körüklemekle yetinmeyen Amerikancı iktidar, işi, kirli elleriyle Irak’ı karıştırma noktasına da vardırdı.

Türk burjuvazisinin sermaye ihracı ve yeni pazar arayışlarına tekabül eden bu politika, emperyalist/siyonist güçlerin bölgesel planlarına hizmet edecek tarzda uygulanmak zorunda olduğu için, hüsrana sonuclanmaya mahkumdur. Zira bölge halklarının, onursuz kölelik dayatan ABD-İsrail ikilisinin planlarına uzun süre boyun eğmeleri mümkün değil.

Neoliberal/Amerikancı dinci-gericiliğin “model”i olarak öne çıkan AKP iktidarı, ne pahasına olursa olsun yayılmacı heveslerini gerçekleştirmek istiyor. Pentagon’un savaş baronlarına, alçaltıcı bir şekilde tabi olması da, silahlı çetelere bel bağlaması da, esas olarak iktidarın bu uğursuz hevesinden kaynaklanıyor. Libya’daki yağma pastasından alınan pay hem sermayeyi hem de onun vurucu gücü olan AKP iktidarının iştahını kabartmış görünüyor. Suriye’deki savaşı körüklemeleri, Şam’da Amerikancı bir yönetimin işbaşına gelmesi için her yola başvurmaları, yeni bir yağma törenine katılma sabırsızlığından kaynaklanıyor olsa gerek. Ancak Suriye’nin yeni bir yağma pastasına dönüşmesi kolay olmadığı için, dinci-Amerikancıların iştahlarının kursaklarında kalma ihtimali yüksektir.

“Sömürge valisi” tayin etme fütursuzluğu

Sınırları boydan boya silahlı çetelere açan AKP iktidarı, militarist güçlerini de cephelere sürerek, Beşar Esad yönetiminin yıkılması için çırpınıp duruyor. Defalarca Baas yönetiminin sonunu ilan eden Tayyip Erdoğan’la müritleri, bir türlü heveslerine ulaşamadılar. Yanlış hesapları Şam’dan döndükçe hırçınlaşan dinci-gericiliğin şefleri, vahşette sınır tanımayan kökten dinci çetelere verdikleri desteği arttırıyorlar. Polisi, MİT’i, yerine göre orduyu ve medyadaki kalemleri de silahlı çetelerin hizmetine koşan iktidar, Suriyelilere “özel vali” atayarak yeni bir hamle yaptı.

Türkiye’ye göç eden Suriyelilere “insani yardım yapmak” gerekçesiyle vali atanması, Osmanlı’dan devralınan yayılmacı zihniyetin AKP şefleri şahsında zuhur ettiğinin yeni bir göstergesidir. Veysel Dalmaz adlı

kişiyi “sömürge valisi” olarak atayan iktidar, Baas yönetiminin denetimi dışında kalan bölgeleri yönetmeye heveslenmiş görünüyor.

AKP iktidarının “sömürge valisi” atayarak, Suriye’deki çatışmalara daha etkili bir şekilde dahil olma girişimi, elbette Pentagon’un savaş baronlarının onayı alınarak atılmış bir adımdır. Bu vahim adım AKP’ye bir şey kazandırır mı? Orası meçhul; açık olan şey ise, bu uğursuz adımın çatışmaları daha da körükleyecek olmasıdır.

Halep Üniversitesi’nde katliam

“Sömürge valisi” tarafından desteklenen cihatçı çetelerin son icraatı, Halep Üniversitesi kampüsüne roketlerle saldırı düzenleyip yüze yakın öğrenci ve sivil katletmek oldu. Hem öğrencileri hem çatışmalardan kaçan kadın ve çocukları katleden silahlı çeteler, Veysel Dalmaz’ın “sömürge valisi” olarak atanmasından duydukları memnuniyeti, her vesileyle dile getiriyorlar.

Halep Üniversitesi, çatışma alanlarının dışında kalmıştı. Bundan dolayı çatışmalardan kaçan ailelerin “güvenli” sığınma alanıydı. AKP desteğindeki kökten dinci çeteler, üniversite kampüsünü roketlerle vurarak yüze yakın kişiyi katledip, yüzlercesini yaralayarak, kendilerine destek vermeyen herkesi katledebileceklerini bir kez daha kanıtladılar.

Suriye halkına yardım etmek istediğini vaaz eden AKP şefleri ile onlara borazanlık yapan medya, kampüsteki vahşi katliamı yok saydılar. Katliam, dinci-gerici medya da ya haber konusu edilmedi ya da bir paragraflık bir haberle geçiştirildi. Her fırsatta hamasi nutuklar atan dinci-Amerikancılar’ın, bu katliamı suskunlukla geçiştirmeleri, suçüstü yakalanmalarından dolayıdır.

Vali bölgesinde hırsızlık ve yağma...

Baas yönetimine ve kendilerini desteklemeyen toplum kesimlerine karşı kuralsız bir savaş yürüten silahlı çetelerin etkili olduğu bölgeler, “savaş ağaları” tarafından kontrol edilen yerler oluyor. Bu çeteler sadece cinayet işlemiyor, aynı zamanda birer çapulcu sürüsü gibi de hareket ediyor.

Silahlı çetelerin, özellikle ticaret kenti olan Halep’i yağmaladıkları, pek çok habere konu oldu. Hırsız, yağmacı savaş ağalarının komutasındaki çeteler, kıtlığın baş gösterdiği ülkede halkın buğdayını çalacak kadar değer, ahlak ve ilke yoksunudurlar.

“Sömürge valisi” Veysel Dalmaz’ın bölgesinde, yani Baas yönetiminin denetimi dışındaki bölgelerde görülen bir başka yağma biçimi, fabrika, işletme ve atölyelerdeki makine ve teçhizatın sökülüp Türkiye’ye taşınmasıdır. Suriyeli yetkililer tarafından yapılan açıklamaya göre, 1000’e yakın işletme silahlı çeteler tarafından yağmlandı, çalınan malzemeler ise

Türkiye’de “hurda” niyetine satılığa çıkarıldı.

Hırsızlığı “Suriye halkını hedef alan bir korsanlık” olarak niteleyen Suriyeli yetkililer, bundan dolayı Türkiye’yi Birleşmiş Milletler’e şikâyet edeceklerini belirttiler.

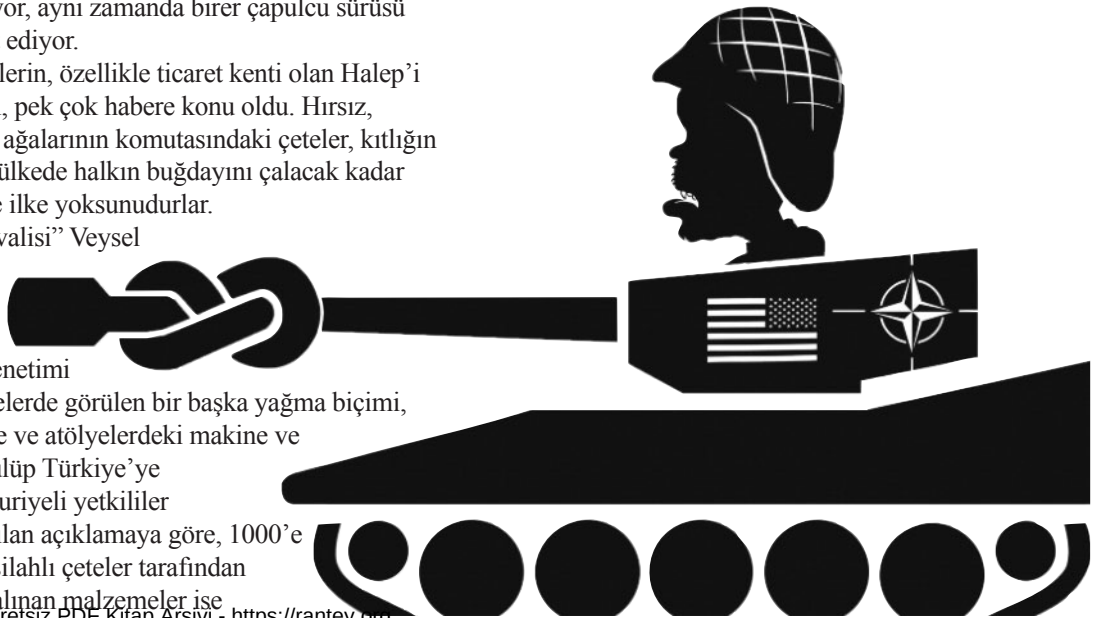
Yayılmacı politikalara karşı direnmek işçi ve emekçilerin görevidir!

Çeteler bu icraatlarıyla övünürken, AKP iktidarının şefleri, hırsızlık ve yağmayı kabul etmek zorunda kaldılar; yağmalanan fabrika ve işletme sayısının Suriyeli yetkililer tarafından abartıldığını söylemekle yetindiler.

İşte bu çeteleri başta AKP iktidarı olmak üzere Katar, Suudi Arabistan ve emperyalistler destekliyor. Dahası bunları Suriye halkının temsilcileri diye de yutturmaya çalışıyorlar. Tüm bunlar, emperyalistlerle, Türk devleti başta olmak üzere bölgedeki gerici güç odaklarının Suriye halkının sorunlarıyla zerre kadar ilgili olmadıklarını gözler önüne sermektedir. Yaptıkları şey, baskıcı Baas yönetimine karşı harekete geçen Suriyeli emekçilerin mücadele dinamiklerini yozlaştırıp, gerici çıkarlarının aracı haline getirmektir.

Bu uğursuz işi doğrudan ve en kirli şekilde yapan AKP iktidarıdır. Suudi Arabistan, Katar ve diğer Körfez şeyhleri, Baas yönetimine düşmanlık üzerinden olaylara müdahale ederken, Türk burjuvazisi ve onun vurucu gücü AKP iktidarı ise, -Baas yönetiminin yıkılmasını- “bölgesel güç olma” yolunda atılmış bir adım olarak idrak ediyor. Bundan dolayı Suudi Arabistan’ın tutumunda bile, zoraki de olsa değişiklik görülürken, AKP şefleri, savaşı körükleme çabasına odaklanmaya devam ediyorlar.

Komşu halkları hedef alan bu gözü dönmüş politikanın, Türkiye işçi sınıfı ve emekçilerine yansımaları da ekonomik, sosyal, siyasal, ahlaki ve diğer alanlarda ağır bedeller ödemek şeklinde olacaktır. Bundan dolayı dinci-Amerikancı iktidarın yayılmacı saldırgan icraatlarına karşı mücadeleyi yükseltmek işçi sınıfının, emekçilerin ve tüm ezilenlerin geleceği açısından büyük bir önem taşımaktadır.

Kürt halkı tepkili, AKP pervasız ve pişkin!

PKK'nin kurucu kadrolarından Sakine Cansız, KNK Paris temsilcisi Fidan Doğan ve Leyla Söylemez'in uğradıkları silahlı saldırı sonucu katledilmeleri başta Kürt halkı olmak üzere tüm kamuoyunun tepkisi ile karşılandı. Sermaye devletinin sözcüleri ise "örgüt içi hesaplaşma" diyerek işin içinden sıyrılma telaşına düştü.

Gerçekleşen katliamın ardından başta Kürt halkı olmak üzere bir çok kesimden tepki geldi.

Kürt hareketi tepkili

Gerçekleşen katliamın ardından Kürt hareketinden de bir dizi açıklama geldi. Açıklamaların ana eksenini ise saldırının Öcalan ile yürütülen görüşme sürecini baltalamak için gerçekleştirildiği düşüncesi öne çıktı.

Eş başkanlar adına yapılan açıklamada cinayete tepki gösterilerek şunlar söylendi: *"Dünyanın her yerinde Kürde sadece ölümü reva görenler bilmelidir ki, özgürlüğümüzün bedeli ne olursa olsun bunu ödemekten çekilmeyeceğiz. Halkımızı bulunduğu her yerde protesto gösterileriyle bu katliamı lanetlemeye ve Kürt halkının şehitlerini sahiplenmeye çağırıyoruz"*

KCK Yürütme Konseyi Üyesi Zübeyir Aydar da "Saldırıları, İmralı ile yapılan görüşmelere karşı yapılıyor" ifadesini kullanarak saldırının mahiyetine dikkat çekti. KCK ise yaptığı açıklamada saldırının Türk Gladyonu'nun işi olduğunu söyledi.

Düzen cephesinde sessizlik ve demagojik açıklamalar

Vahşi cinayetin yankıları sürerken sermaye devleti süreci büyük bir sessizlikle karşıladı. Uzun süre yapılan tek açıklama ise AKP Genel Başkan Yardımcısı Hüseyin Çelik'in açıklamalarıydı. Çelik suçu PKK'nin üzerine atarak "PKK'nın kendi içindeki bir iç hesaplaşması gibi görünüyor" dedi.

Çelik'in açıklamalarının ardından burjuva basın da hızla çark ederek başlangıçta verdiği haberlerdeki üslubu değiştirdi ve "örgüt içi infaz" haberlerini öne çıkardı. Ortada herhangi bir delil olmamasına rağmen yaşanan vahşi cinayet bir kez daha demagojik

açıklamalarla geçiştirilmek istendi.

Çelik'in açıklamalarına yanıt veren BDP Eş Genel Başkanı Selahattin Demirtaş ise "Neden telaşlısınız?" sorusunu yöneltti. Demirtaş, Çelik'e yönelik şunları söyledi: *"Hassas sürece binaen AKP Paris'teki katliamın aydınlatılması için Fransa nezdinde girişimde bulunacağına 'örgüt içi infazdır' deyip, kapatıyor. Bu tutuma karşı şunu soruyorum; Bu açıklamayı yapanların bizzat bu katliamı planlamadığını nereden biliyoruz? Telaşınız bundan mı yoksa?"*

Erdoğan ve Arıncı'tan açıklama

Çelik'in açıklamalarının pervasızlığının çektiği tepki bir süre sonra hükümeti de harekete geçirmiş olacak ki Başbakan Yardımcısı Bülent Arıncı hayli temkinli bir açıklama yaptı. Cinayeti tasvip etmediğini ve üzüntü duyduğunu söyleyen Arıncı, cinayetin amacına dair ise şunları söyledi: *"Bu olayın Türkiye'de böyle bir sürecin başlamasıyla ilgisi var mı bilgi sahibi değilim. Türkiye'de yeni başlayan süreci hem içeride hem dışarıda etkilemeye yönelik girişim olur mu dersenez bu da bir ihtimaldir."*

Tayyip Erdoğan ise yaptığı açıklamayla Hüseyin Çelik'i aratmadı. Senegal'de açıklamalarda bulunan Erdoğan, olayın aydınlanması gerektiğini belirterek şunları belirtti: *"İç hesaplaşma olabilir, teröre karşı bizim vermiş olduğumuz bir mücadele var. Bunu arzu etmeyenler de var. Bunlar tarafından böyle provokatif bir girişim de olabilir. Sabırlı olup aydınlanmasını beklemekte fayda var. Terörle mücadeleye yönelik iyi niyetli adımlarımızı atmaya devam edeceğiz."*

Şu an için cinayetin arkasındaki güç ve amaç öğrenilmiş değil. Ancak başta Hüseyin Çelik olmak üzere AKP'lilerin bu derece pervasız açıklamaları ve cinayetin yapıldığı düşünüldüğünde sermaye devletinin yeni bir provokasyonu olma ihtimali öne çıkıyor. Her ne kadar hükümet cephesinden, sonraki açıklamalar daha dikkatli yapılmış olsa da Roboski gibi bir katliamın ardından dahi halen daha bir açıklama yapamayan devletin bu kez failleri bu derece hızlı biçimde duyurması Demirtaş'ın sorularını önemli kılıy

Kadınlardan suikast protestosu

Paris'te 3 Kürt kadının öldürülmesinin ardından yapılan eylemlerde "provokasyon" değerlendirmeleri ön plana çıkarken 3 Kürt kadının mücadelesinin devralındığı vurgulandı.

İstanbul

Kadın örgütleri, 13 Ocak günü Galatasaray Lisesi önünde toplanarak, üzerinde katledilen 3 Kürt kadının resmi olan "Kadın özgürlük mücadelesini katlederek bitiremezsiniz! / Demokratik Özgür Kadın Hareketi" yazılı pankart açtılar.

Fransız Konsolosluğu önüne gelindiğinde ilk önce kapıya siyah çelenk bırakıldı. Ardından Duygu Koçak basın açıklamasını okudu.

Katledilen kadınların direngen ve mücadeleci kimliğine dikkat çekilen açıklamada suikastın barış girişimlerine yönelik olduğu söylendi. Türk devletinin ve uluslararası işbirlikçilerinin Kürt halkına nasıl bir çözüm dayattığının da göstergesi olduğunun altı çizildi.

Açıklamanın ardından İstanbul Milletvekili **Sabahat Tuncel** bir konuşma yaptı. Tuncel, suikastın faili olmadığını iddia edenlerin katliamı aydınlatmakla mükellef olduğunu, görüşme sürecine yönelik olmadığını açığa çıkarması gerektiğini belirtti.

Konuşmanın ardından sloganlarla eylem sonlandırıldı.

Kocaeli

Kocaeli BDP üyeleri, 11 Ocak günü İnsan Hakları Parkı'nda biraraya gelerek Paris'te yaşanan katliamı kınayan bir basın açıklaması gerçekleştirdi.

BDP Kocaeli İl Başkanı Mehmet Alçinkaya'nın okuduğu basın açıklamasında "Kürt siyasetçilere yönelik bu suikastın, çözüm girişimlerine yönelik bir provakasyon olduğu" belirtildi.

Basın metninin okunmasının ardından atılan "Şehit namırın!", "Şehitlerin hesabı sorulacak!" sloganlarıyla eylem sonlandırıldı.

Adana

15 Ocak günü Adana Kadın Platformu tarafından İnönü Parkı'nda gerçekleştirilen eyleme DÖKH üyesi Kürt kadınları "Kadın kırımı toplum kırımıdır, Paris'te kadın öncülerimize yönelik katliamı nefretle kınıyoruz!" pankartıyla katıldı. BDP, Adana İl Binası'ndan yaptıkları yürüyüşle eyleme katılırken, parkta Platform adına "Sakine, Fidan, Leyla, Paris katliamını kınıyoruz, mücadele sürüyor!" ozaliti açıldı. Ayrıca kadınlar Sakine Cansız, Fidan Doğan, ve Leyla Söylemez'in fotoğraflarını taşıdılar.

Eylemde Adana Kadın Platformu adına açıklama yapıldı.

Adana'da bir diğer eylem Demokratik Özgür Kadın Hareketi (DÖKH) tarafından 11 Ocak günü gerçekleştirildi. BDP İl Binası önünde başlayan eylem buradan kortej oluşturularak İnönü Parkı'na yürünmesiyle devam etti. Eylemde "Kadın kırımı toplum kırımıdır. Paris'te kadın öncülerimize dönük yapılan katliamı nefretle kınıyoruz" pankartı Kürt kadınları tarafından taşındı.

Yapılan her iki açıklamada da suikast kınandı.

Kızıl Bayrak / İstanbul-Kocaeli-Adana

Devrimci Kadın Kurultayı'ndan 8 Mart'a...

Özgürlük ve eşitlik mücadelesini yükseltelim!

10 Şubat tarihinde gerçekleştirilecek olan Devrimci Kadın Kurultayı'nın çalışmaları yoğunlaşmış bulunuyor. Kadın sorununun toplumsal ve sınıfsal özünün karartıldığı, sınıflardan bağımsız, cinsiyet temelinde bir kadın mücadelesinin savunulduğu bir kesitte, kadın sorunu konusunda devrimci-marksist bakışı en güçlü şekilde ortaya koymak, sınıf mücadelesi açısından çok önemli bir yerde duruyor.

Devrimci Kadın Kurultayı çalışmasının içe dönük bir çalışma ve etkinlik olmadığı, kadın sorunu konusunda marksist bakış açısının ortaya konulmasının kurultay gününden ibaret görülemeyeceğini, kurultay hazırlıklarının ilk aşamasında açıklıkla ifade edilmişti. Kurultay çalışmasının sınıf ve emekçi kitleleri, somutta da ilerici kadınları devrimci mücadeleye kazanmanın etkin bir aracı olması, faaliyetin de bu bakışla örgütlenmesi gerekliliğinin altı çizilmişti.

Komünistler açısından kurultay çalışması, başta emekçi kadınlar olmak üzere, sınıf ve emekçilere siyasal müdahalenin bir aracı, aynı zamanda 8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü'nün öngünlerinde gerçekleşmesi nedeniyle, 8 Mart çalışmasının bir parçası ve ilk adımındır. Dolayısıyla Devrimci Kadın Kurultayı çalışması bu bütünlük içinde ele alınmalı, 8 Mart çalışması da kurultay hazırlıkları ile birlikte en etkin şekilde örgütlenmelidir.

Emekçi kadın çalışması özünde, kadınlar içerisinde devrimci siyasal çalışma ve kadınları devrimci mücadelenin saflarına kazanmaksa eğer, kadınların gerçek kurtuluşunun nasıl olacağı, yani sosyalist propaganda büyük önem taşımaktadır. Aynı zamanda, kadınların ezilmişliğine karşı güncel talepler uğruna verilecek mücadele de, emekçi kadınların tepkisini açığa çıkarmak ve harekete geçirmek bakımından büyük bir önem taşımaktadır. Özel olarak belirtmek gerekir ki, kadınların ezilmişliğinin ve güncel sorunlarının gelip dayandığı yer, esasta erkeğin egemenliği değil, mevcut kapitalist sistem ve burjuva sınıf egemenliğidir. Dolayısıyla, kadının gerçek kurtuluşunu kurulu toplumsal düzeninin alaşağı edilmesine bağlayarak, kadınların güncel sorun ve istemlerini de bu temelde ele alan bir mücadele yürütmek, bu bütünlük içerisinde devrimci propaganda-ajitasyonu yükseltmek, kurultay adımı ile birlikte 8 Mart çalışmasında temel alınmalıdır.

Emperyalist savaşa, çifte sömürüye, baskıya, eşitsizliğe ve kadına yönelik şiddete karşı mücadele çağrısını yükseltmeliyiz!

Bugün işçi ve emekçi kadınlar çok sayıda sorun ile karşı karşıya bulunuyorlar. Kadın emeğinin pervasızca sömürüsü, toplum ölçeğinde kadınlara yönelik şiddetin tahammül edilemez boyutlara varması, cinsiyete dayalı ayrımcılık ve eşitsizliğin toplumsal yaşamın tüm alanlarında derinleşmesi vb.... Bunları günümüz toplumunda kadınların yaşadığı en temel sorunlar olarak sayabiliriz. Ancak emekçi kadın çalışması toplam siyasal sınıf çalışmamızdan bağımsız değildir ve onun doğrudan bir uzantısıdır. Emperyalizmin Ortadoğu'daki savaş ve saldırganlık politikalarının taşıyıcılığını ve onun taşeronluğunu yapan Türk

sermaye devletini teşhir etmek, işçi ve emekçileri bu politikalara karşı örgütlemek ve tutum almaya çağırarak, siyasal sınıf çalışmamızın temel gündemlerinden birini oluşturuyor. Bugün kadınlara yönelik yürüteceğimiz siyasal faaliyet, kendilerini de doğrudan etkileyen emperyalist savaş ve saldırganlık politikalarına karşı emekçi kadınları bilinçlendirmeyi, örgütlemeyi ve mücadeleye sevk etmeyi hedeflemelidir. Kadının kurtuluşu mücadelesini esas alan bir kurultayın en somut güncel çağrısı da emperyalist savaş ve saldırganlık politikalarına karşı mücadeleyi yükseltmek olmalıdır.

Bugün coğrafyamızda, sınıfsal ve cinsel sömürünün yanı sıra, özellikle Kürt kadınları nezdinde ulusal baskı ve eşitsizlik yaşanmaktadır. Sömürgeci sermaye devleti, Kürt halkının haklı ve meşru taleplerini baskı, inkâr, imha ve tasfiye politikaları ile yok etmek istemektedir. Kürt ulusal hareketinin ön saflarında yer alan üç kadın militanın Paris'in göbeğinde vahşice katledilmesi de, bu politikalardan asla bağımsız değildir.

Son dönemdeki gelişmeler, tüm bu tasfiyeciler politikalar karşısında sermaye düzenine karşı işçi ve emekçilerin birleşik mücadelesinin hayati önemini bir kez daha göstermektedir. Bu koşullarda Kürt, Türk ve diğer tüm milliyetlerden işçi ve emekçi kadınların kader birliğinin önemini işlemek büyük bir değer taşımaktadır.

8 Mart'ı sınıfsal, tarihsel özüne uygun kutlamak için...

8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü kutlamaları yıllardır bir ayrışmaya sahne oluyor. Somutta “emekçi” kavramının ve “kadın-erkek katılımının” reddedilmesi, biçimsel değil, tümüyle sınıfsal bir ayrışmayı ifade etmektedir. Kurulu toplumsal düzeni karşısına almayan, düzen kulvarında kendisine yer bulma uğraşına giren reformist-feminist güçler tarafından, sınıfsal çizgiden soyutlanmış bir “kadın mücadelesi” yürütülmektedir. Reformizmin “kadın mücadelesi” cinsiyetler arası eşitsizliği temel alan, kadının ezilmişliğinin kaynağı olan kurulu toplumsal düzene değil, onun sonuçlarına, somutta ise erkek egemenliğine karşı bir mücadele hattına oturmaktadır. Dolayısıyla 8 Mart kutlamaları da bu bakışa göre şekillenmekte, sınıfsal karakterinden soyutlanmakta, kadın-erkek birleşik mücadelesi reddedilmekte, hatta çok “ilkel” karşılanmaktadır.

Bu bakış, reformistlerin denetimindeki sendikalara da sirayet etmekte, emek örgütü olan sendikalarda “emekçi kadın” mücadelesi, sınıflardan soyutlanmış “kadın mücadelesine” dönüştürülmekte, 8 Mart da dahil olmak üzere kadın emekçileri doğrudan ilgilendiren sorun ve talepler karşısında kadın-erkek birleşik mücadelenin önü kesilmektedir.

Bu anlayışı kırmamanın en temel yolu, kadın emekçiler içinde devrimci-sınıfsal bakış açısına dayalı mücadeleyi kökleştirmekse, bir diğer yanı, kadın sorununda ifadesini bulan reformist-feminist çizgiye karşı ideolojik mücadeleyi yükseltmektir. Devrimci Kadın Kurultayı, tam da bu temelde oluşturulmuş ideolojik-politik bir çalışmadır. Ayrımcılık, baskı, sömür, eşitsizlik, cinsiyetçi baskı, ulusal baskı, mezhepsel baskı, emekçi kadınların özgürlük ve eşitlik mücadelesini simgeleyen 8 Mart dünya emekçi kadınlar gününü kutlamaya hazırlıyoruz.

yukarıda da ifade ettiğimiz gibi, ideolojik mücadele, tek başına, kurultay günü kadın sorununda devrimci-marksist tutumu güçlü bir şekilde ifade etmek değil, kurultayı da kapsayacak şekilde 8 Mart'a kadar uzanan dönemde özel olarak yoğunlaşmış bir çalışma anlamına gelmektedir. Bu süreçte, tarihsel olarak işçi sınıfına ve sosyalizme ait olan 8 Mart'ı sınıfsal ve tarihsel özüne uygun bir şekilde, bir mücadele günü olarak kutlamak için, devrimci temellerde ayrıştırmanın her alanda, her türlü aracı değerlendirerek yürütülmesi önemlidir.

Özgürlük ve eşitlik mücadelesini büyütelim!

Devrimci Kadın Kurultayı'na bir aydan daha kısa bir süre kalmış bulunuyor. Bu süreyi 8 Mart'a bağlayacak şekilde en etkin ve güçlü bir şekilde değerlendirmek, bugün için öncelikli görevimizdir. İçeride seminerlerle, dışarıda etkinlikleri birbirlerini güçlendirecek tarzda değerlendirmek, propaganda materyallerine sıkışmayan, yüzünü emekçi kadın kitlelerine dönen, her türlü aracı kullanarak (toplantı, ev ziyaretleri, film gösterimleri, stantlar, bildiri, imza metinleri vb.) siyasal propaganda-ajitasyon yürütmek, kadın sorununun devrimci çözümü konusunda açıklık yaratmak gerekmektedir.

Kurultay ve 8 Mart çalışmalarımız boyunca işçi-emekçi kadınlara yönelik devrimci siyasal propaganda ve ajitasyonumuz, aynı zamanda eylemli süreçlerle de birleştirilmek durumundadır. Bu çalışma vesilesiyle emekçi kadınların tepkilerini açığa çıkarmak, emekçi kadınları devrimci eyleme sevk edebilmek büyük önem taşımaktadır.

Açık ki, özgürlük ve eşitlik mücadelesini büyütme ve kadınları devrimci mücadelenin saflarına katmak, günün görevlerine daha güçlü bir şekilde yüklenmekten geçiyor.

Boyalı basının yan sanayi, zamane İslamcılığının sesi:

Yeni Akit, eski hikaye!

“PKK’lılar, PKK yanlısı DPI’cı Çandarogulları, Altanoğulları, Bayramoğulları, Ergenekoncular, Neoliberaler, Hürriyetçiler, Tarafçılar, Radikalciler, Aydınlikçılar, Ulusalci sol ve Atatürkçüler, Ulusalci Türkçüler Habervaktim’in muarızlarıdır. Bunlar, Müslüman Türkiye’nin savunucusu Habervaktim ve Akit’e düşmanlık eden bölücü ve darbecilerin işbirlikçileridir.” Bu satırlar habervaktim yazarı Ali İlbeý’in 15 Ocak tarihli yazısının giriş bölümünden alındı. Yazının genelini de okuduğumuzda gazeteye düşman olmayan bir kesim neredeyse yok. Tuhaf olan yazarın pek de haksız olmaması...

Yeni Akit gazetesi adındaki “yeni”den anlaşılacağı gibi hiç de yeni olmayan bir gazete. Gazetenin yıllardır aynı çizgide (!) sürdürdüğü yayınlarla düşmanlığını kazanmadığı bir çevre neredeyse yok. Öyle ki gazete kendisine açılan tazminat davaları nedeniyle sürekli bir “Akit-Vakit-Yeni Vakit-Yeni Akit” döngüsünde yayın yaparak davalardan korunuyor.

Bugüne kadar gazetenin yaptığı yayınlar ise her ne kadar birçok kesimi hedef alsa da gazete islami gericiiliğin “zamane” bir yorumu olarak Alevilere, Kürtlere, devrimcilere ve genel olarak ilerici özellikler taşıyabilecek her türlü gelişmeye karşı tavır alıyor ve akıldışı yayınlar yapıyor.

Ancak burjuva medyanın ve İslamcı-gerici basının lağım çukuru olarak tarif edilebilecek olan gazete her ne kadar birçok kesimi rahatsız etse de özellikle AKP tarafından el üstünde tutulduğu da açık. Öyle ki bir dizi gazetenin yazmaya cesaret edemeyeceği bayağılıkta görüşler bu gazetede rahatlıkla yer bulabiliyor. Bu haliyle coğrafyamızdaki ılımlı İslam ve takiye çizgisini dahi hayli zora sokabilecek olmasına rağmen bu gazete adeta bir komplo ve gündem saptırma aracı gibi düzene hizmetini sürdürüyor. Özellikle AKP’nin 3. döneminde bu hizmetin bir üst boyuta taşındığını ve bizzat Tayyip Erdoğan’ın sıklıkla gazeteyi referans aldığını görmek, aradaki ilişkiyi anlamak için de manidar.

Dünden bugüne gazeteciliğin dip noktası...

Türkiye’de basın geleneğinin köklü olduğundan söz edilir. Ancak bu köklü basın her dem düzenin dümen suyunda gitmiş, belli demokrat çıkışlar da özellikle 12 Eylül ile birlikte tam olarak son bulmuştur. Bu dönem yükselen plaza medyasına paralel olarak İslami basın da palazlanmış ve bir biçimde varlığını devam ettirmiştir. İşte özellikle Zaman ve Yeni Şafak gibi daha “ana akım” İslamcı-cemaat yayınlarının yanı sıra bir de Akit gibi çok daha köktenci yayınlar her zaman kendine düzen içinde yer bulabilmiştir.

Ancak özellikle Vakit-Akit geleneğinin yıldızının AKP döneminde parladığını söylemek yanlış olmayacaktır. Öyle ki toplum içerisinde bile açıktan söylenmesi insanı iğreti edecek birçok düşünce bu gazetenin sayfalarında rahatlıkla yer bulabilmektedir. Örneğin bir dönem CHP karşıtı propagandanın önemli bir ayağı olan gazete kelimenin tam anlamıyla “belden aşağı” yayınlara sarılmış ve işi Kemal Kılıçdaroğlu ve Kamer Genç’in sünnetsiz olduğu biçimindeki yayınlara kadar vardırmıştı. Maraş katliamı öncesi yürütülen propagandaları hatırlatan insanın tüylerinin diken diken eden bu ve benzeri haberler gazete için

adeta sıradandır.

Yine sürekli olarak “din”, “iman”, “ahlak” gibi kavramları sayfalarından eksik etmeyen gazetenin Deniz Baykal’ın malum kaset görüntülerini sayfalarına taşıyan ilk yayın olması, gazetenin misyonunu da “ahlak”ını da bize göstermekte. En ünlü yazarı olan Hüseyin Üzmez hakkında ise fazla bir söz söylemeye dahi gerek yok.

Zamane İslamcı tüccar zihniyet

Kendine göre “Radikal islam”cı bir çizgiye sahip olan gazetenin özellikle tüccar kafası ile hareket ettiğinin ise bir dizi örneğini sayfalarına şöyle bir bakarak anlayabiliyoruz.

Bir yazarın yaptığı Cihad çağrısı bile ardındaki tüccar zihniyetinin en açık kanıtı: “Suriye cihadi sevaplar kazanmak için tam bir fırsat... Bu fırsat bir daha ele geçer mi bilmiyorum ama treni kaçırın çok pişman olabilir...” Bu sözler bir mizah dergisinde yer alsaydı herhâlde bir çok kesim tepki gösterir ve hatta işi tazminat davası açmaya kadar vardırdı. Ancak Akit yazarları bu gibi cümleleri rahatlıkla kurabiliyor. Yine geçmişte okurlarını çekilişle Mekke ve Medine’ye göndermesi hafızalarımızda tazeliğini koruyor.

Gazetenin yer verdiği reklamlar da bir başka mizah malzemesi. İşte bir kaç örnek: “Paylaş, beğen, sende hayra ortak ol!” İmla hatasını bir kenara bırakarak bunun Facebook’ta gazetenin sayfasının paylaşılması için hazırlanmış bir reklam olduğunu söyleyebiliriz.

Yine “ibadette büyük kolaylık” ve “Çorap mest oldu” sloganlarıyla satılan bir ürün ve bildiğimiz faiz uygulayan bankalara ait reklamlar, bu gazetenin kendi İslamcılık algısını da bir kez daha hatırlatıyor.

Erdoğan’ın gazetesi Akit

Akit’in mide bulandırıcı haber ve yazılarını derlemeye kalkarsak herhâlde birkaç cilt doldurabiliriz. Zira gazetenin her sayısında derlememize ekleyecek bir dizi metne rastlayabiliyoruz. Bu nedenle bunu bir kenara bırakarak belki de söz konusu yayının bugün nasıl gündeme geldiğine dikkat etmek daha yerinde olacaktır.

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - <https://rantey.org>

Zira yıllardır öyle ya da böyle kendini var eden, sağa sola küfürler savuran ve birkaç ayda bir adını değiştiren gazete, bugün bir biçimde ülkenin gündemine gelebiliyor. Hatta gazeteye yönelik tepkiler kendini gazeteye bomba atmaya kadar vardırıyor. Bu durum, gazetenin aynı kaldığı düşünülürse bir dizi değişkene ihtiyaç duyuyor. Burada değişen ise temelde dinci partinin her geçen gün daha da perçinlenen ve pervasızlaşan iktidarından başka bir şey değil.

Yeni dönemde sökonusu gazete ve internet sitesi tam da AKP’nin istediği zamane İslamcılığını kendine bayrak ediniyor ve bunu da bildiğimiz çirkef Akit tarzıyla başarılı biçimde harmanlıyor. Kürt hareketi açlık grevi eylemine başlayınca devreye Akit girerek BDP’lilerin yemek yediğini iddia ediyor ve kanıt olarak eski bir fotoğrafı kullanıyor. Haberin yalan olduğu hızla kanıtlanırsa da AKP şefi çıkıyor haberi kaynak göstererek BDP’ye saldırıyor. İşte gazetenin rolü bundan iyi bir örnekle özetlenemez...

ODTÜ sürecinde gazetenin bir biri ardına ihbarda bulunması, önüne geleni “terörist” ilan etmesi, dahası ODTÜ ile Sivas katliamını kıyaslaması, her sayıda Ermenilere ve Yahudilere kin kusması, hatta Burhan Kuzu’ya yumurta atılmasının ardından gazetenin sayfalarında bu gibi eylemlere katılan grupların üzerine ateş açılması gerektiği üzerine yazılar yayınlanması düşünüldüğünde gazetenin İslamcı basın için anlamı da biraz daha iyi anlaşılıyor. Bu haliyle bir tür yan sanayi görevi üstleniyor.

Bilindiği gibi büyük burjuvazi kendi fabrikalarında işleri kitabına uydurmakta ustadır ve sigortadan çalışma saatlerine kadar bir dizi konuda görüntüyü kurtarır. Ancak aynı büyük burjuvazi taşeron ve yan sanayi eliyle her türlü azgın sömürü biçimini de destekler. Bir yandan kendi işçisini kolluyormuş havası yaratırken öbür yanda sömürünün katmerli biçiminden beslenir. İşte Akit ve benzerlerinin de basın içerisindeki konumu budur. Kimsenin açıktan söyleyemeyeceği ama bir dizi gerici kafanın düşündüğü sözleri söyleyerek şeytanın avukatlığına soyunur. Düzen güçleri de siyasal konjonktüre göre bu çevrelerden yararlanır.

Nasıl ki AKP daha liberal bir görüntüye büründüğü dönemde bu gazeteye mesafeli görünüyorsa, bugünkü gibi pervasızlığı arttırdığı bir dönemde gazeteyi açıktan savunur hale gelmektedir. Üstelik böylesi önemsiz ve kimsenin ciddiye almadığı bir gazete bugün ülkenin savcılarını da harekete geçirebilmektedir. Belki 5 yıl önce kimse böyle bir gazetenin Eğitim-Sen’lilerin okulda içki içtiği gibi bir haberini ciddiye almayacakken bugün yalan olduğu bilinse de öğretmenler hakkında soruşturma açılmaktadır. İşte Akit’e bu gücü kazandıran, bizzat gericiiliğin elde ettiği mevziler ve AKP’nin pervasız tutumudur.

Ve dünün ciddiye alınmayan bu gazetesi, bugün adeta gündemi belirler hale gelmekte, dahası sözleri eyleme dönüştürebilmektedir. Dün Danıştay saldırısındaki gibi geri planda bir komploda rol oynayan Akit, bugün artık kendini bulmuş ve AKP’nin sesi olmaya başlamıştır. Ve AKP’nin 3. dönemini en iyi anlatan da belki Akit’in bu zamane İslamcısı, tüccar zihniyetidir.

Devrimci sınıf faaliyetlerinden...

Sınıf devrimcileri, devrimci sınıf faaliyetini çok yönlü olarak sürdürüyorlar. Bir taraftan işçi ve emekçileri emperyalist savaş ve saldırganlığa karşı mücadeleye çağırarak sınıf devrimcileri, diğer taraftan da hem kurultay hazırlıklarını sürdürüyor hem de metal işçilerine mücadele çağrısı taşıyor.

Adana

Patriot füzelerinin yerleşmeye başlamasıyla birlikte Adana'ya NATO bünyesinde askerler de gelmekte. Askerlerin gelmesi, kentte genel bir tepki ile karşılanıyor. Özellikle ABD askerlerinin üste bulunan camiye yönelik saldırıları Adana'da askerlere karşı tepkinin de artmasına sebep oldu.

Böylesi bir dönemde sınıf devrimcileri de faaliyetlerini hızlandırıyor. BDSP'nin NATO gündemli bildirilerinin dağıtımını sürüyor. Daha önce emekçi mahallelerinde yapılan dağıtımın ardından çarşı merkezinde bildiri dağıtımını yapılarak emekçiler emperyalizme ve NATO'ya karşı mücadeleye çağrıldı.

İzmir

Emperyalist savaş ve NATO karşıtı bildiriler Çiğli'de işçilerin yoğun olarak kullandığı üst geçitte ajitasyon konuşmaları eşliğinde dağıtıldı.

Yine Çiğli merkezde imza masası açılarak hem bildiri dağıtıldı hem de işçi ve emekçilerden emperyalist savaşa ve NATO üslerine karşı imza toplandı.

Soğukkuyu'da da işçilerin geçiş güzergahında sabah saatlerinde stand açılarak imza toplandı.

Manisa

BDSP'nin Ortadoğu ve NATO gündemine yönelik çıkarttığı bildiriler Manisa'nın iki farklı servis güzergâhında işçi ve emekçilerle buluşturuldu.

Sabah 07.00-07.15 arası Yeni Mahalle Kipa Durağı'nda, 07.30-07.45 arasında Fatih Mahallesi Kahve Durağı'nda servis bekleyen işçilere bildiriler ulaştırıldı.

Dağıtımlar esnasında ajitasyon konuşmaları gerçekleştirildi. Bazı işçilerle savaş gündemi üzerine sohbetler edildi.

Ardından Metal İşçileri Birliği'nin çıkarttığı kıdem tazminatı gündemli stickerlar Yeni Mahalle, Fatih Mahallesi ve İzmir Caddesi üzerine yapıldı.

Esenyurt

Esenyurt'ta kurultay hazırlıkları bildiri dağıtımları ve afişlemelerle devam ediyor. Devrimci Kadın Kurultayı'na çağrı yapan afişler Talatpaşa Mahallesi'nde yaygın bir şekilde yapıldı. Yanısıra, sabah saatlerinde Balıkyolu Köprüsü'ndeki servis duraklarında kurultaya çağırarak bildirilerin dağıtımları yapıldı.

Esenyurt BDSP, Devrimci Kadın Kurultayı'nın hazırlıklarını toplantılar düzenleyerek ve kurultaya çağırarak afiş ve bildirilerle yürütüyor. "Özgürlük, eşitlik ve sosyalizm mücadelesinde Devrimci Kadın Kurultayı'nda" buluşalım şiarlı afişler Esenyurt Köyiçi ve Tabela ana hat üzerinde kullanıldı. Yanısıra, yapılan hazırlık toplantısıyla kurultaya dair planlamalar yapıldı.

Ayrıca, Zonguldak madenlerinde yaşanan patlama sonucu katledilen 8 işçinin katilinin taşeronluk sistemi olduğunu vurgulayan ve taşeronlaşmaya, iş cinayetlerine karşı mücadeleye çağırarak ozalitler yapıldı. Esenyurt Merkez ve Tabela duraklarında yapılan ozalitlerle işçiler sömürü düzenine karşı mücadeleye çağrıldı.

Tuzla

Sömürünün ve örgütsüzlüğün yoğun olduğu Tuzla OSB'lerde *Metal İşçileri Bülteni* metal işçilerine ulaştırılmaya devam ediyor. *Metal İşçileri Bülteni*'nin son sayısı sendikali-sendikasız bir dizi fabrikaya dağıtıldı. Dağıtım esnasında metal işçileriyle grup TİS süreci, işten atmalar ve Metal İşçileri Birliği üzerine sohbetler edildi. İşçiler Türk Metal'e olan öfkelerini ifade ederken, Birleşik Metal-İş ve sendikaların içine düştüğü basiretsizliği de eleştirdiler. Sınıf devrimcileri ise Metal İşçileri Birliği'nin ne olduğu, mücadele perspektifi ve önemi üzerine konuşmalar yaparak işçileri saflara çağırdı.

Ankara

Sınıf devrimcileri, emperyalist savaş gündemli bildirileri Mamak'ta işçi servislerine ulaştırıyorlar. "Emperyalist saldırı, savaş ve iç savaş örgütü NATO'ya karşı mücadele bayrağını yükseltelim!" şiarlı BDSP bildirileri sabah saatlerinde servis bekleyen işçi ve emekçilere ulaştırıldı. Tuzluca Meydanı'nda, BDSP bildirileri sabah işçi servis noktalarına yapılan dağıtımla işçi ve emekçilere ulaştırıldı. Bildiri dağıtımını sırasında işçi ve emekçilerin, özellikle de liselilerin bildiriye ilgili oldukları gözlemlendi.

Kızıl Bayrak / Adana-İzmir-Manisa-Esenyurt-

Emekçi Mamak

Patron-polis-yargı terörüne karşı davanın takipçisi olacağız!

Patron-polis-mahkeme işbirliğinin dolaysız kanıtı olan Sabra Davası'nın yeni duruşması 22 Ocak'ta görülecek. Sabra davası sermaye düzenini tüm çıplaklığıyla teşhir etme özelliği taşıyor. Zira işçi kanı döken asalak kapitalistler, onları kollamaktan başka bir görevi olmayan kolluk güçleri ve düzenin mahkemeleri bu davada aynı cephede saf tutuyor. Tam da sermaye düzeninde olması gerektiği gibi...

Hatırlanacağı üzere 9 Haziran 2009'da, Esenyurt'ta bulunan Sabra Tekstil'e bildiri dağıtmaya giden devrimcilerin üzerine patronun adamları önce sopalarla saldırmış, ardından ateş açarak iki devrimci işçiyi yaralamıştı. Aynı gün saldırıyı protesto etmek için bir araya gelen işçi ve emekçiler ise bu kez polis barikatı ile karşılaşmış ve kolluk güçlerinin saldırısına hedef olmuştu.

Patronun çapulcularını korumak için havaya ateş açan polis, çatışma sırasında 4 devrimciyi de gözaltına almıştı. Düzenin mahkemeleri ise işçilerin üzerine ateş açtığını kabul eden Zeki Tekin'i serbest bırakırken saldırıyı protesto eden dört sınıf devrimcisini gözaltına alarak burjuva hukukunun işlevini de göstermişti.

Ancak aradan geçen üç yılın ardından açılan dava, hukuk terörünün yalnızca o gün ile sınırlı kalmadığını da gösterdi. 12 Haziran 2012'de hazırlanan iddianamede saldırgan Zeki Tekin'in yanı sıra saldırıya uğrayan ve kurşun yarası alan iki işçinin de "sanık" sıfatıyla yer aldığı görüldü.

Kuşkusuz ki bu tablo sermaye düzeninin işleyişini anlamak açısından hayli önemli ancak yeni değil. Dün Sabra'da ne yaşandıysa bugün de coğrafyanın dört bir yanında aynısı ve hatta daha da katmerlisi yaşanıyor. Daha birkaç gün önce Teknopark/İTO işçilerini gözaltına alan, DHL işçilerinin direniş çadırını yıkan, Daiyang-SK işçilerine biber gazı ile saldıran, Şişecam işçilerine tehditler savuran, Yatağan işçisinin önüne barikat olan aynı polis, aynı jandarma yani aynı devlet.

KCK ve benzeri adlar altında Kürt siyasetçileri, ilerici ve devrimcileri, gazetecileri, öğrencileri, akademisyenleri zindanlara kapatan, puşi takmayı, Mahir Çayan'ın kitabını okumayı, eyleme katılmayı örgüt üyeliğine delil kabul eden aynı düzenin mahkemeleri.

Paris'te kadın Kürt siyasetçileri katleden, Kürt halkının üzerine bombalar yağdıran, barış yalanları söylerken bile öldürdüğü gerillalarla övünen, emperyalizmin taşeronluğuna soyunup Ortadoğu halklarına ölüm kusmanın planlarını yapan aynı sermaye devleti.

Sermaye düzeninin aynası olarak Sabra davasının yeni duruşması 22 Ocak 2013 tarihinde Büyükçekmece 2. Asliye Ceza Mahkemesi'nde görülecek. Bu tabloda Sabra Davası'na sahip çıkmak, sermaye düzeninin kurumlarının kirli işbirliğini ve sınıfsal yapısını teşhir etmek açısından büyük önem taşıyor.

Bizler de sınıf devrimcileri olarak davanın takipçisi olacağımızı bir kez daha haykırıyor, tüm ilerici ve devrimci güçleri Sabra'dan yansıyan düzen gerçeğine karşı duyarlı olmaya çağırıyoruz.

Sabra davası basın açıklaması:

22 Ocak 2013

Saat: 9.30

Yer: Büyükçekmece Adliyesi

Bağımsız Devrimci Sınıf Platformu (BDSP)

17 Ocak 2013

Bir direnişin ardından...

Can Şafak*

Şişecam’ın Anadolu Cam Sanayi Topkapı Fabrikası’nda işçilerin dondurucu soğukta, zaman zaman yağan kar altında eşleri ve çocuklarıyla 13 uzun gün 13 gece sürdürdükleri direniş bitti. İşçiler iş ve ekmek için direndiler, kazandılar. Topkapı cam işçilerinin direnişi, son yılların en önemli işçi eylemlerinden biri, sonuçları bakımından da en önemlisi oldu.

İşverenle 9 Ocak günü yürütülen müzakereler akşam saatlerinde sonuçlandı. Kristal-İş 200’e yakın kadrolu işçinin, kıdem hakları korunarak noter huzurunda yapılacak kura ile Şişecam’ın 11 fabrikasında, bu fabrikaların ortalama ücret düzeyi ile işbaşı yapacaklarını açıkladı. Ayrıca fabrikada çalıştırılan 50 geçici işçinin tamamının da Eskişehir’de kurulan yeni fabrikada işbaşı yaptırılmaları işverene kabul ettirildi. 30’un üzerinde işçi daha önce, teknisyen kadrosuyla ve mevcut haklarıyla yeni fabrikaya zaten gönderilmişlerdi. İşverenin yaptığı fesih işlemleri/bildirimleri artık geçersizdi. Başka şehirlere gitmek istemeyen işçiler için ihbar ve kıdem tazminatlarının 2013 kıdem tazminatı tavanı ve TÜFE artışı ile birlikte ve buna ilaveten kademeli olarak yüzde 26’ya varan bir “teşvik” uygulamasıyla –bu oranlarda arttırılarak- ödenmesi sağlandı. Haber basının internet sitelerine, sosyal medyaya bomba gibi düştü. Kristal-İş başkanı fabrikaya gelerek protokolü işçiye açıkladı. Ve direniş alkışlarla kaldırıldı.

İşçilerin talebi “yatay geçiş” yani mevcut haklarıyla Şişecam’a ait diğer fabrikalarında çalışmaya devam etmektir. Varılan nokta, işçilerin çok büyük bir bölümü için “yatay geçiş” demektir, başlangıçta koyulan hedefe çok yakın bir noktada anlaşma sağlanmıştı.

Direniş, aşağıdan başladı

Topkapı fabrikasının kapatılacağı aslında çok uzun süredir biliniyordu. Şişecam bunun hazırlıklarını tamamlamış, Eskişehir’de aynı işi yapacak ve daha büyük kapasiteli bir fabrikayı devreye almıştı, bu yeni fabrikanın kuruluş ve üretime hazırlanması süreci Topkapı fabrikasının kapatılacağı tarih esas alınarak yürütülmüştü. İşveren Topkapı fabrikasındaki makinaları da yeni kurulan fabrikaya götürecekti. Fabrikada çalışan 140 beyaz yakalının büyük bölümü yeni kurulan fabrikaya, bir bölümü de İş Kuleleri’ndeki kadrolara, daha direniş sürerken nakledilmişti. Kapsam dışı personel -ustabaşı ve teknisyenler- de aynı günlerde yeni fabrikaya götürülmüşlerdi. Yani aslında Topkapı fabrikası kapanmıyor, taşınıyordu. Ancak makinaları, teknik donanımı, teknik personeli, beyaz yakalıları fabrikayla birlikte taşıyan işveren, mavi yakalı, sendikalı işçilerin işten çıkardığını açıkladı. Üstelik 31 Aralık tarihi itibarıyla. Şişecam’ın amacı, onların yerine düşük işe giriş ücretleriyle ve sigorta avantajlarından da yararlanarak yeni işçi almaktır.

Kristal-İş Şişecam’ın bu kararına karşı ilk eylemi 21 Aralık Perşembe günü örgütledi. Mersin’den, Trakya’dan, Gebze’den, Eskişehir’den, Bursa’dan, Türkiye’nin dört bir yanından gelen cam işçileriyle, Topkapı işçileri ve aileleriyle birlikte, Şişecam’ın Levent’teki kulelerinin önüne yürüdü. Topkapı işçisinin iş ve ekmek talebini görkemli bir basın açıklamasıyla kamuoyuna duyurdu, kulelerin altında. Topkapı işçisinin mevcut haklarıyla Şişecam’ın diğer fabrikalarına dağıtılması talebi hayata geçirilinceye kadar mücadelenin, eylemlerin sürdürüleceğini açıkladı. İşçiler “yatay geçiş” taleplerini sloganlara döktüler.

Ama bu Şişecam’ı haksız, adaletsiz, insafsız kararından çevirmeye yetmedi. 27 Aralık günü saat 10’da fırının biri kapatıldı, işveren saat 16’da vardiya çıkışında fabrikanın faaliyetlerinin durdurulduğunu ve işçilerin fabrikanın kapatılacağı 31 Aralık gününe kadar ücretli izinli sayılacaklarını açıkladı. İşçilere evlerine gitmeleri söylendi. Ve Topkapı işçileri işveren tarafından kendilerine yapılan bu duyurunun ardından fabrikayı terk etmeme kararı aldılar. Direniş başlamıştı! Ertesi gün sabah doğalgaz kesildi, diğer fırınlar susturuldu. Ve İşçi aileleri de fabrikaya geldiler. Kadınlar, çocuklar, anneler... Sendika direnişe sahip çıktı, sendika şubeleri Bursa’dan, Mersin’den, Eskişehir’den, Trakya’dan, Gebze’den sık sık destek için geldiler. Yeni yıla işçiler, sendika aktivistleri ve emek dostları birlikte fabrikanın önünde bir arada sloganlarla girdiler.

Her direniş ya da işçi eylemi gibi bu direniş de daha ilk andan başlayarak, katıksız bir sınıf mücadelesine dönüştü. Sınıfa karşı, sınıfla! Bu elle tutulacak kadar somuttu. Birbirinden farklı siyasi görüşlere sahip işçiler, ortak sınıf çıkarları temelinde birlikte hareket ediyorlardı ve bu onların sendikalarda bir arada olmalarının, demokratik kitle örgütü içinde yıllarca mücadele etmiş olmalarının getirdiği bir alışkanlıktı. Fabrikanın önü panayır yeri gibiydi, her gün, her saat çok farklı siyasal ve sosyal grupların temsilcileriyle dolup taşıdı. Ama asıl destek kendilerini sınıf mücadelesi ekseninde tanımlayan siyasi partilerden, gruplardan, soldan, özellikle de sosyalist soldan geldi. Topkapı işçisi hepsine kucak açtı, ayrımsız. Bu sendika mücadelesinin işçiye verdiği ve başka hiçbir sosyal sınıfın sahip olmadığı bir geniş görüşlülüğün, hoşgörünün sonucuydu.

Direniş kartopu gibi büyüdü. Çok etkili bir sınıf dayanışması gelişti. Pek çok işkolundan, pek çok fabrikadan işçiler Topkapı işçisinin yanındaydı. Kendileri de direnişte olan Hey Tekstil işçileri Topkapı direnişine geldiler birkaç kez, bu çok anlamlı bir dayanışma örneği oldu.

Basın ve sosyal medya

Şişecam’a karşı sendika Paşabahçe’de 1991 ve 2002 yıllarında da iki büyük direniş örgütlemişti. Ve bu iki direniş de aşağıdan gelmişti. Sendika kuruluşundan başlayarak 50 yıla yakın tarihi içinde pek çok etkili greve, eyleme, direnişe imza atmıştı. Tarihsel 1966 Paşabahçe grevi, 1971 grevi, 1980 grevleri ve eylem birliği, 1989 grevi ve bunu izleyen grevler... Cam işçisinin grev eğilimi yüksekti ve mücadeleciler bir geleneği vardı. Önceki Paşabahçe direnişleri de toplu işçi çıkarılmasına ve fabrikanın kapatılmasına karşı yapılan direnişlerdi.

Bu direnişlerin başarısında önemli bir faktör, Paşabahçe’nin bir işçi semti olması, göz önünde bir fabrika olması, işçi-esnaf dayanışması idi. Buna karşılık Topkapı fabrikasının sanayide, Paşabahçe’ye göre gözlerden uzakta olması direniş öncesinde ve hatta direniş sırasında kamuoyu oluşturulması açısından en çok üzerinde durulan meselelerden biri olmuştu. Bu dezavantaja karşı fabrika dışında etkili eylemler örgütlendi, işçiler zaman zaman İş Kuleleri’ne giderek eylemler yaptılar, gruplar halinde İstanbul’un merkezi semtlerindeki Paşabahçe mağazaları önünde gösteriler ve basın açıklamaları örgütlediler. Basının, kamuoyunun dikkati çekildi.

Şişecam’ın diğer fabrikalarında çalışan Kristal-İş

üyeleri fazla mesailer kaldırdı, zaman zaman yemekhanelerde, fabrika önlerinde bildiriler okundu. İşe geç girme eylemleri yapıldı. Fazla mesai Şişecam için çok önemliydi, birçok fabrikada işçi açığı olması nedeniyle bu fabrikalar fazla mesailerle ayakta duruyorlardı. Şişecam’ın diğer fabrikalarında çalışan cam işçileri de bu yolla Topkapı işçisine destek verdiler.

Burada çok dikkat çekici bir araç da sosyal medya oldu. Sosyal medya, özellikle Facebook ve Twitter çok etkili bir ajitasyon aracına dönüştürüldü. Sendika ve işçiler sosyal medya aracılığıyla haberleştiler, direniş sürekli olarak güncellenen mesajlarla/haberlerle kamuoyuna taşındı.

5 Ocak sabahı

İşçilerin kazandığı an, 5 Ocak sabahı saat 06.45’te 2 bine yakın polisin fabrika önüne yığıldığı andı. Polis, fabrikayı abluka altına aldı. İşçiler fabrikanın çatısına çıktılar, işçi aileleri fabrika kapısında toplandı. Olaylar bir anda bütün televizyon kanallarında, internet sayfalarında canlı yayınlarla kamuoyuna taşındı. İşçiler, işçi aileleri, sendika direndi ve fabrikaya Şişecam’ın isteği üzerine yapılmak istenen polis müdahalesi Topkapı işçisinin, ailelerinin, sendikanın sarsılmaz kararlılığı karşısında geri çevrildi.

İşçi başaracağına inanmıştı. Fabrikanın duvarlarında yankılanan “Ölmek var, dönmek yok” sloganı, sapına kadar bir gerçeği ve işçinin inancını yansıtıyordu. Polis müdahalesi bu inancı test etti bir bakıma. Geri adım atılmadı. Bu kırılma noktasıydı, sermayenin diz çöktüğü andı.

Direnişin yarına taşıyacakları

Bu direniş bundan sonrası için de önemli. Cam işçisi sermayenin benzer saldırılarına karşı daha da dik bir tutum alacaktır artık.

Cam sektöründe bu yılın sonuna doğru toplu pazarlık süreci başlayacak. 6 binden fazla cam işçisi Şişecam’la toplu pazarlık masasına oturacak. Direniş gösterdi ki, bu süreçte, özellikle işe giriş ücreti meselesinin masaya yatırılması gerekmektedir. Çünkü düşük giriş ücretleri her zaman görece yüksek ücretli sendikalı işçinin iş güvencesi bakımından ciddi bir tehlike yaratmaktadır. Bir diğer mesele, cam fabrikalarında düzenli olarak ve yasa, hukuk tanımadan, yasadaki sınırları da dikkate almadan yapılan fazla mesailerin durdurulması zorunluluğudur. Fazla mesai bir başka emekçinin işsiz kalması anlamına gelmektedir ve fabrikalardaki işgücü açığını da gizlemektedir. Sömürüyü derinleştirmekte, katmerleştirmektedir. Ayrıca ağır ve tehlikeli işlerin yaygın olduğu cam işkolunda fazla mesai işçinin dikkatinin dağılmasına neden olmakta ve iş kazası riskini artırmaktadır. Ve direniş gösterdi ki, toplu pazarlık masasında fabrikaların taşınması, kapatılması durumunda işçileri koruyacak iş güvencesi hükümleri ele alınmalı, sonuna kadar savunulmalı, hayata geçirilmelidir.

Bu direnişten işçi sınıfı ve sendika hareketi de dersler çıkaracaktır mutlaka. Cam işçisi, “Direne direne kazanacağız” haykırışının sadece bir slogan olmadığını dost düşmana göstermiştir. Bu direniş sendika hareketine yeni bir soluk getirmiştir.

* Kristal-İş Sendikası TİS Dairesi Müdürü

Teknopark işçileri: Ücret hakkımızı gaspettirmeyeceğiz!

“İşçi düşmanı Ticaret Odası!”

Aylardır ücretlerini alamayan İTO-Teknopark İstanbul İnşaatı işçileri, ücret talebiyle İstanbul Ticaret Odası önünde direnişe başladılar. 11 Ocak'ta direniş çadırını kurarak mücadeleyi yükselten işçiler, maruz kaldıkları polis terörüne rağmen direnişlerini sürdürmeye devam ediyorlar.

Direnişleri boyunca “Aylardır ücretlerimizi alamıyoruz! İşçi düşmanı Uzunlar İnşaat hesap verecek!”, “Uzunlar İnşaat aylardır ücretlerimizi gaspediyor! Ücret hakkımız söke söke alırız!”, “Aylardır ücretlerimizi alamadık! İşte Teknopark projeniz! Direne direne kazanacağız! / Teknopark İstanbul İnşaatı İşçileri” pankartları ile sorunlarını ifade eden işçiler, “Direne direne kazanacağız!”, “Emekçiye değil çetelere barikat!”, “Uzunlar şaşırma sabrımızı taşıрма!”, “Adnan Uzun kaçma saklanamazsın!”, “Ücret hakkımız, söke söke alırız!”, “AKP'nin çetesi emekçiden kaçamaz!”, “İşçi düşmanı Ticaret Odası!” sloganlarıyla da tepkilerini dile getiriyorlar.

“Sorun çözülünceye kadar burada olacağız!”

11 Ocak'ta saat 10.00'dan itibaren yağmur altında bekleyişe geçen işçiler, 12.30'da destek için gelen kitle ile birlikte basın açıklaması gerçekleştirdiler.

Basın açıklamasına “Bir kez daha buraya, İstanbul Ticaret Odası'nın önüne, ücret hakkımızın gaspını protesto etmek için geldik” denerek başlanırken, İTO'nun projedeki rolü şöyle ifade edildi: “İTO için de özel bir önemi olan proje, İTO Başkanı Murat Yalçıntaş'ın kurucu ortaklarından olduğu Teknopark ismiyle kurulan şirket üzerinden koordine edilmektedir. İTO Başkanı hala Teknopark'ın yetkili müdürü olarak karşımıza çıkmaktadır.”

İşçiler, aradan geçen üç hafta içinde sorunlarının çözülmediğini, aksine tehdit edildiklerini ve polis saldırısı ile korkutulmaya çalışıldıklarını ifade ederek açıklamayı şöyle bitirdiler: “Bugün buraya kararlılığımızı göstermeye geldik. Bir kez daha en meşru hakkımızı, alinterimizin karşılığını alacağımızı ilan ediyoruz. Ücretlerimiz ödeninceye kadar proje sahiplerinin peşini bırakmayacağız! Bugünden itibaren, kurduğumuz direniş çadırı ile sorun çözülünceye kadar burada olacağız.”

Açıklamanın ardından, işçilerin davası ile ilgilenen ÇHD MYK üyesi Av. Zeycan Balcı Şimşek söz aldı. “Ücret haktır ve gaspedilemez” diyen Şimşek, işçilerin talepleri için direnişe geçmesinin önemine değindi. **DİSK Genel-İş 1 No'lu Şube Başkanı** Mahmut Şengül de söz alarak sorunların temelinde taşeronluğun bulunduğunu söyledi. Şengül, işçilerin bundan sonraki mücadelelerinde yalnız olmadıklarını belirtti. Genel-İş üyeleri arasında hafta içinde Kartal Belediyesi'nde işten atılan temsilciler de vardı. Direniş çadırında **ÇHD İstanbul Şubesi Çalışma Yaşamı Komisyonu** adına Av. Ömer Şahinkaya bir konuşma yaptı. Şahinkaya, avukatlar olarak hakları için direnen işçilerin yanında olduklarını ifade etti.

Engellemelere rağmen direniş çadırı kuruldu!

Eylem, direniş çadırının kurulmasıyla devam etti. Zabıta, yoğun çevik kuvvet polisi eşliğinde çadıra

izin vermeyeceklerini belirtmeleri üzerine işçilerin kararlı duruşuyla karşılaştılar. Çadırı almaya çalışan zabıtalara gerekli yanıt verildikten sonra işçiler çadırı kurdular. Ardından bir Teknopark işçisi kısa bir konuşma yaparak patronların yalılarını, şirket binalarını, villalarını yapanlar olarak bugün de işçilerin direniş çadırını yaptıklarını ifade etti.

HEY Tekstil direnişçileri de TOBB önündeki eylemlerinden çıkıp Teknopark çadırına geldiler. Direnişçi işçiler “Yaşasın sınıf dayanışması!” sloganıyla selamlandı. Çadıra iki genç gelerek işçilere müzik dinletisi verdi. Direniş çadırı söylenen şarkılarla canlanırken halaya duruldu. Eylem boyunca çadır önünden geçen emekçilere bildiri dağıtılarak direnişin nedenleri aktarıldı. Eyleme **Tüm-Bel Sen, BES, DAF, BDSP** ve **OSİM-DER** destek verdi.

“AKP'nin çetesi emekçiden kaçamaz!”

Teknopark İstanbul İnşaatı İşçileri, 13 Ocak Pazar günü taşeron firma Uzunlar İnşaat'ın sahibi Adnan Uzun'un evinin önündeydiler. İstanbul Başakşehir'deki villaların giriş kapısında biraraya gelen işçiler, burada polisin Çevik Kuvvet ve TOMA aracıyla oluşturduğu barikatla karşılaştı. Taşındıkları pankartlarla barikat önüne gelen işçiler, sloganlarla eyleme başladılar. Villaların girişinde yolu kapatan işçiler adına açıklamayı **Burçin Kuz** okudu. Kuz, ana müteahhit Adnan Uzun'un evine, onu rahat bırakmayacaklarını haykırmak için geldiklerini ifade etti. İşçilerin nazarında Uzunlar İnşaat'ın sicilinin bozuk olduğunu vurgulayan Kuz, kamu ödeneklerinden alınan paraların şirket dışında kullanıldığını ve işçi ücretlerinin ise gasp edildiğini belirterek, Uzunlar İnşaat'ın hakkında şunları dile getirdi: “*AKP hükümeti döneminde oldukça büyüdüğü ve göz önündeki pek çok projenin ihalesini aldığı görülen Uzunlar İnşaat, MÜSİAD ve ASKON üyesidir. Dini vecibeleri dillerinden düşürmeyen şirket sahipleri aynı zamanda işçilerin hakkını yemekte önde gitmektedir. Hatırlarsanız Uzunlar İnşaat en son 'Van Deprem Konutları ihalesinde vurgun' haberi ile gündeme gelmişti.*”

Kuz, emekten yana tüm güçlerin desteğini beklediklerini ifade ederek açıklamayı bitirdi. Ajitasyon konuşmaları ile çevre sakinlerine seslenilerek, eylemlerinin nedenleri açıklandı. İşçiler, hakları için eylem yaptıklarını belirterek, komşuları Adnan ve Numan Uzun'un çeteleşmiş AKP'nin yandaşları olduğunu, polisin ise onları koruduğunu dile getirdiler.

Konuşmaların ardından, villaların giriş kapısından cadde üzerindeki durağa kadar yürüyüş yapılarak, ajitasyon konuşmalarına ve sloganlara devam edildi.

Bağımsız Devrimci Sınıf Platformu, OSB-İMES İşçileri Derneği ve **Çağdaş Hukukçular Derneği** üyesi avukatların katılarak destek verdiği eylem durak önünde bitirildi.

İTO'dan direniş tahammülsüzlüğü

15 Ocak günü sabah saat 10.00'da İTO önüne gelen işçiler çadırlarını kurarak yerlerini aldılar. Çayları ile birlikte sabah konuşmalarını sürdüren işçiler, yanlarında getirdikleri “Aylardır ücretlerimizi alamıyoruz! İşçi düşmanı Uzunlar İnşaat hesap verecek!” ozaliti ni astılar. Belli bir süre sonra polis, aralarında taşıdığı

Asılan ozalitten İTO'nun rahatsız olduğunu ve indirilmesi istendiğini belirttiler. Ozalitin önüne dizilen işçiler hakları için direnişte olduklarını, rahatsız olanların gelip indirmelerini beklediklerini söyleyerek ozaliti indirmediler.

Bunun üzerine polis “müdahale edileceğini” ifade ederek işçileri tehdit etti. İşçiler burada beklemeye devam edeceklerini ve amaçlarının da haklarını gasp edenleri rahatsız etmek olduğunu vurgulayarak kararlılıklarını gösterdiler. Direnişçilerin yanından ayrılan polis, işçilerin görebileceği bir yerde durumu İTO yetkililerine anlatarak beklemeye başladı.

İşçilerin kararlı duruşuna tahammül edemeyen İTO'nun emriyle polis işçilere saldırdı.

Sivil polis, Çevik Kuvvet ve İstanbul Büyükşehir Belediyesi Zabıta ekiplerinin ortaklaşa saldırısına işçiler sloganlarla direndi. Direniş çadırında bulunan işçilere saldıran polis işçileri gözaltına alarak götürürken, çadır ve malzemeleri zabıta gasp etti.

Polis ve zabıta terörü ile gözaltına alınan İTO-Teknopark işçileri, aynı gün serbest kaldıktan sonra saldırıyı eylemle protesto ettiler. İstanbul Ticaret Odası önünde akşam saat 18.30'da açıklama yapan işçiler, her türlü baskıya rağmen, haklarını alana kadar direnişe devam edeceklerini açıkladılar.

İTO'da direniş sürecektir!

Eminönü vapur iskelesinin önünde toplanan işçiler, “Uzunlar İnşaat aylardır ücretlerimizi gasp ediyor! Ücret hakkımız söke söke alırız!” ozaliti açarak yürüyüşe geçtiler. Sloganlarla İTO önüne gelen işçiler polis barikatıyla engellendiler. Polisin onlarca Çevik Kuvvet ile etten duvar ördüğü barikata kadar gelen işçiler, açıklama yaparak haklarını alana kadar bekleyişlerini sürdüreceklerini vurguladılar. Bekleyişlerini sürdüren işçiler ajitasyon konuşmalarıyla direnişlerinin nedenini anlatıyor, polis terörünü ve İTO'nun işçi düşmanı tutumunu teşhir ediyorlar.

İlerleyen saatlerde Bağımsız Devrimci Sınıf Platformu ziyaret gerçekleştirerek, direnişçilerle dayanışmalarını devan ettireceklerini dile getirdiler. Tekil olarak da ziyaretçilerin eksik olmadığı direnişi, Büro Emekçileri Sendikası üyeleri de ziyaret ettiler.

Kızıl Bayrak / İstanbul

Manisalı metal işçileri, birliğin çatısı altında güçleniyor!

Manisa, sermayenin yeni bir yatırım alanı, iş gücü kapasitesi ve olanaklarıyla sömürünün yoğun hissedildiği bir şehir. Manisa, aynı zamanda sermayenin her türlü saldırısının da ilk uygulanmaya başlandığı illerden biri. Örgütsüzlüğün, iş kazalarının, taşeron çalışmanın yani kurlsızlığın kural olduğu, işçilerin diplerde yaşam savaşı verdiği bir il. Yani Manisa, işçiler için bir cehennem, burjuvazi için ise tam bir cennet.

Manisa aynı zamanda sendikal ihanetten ve uzlaşmacı sendikal anlayıştan da nasibini almış bir işçi kenti.

İşte bu kurlsızlığa, saldırılara, ihanete, bürokrasiye ve sermayeye savaş açan sınıf bilinçli metal işçileri olarak bir süredir sürdürdüğümüz tartışmalar ışığında Metal İşçileri Birliği'nin (MİB) Manisa ayağının kurulduğunu dostun ve düşmanın önünde ilan ediyoruz.

Karanlığı yaran bir kıvılcım olacağız!

Bizler Manisa'da değişik fabrikalarda çalışan sendikalı ya da sendikasız öncü işçiler olarak bu gidişata dur demek, sermayenin her türlü saldırısını geri püskürtmek, her türlü sendikal ihanetle hesaplaşmak, metal işçilerinin ve Manisa işçi sınıfının umudu, inisiyatifi, yüreği ve yumruğu olmak iddiasıyla yola çıktık.

Yaklaşık altı aylık bir ön çalışma, toplantı ve tartışmalar sonucunda Manisa MİB olarak önümüze kısa, uzun ve orta vadeli bazı hedefler koyduk. Bu hedeflerimizden biri de MİB bileşenlerinin gelişimini sağlayacak, birliğin öneminin kavranmasına yardımcı olacak ve aynı zamanda ön açıcı olacak olan iç eğitim seminerlerinin gerçekleştirilmesiydi.

Manisa MİB olarak, hayati önemde bir sorun olarak gördüğümüz iç eğitim gündemini üç başlığa ayırdık. Bu başlıklardan birincisi, taban inisiyatifi ve taban örgütlülüğü, ikincisi; işçi sınıfının mücadele tarihi, deneyimleri ve dersleri, üçüncüsü ise işçi sınıfının yasal hakları ve fiili-meşru mücadelesi

olacak.

Hedeflenen bu iç eğitimlerin ilkinin, taban inisiyatifi ve taban örgütlülükleri gündemini (10 Ocak Perşembe) günü, eğitim uzmanı Volkan Yaraşır'la birlikte coşkulu ve başarılı bir toplantıyla gerçekleştirdik.

Manisa MİB 1. Eğitimi:

Manisa MİB olarak gerçekleştirdiğimiz eğitim toplantısını metal işçileri birliğinin çalışanlarını kapsayacak çerçevede bir hazırlık ve organizasyonla sınırlı tuttuk. Eğitim toplantımıza, 20'yi aşkın kişi katıldı.

Üç oturumla gerçekleşen eğitim toplantımızın ilk oturumunda kapitalizmin işleyişini kavramak ve dolayısıyla taban örgütlülüklerini bu kavrayışla tartışabilmek için ekonomi-politik kapsamlı bir sunum gerçekleştirdik. İkinci oturumda işçi sınıfının tarihsel rolü, misyonu ve örgütlenme araçları olarak taban örgütleri konusunu işledik. Ardından üçüncü oturumda, gerçekleşen iki oturumluk sunumdan hareketle Manisa gündemli olarak birliğin önemine işaret eden bir tartışma yürüttük. Son derece canlı geçen eğitim toplantımızın MİB bileşenleriyle yapılan değerlendirme ve tartışma ayağında önemli belirlemeler ve kararlar aldık.

Gerçekleşen eğitim toplantısından çıkan sonuçlar;
1- Eğitim toplantılarının sıklaştırılması
2- Israrlı, soğukkanlı ve uzun soluklu bir çalışma tarzının yerleştirilmesi – kavratılması
3- Alanın ayrıntılı fizibilitesinin yapılması ve alanın nesnellğine uygun bir faaliyet planının ilmek ilmek örülmesi yönünde kararlar alındı.

Sermayenin saldırılarını geri püskürtmek, ihanetçi uzlaşmacı sendikal anlayıştan hesap sormak, insanca yaşanacak bir dünyayı inşa etmek için tüm metal işçilerini, komitelerini kurmaya ve Metal İşçileri Birliği çatısı altında örgütlenmeye çağırıyoruz.

Manisa Metal İşçileri Birliği

Direnış çadırına gece baskını

Dünyanın en büyük lojistik firmalarından biri olan DHL'nin İstanbul Esenyurt'ta bulunan deposu önünde direnişini sürdüren işçilerin kaldığı çadır Esenyurt Belediyesi'ne bağlı zabıta ekipleri tarafından yerinden sökülüp tahrip edildi.

Direnışçi işçilerin gece çadırdan ayrılmasının ardından alana gelen zabıta, çadırı yerinden sökerek işçilerin çadırdaki eşyalarını gasp ettiler. Sabah DHL deposu önüne geldiklerinde saldırıyı öğrenen işçiler, "Direnışimizi kırmaya çalışıyorlar ama yılmayacağız" sözleriyle saldırıya tepki gösterdi.

Sendikaya ait belge ve eşyalara da el konulduğunu belirten işçiler, belediye yetkililerinin "Bizim elimizdeki bir şey değil, talimat bize polis tarafından verildi" diyerek kendilerini savunduğunu ifade ettiler.

Saldırıya bir tepki de TÜMTİS Genel Başkanı Kenan Öztürk'ten geldi. Öztürk, çadıra yönelik saldırı için şunları belirtti:

"Yıkım talimatı kim tarafından verilmiş olursa olsun yapılan bu saldırıyı kınıyoruz. Çadırımızı yeniden kuracağız ve direnişimiz başarıya ulaşana kadar burada olmaya devam edeceğiz."

MESS ve Türk Metal adım adım satış sözleşmesine hazırlanıyor...

Metal işçilerini hesabını sormak için mücadeleye çağırıyoruz!

Aylardır sürüncemeye bırakılan MESS Grup TİS süreciyle ilgili resmi görüşmeler 9 Ocak günü, MESS-Türk Metal buluşmasıyla başladı. Bu görüşmenin içeriğine ilişkin Türk Metal tarafından herhangi bir bilgi verilmedi. Sadece kendilerine ait internet sitesinden başkanları Pevrul Kavlak'ın "sözleşme sürecinin işçiye-işverene hayırlı olması" dileklerini içeren bir haber yayımlandı.

Kuşkusuz görüşmelerin içeriğini gizlemek bir Türk Metal geleneği, sendikacılık tarzıdır. Çünkü satış kesindir, bunun için işçileri uyandırmamak için her şeyi bir sır perdesinin altına gizlemek kuraldır.

Elbette bunun ötesinde bazı bilgiler de dışarı taşırılsa bu artık metal işçilerinin ezbere bildiği danışıklı bir oyunun gereğidir. Bu oyunda MESS, sıfır zamdan esnekliğe kadar metal işçisinin öfkesini arttıracak dayatmalarda bulunur, böylelikle taslaklardaki işçi talepleri de unutturulur. Ardından da üç kuruşluk zamlar metal işçisine başarıymış gibi yutturulur. Yani ölümü gösterip sıtmaya razı ederler. Metal işçisi önümüzdeki günlerde bu oyuna hazır olmalıdır.

Asgari ücrete yüzde 6 oranında zam yapıldığı koşullarda hiç kimse kararlı bir mücadele olmaksızın MESS'in bu oranın üzerine çıkmasını beklememelidir. Dahası bir de ortada yüzde 18'leri bulan zam talepleri sözkonusudur. Ama Türk Metal'in başı, durum böyleyken sürecin hızlı biçimde işletileceğini söyleyebiliyor. Kuşkusuz satış sözleşmesinde anlaşanlar için sürecin ne zaman sonuçlanacağını, görüşmeleri değil, metal işçisinin satışa ne ölçüde hazırlanıp hazırlanmadığı belirliyor. Bu bakımdan da işçi kıyımlarıyla epey bir yol aldıkları açıktır.

Satış kesin olduğuna göre metal işçilerinin yapması gereken, satış taslağını çöpe atacak ve MESS-Türk Metal ittifakını yenecek bir mücadele için şimdiden hazırlanmaktır. Masa başı görüşmelerine ilişkin herhangi bir beklentisi olmayan metal işçilerinin bugün ana sorunu bu hazırlığın ne ölçüde yapıldığıdır.

Mücadeleye hazırlanmak ise işten atılan işçi arkadaşlarımıza sahip çıkmaktır. Türk Metal'in yalanlarını yutmamak, metal işçilerini aydınlatmaktır. Sorumluluk almak, en ağır görevleri omuzlayabilecek bir ruh ve bilinç kazanmak demektir. En önemlisi ise fabrikalarda mücadelenin yükünü taşıyacak komiteler kurmaktır.

Metal İşçileri Birliği, metal işçilerini satış sözleşmesini yırtmak üzere kararlı bir mücadele için harekete geçmeye çağırıyor.

Metal İşçileri Birliği

11 Aralık 2013

Daiyang-SK Metal işçileriyle dayanışma etkinliği

Daiyang-SK Metal grevinin 63. gününde Birleşik Metal-İş Sendikası Çorlu'da Memduh Şevket Esendal Tiyatro Salonu'nda dayanışma etkinliği düzenledi. Etkinlik öncesi çıkartılan davetiyelerin yaygın bir şekilde satışı yapıldı.

13 Ocak Pazar günü yapılan etkinlikte DİSK'in ve Birleşik Metal-İş Sendikası'nın tarihini anlatan sinevizyon gösterimi alkışlar ve sloganlarla izlendi.

Etkinlik, Birleşik Metal-İş Sendikası Genel Başkanı Adnan Serdaroğlu'nun konuşmasıyla devam etti. Serdaroğlu konuşmasında Daiyang-SK Metal işçilerinin üç yılı bulan örgütlenme sürecine değinerek Serbest Bölge'deki dayatmalardan bahsetti. Sonuç olarak işçi sınıfı ancak örgütlendiği koşulda haklarını kazanacağını ifade etmiş oldu.

Daha sonra grevdeki işçiler adına fabrika temsilcisi Ali Rıza Köse konuştu. Konuşmasında zorlu bir sürecin ardından greve çıktıklarını ve bu süreçte dayanışmanın önemini vurguladı. Devletle karşı karşıya kaldıklarını da belirterek işçi sınıfının

bilinçlenmesiyle hakların alınabileceğini ifade etti. Ayrıca yakın zamanda maden ocağındaki iş cinayetinde yaşamını yitiren işçileri unutmamak gerektiğini söyledi.

BİLKAR Tiyatro Topluluğu'nun oynadığı ve Bilgesu Erenus'un yazdığı "Nereye Payidar Nereye" adlı oyun büyük bir ilgi ve beğeniyle izlendi. Tiyatro gösterimi sonunda sendika adına oyunculara çiçek verildi.

Salonda "Sadaka değil toplu sözleşme, insanca yaşayacak haklar istiyoruz! Daiyang-SK Metal İşçileri", "Bu işyerinde grev var!" pankartları asılıydı.

400'ü aşkın kişinin katıldığı etkinlikte baştan sona büyük bir coşku hakimdi. İşçiler etkinliğe aileleriyle katıldı. Birleşik Metal-İş, grevci işçilere erzak yardımı yaptı.

Etkinlikte *Kızıl Bayrak*, *Metal İşçileri Birliği*, *Sol* gazetesi ve *Gerçek* dergisi standı açıldı.

Kızıl Bayrak / Trakya

Daiyang grevcilerine polis saldırısı

Birleşik Metal-İş Sendikası'nda örgütlü Daiyang-SK Metal grevcilerine polis saldırdı.

14 Kasım 2012'den bu yana grevde olan Daiyang-SK Metal işçileri, patronun grev kırıcı olarak Güney Kore'den getirdiği işçilerin fabrikaya alınıp çalıştırılmaması için 15 Ocak günü bir eylem gerçekleştirdi.

Patronun tüm kanunsuz ve hukuk dışı uygulamalarıyla süreç içerisinde onlarca kez karşılaşan grevci işçiler, ilgili yerlere şikayette bulunmuş ancak her defasında geçiştirme ve sessizlikle karşı karşıya kalmışlardı. Sayısız şikayetleri karşılığında ise hiçbir şey yapılmamıştı. Son olarak ise fabrikadaki makineleri çalıştırmak için Güney Kore'den kaçak işçi getirilerek fabrikanın üretimi devam ettirilmeye çalışılmıştı.

İşçiler kendi yasalarını uyguladılar!

Yaklaşık olarak 10 gündür fabrikada kaçak olarak çalıştırılan işçileri geri göndermek için sabah saat 07:00'de işçiler sendikalarıyla birlikte Avrupa Serbest Bölge (ASB) girişine giden yolu çift yönlü olarak trafiğe kapattılar. "Kaçak işçiler defolsun!" sloganları ile eyleme başlayan işçiler, bu esnada grev süreçlerini anlatan bildirilerin dağıtımını gerçekleştirdiler. ASB'de çalışan diğer işçiler eyleme alkışlarla destek verdiler. Alkış ve sloganlarla yaklaşık 1 saat bekleyişlerini sürdüren işçiler olay yerine gelip kendilerini tehdit eden kolluk güçlerine "Direne direne kazanacağız!", "Ölmek var dönmek yok!", "Devletin gücü işçiye mi yetiyor!" sloganları atarak kararlılıklarını gösterdiler. Bu esnada iş giriş saati olduğu için uzun araç kuyrukları oluştu.

Bekleyişin ardından ASB girişine doğru yol açılmadan yürüyüşe geçildi. "İşçilerin birliği sermeyeyi yenecek!", "Kurtuluş yok tek başına ya hep beraber ya hiçbirimiz!", "Yaşasın onurlu grevimiz!", "Kaçak işçiler defolsun!" sloganları ile eyleme devam edildi.

Bir türlü fabrikada denetime getirilmeyen bakanlık müfettişlerinin kısa sürede fabrikaya getirileceği söz üzerine işçiler yolun bir bölümünü trafiğe açtı. Servislerin içerisindeki işçiler eyleme desteklerini belirttiler.

Polis işçilere saldırdı

Bu esnada grevci işçiler, servislerdeki kendilerini köle gibi gören Güney Koreli patron temsilcilerine haklı tepkilerini gösterdiler. İşçilerin bu haklı tepkisi polisin azgınca saldırısıyla karşılandı. Aylardır Daiyang-SK Metal patronlarının uşaklığını yapan polisler işçilere coplarla ve biber gazıyla saldırdı. Saldırı esnasında yaralanan ve baygınlık geçiren işçiler oldu. Saldırı anında dağılmayan işçiler yürüyüşlerini ASB girişine kadar devam ettirdiler.

Grevi kazanana kadar devam ettirme kararlılıklarını bir kez daha gösteren işçiler bilirkişi fabrikaya gelene kadar bekleyişlerini sürdüreceklerini ifade ettiler.

Kapıda direnişlerini sürdüren işçiler polisin tüm tehditlerine rağmen hala ASB önünde bekleyişlerini sürdürmekte. Kararlı duran işçiler eylemlerinden de grevden de vazgeçmeyeceklerini dile getiriyorlar.

Kızıl Bayrak / Trakya

"Migros-MBM işçileri geri alınsın!"

Adana Organize Sanyai Bölgesi'nde (AOSB) faaliyet gösteren ve MİGROS'un taşeron firması olan MBM tarafından TÜMTİS'e üye olan 4 işçi tazminatsız işten çıkarıldı.

Bu işten çıkarmalar üzerine TÜMTİS Sendikası tarafından 15 Ocak günü firma önünde bir basın açıklaması gerçekleştirildi. Eylem öncesinde MİGROS'a ait amblem ve logoların işyeri önünden sökülmesi dikkat çekti.

Eylemde "Migros-MGM taşımacılık işçileri geri alınsın! Sendikal örgütlülüğe saygı gösterilsin!" pankartı açıldı.

TÜMTİS Sendikası Adana Şube Başkanı Halil Çekin tarafından okunan açıklama ile işçilerin işten çıkarılma süreci aktarıldı.

"MİGROS'un alt işvereni olan MBM'nin bünyesinde taşıma, aktarma ve mal kabul işlerinde onlarca işçi çalışıyor" diyen Çekin, asgari ücrete kuralsız ve taşeron olarak çalıştırılan işçilerin sendikaya üye olma hakları ellerinden alınamayacağını belirterek şunları söyledi: "MİGROS ve MBM patronlarına sesleniyoruz. Sizlerin tek taraflı olarak belirlediği çalışma şartlarına işçiler uymayacak ve daha iyi bir yaşam için sendikalaşma mücadelesinden vazgeçmeyecektir. Yol yakinken aldığınız karardan geri dönün ve işten attığınız 4 işçiye işbaşı yaptırın."

"Tüm işçileri, emek ve demokrasi örgütlerini MBM işçileriyle dayanışmaya ve haklı mücadelesine sahip çıkmaya çağırıyoruz." denerek sınıf dayanışmasını yükseltme çağrısı yapıp açıklama bitirildi.

Kızıl Bayrak / Adana

“Eylemlerimizi sürdüreceğiz!”

Daiyang SK Metal Fabrikası'nda grevci işçilerle grev ve son yaptıkları eylemler üzerine konuştuk.

Daiyang işçileri patronun grevi kırma girişimlerine karşı verdikleri mücadeleyi anlattılar...

- İsmail Turanlı (Daiyang-SK Metal Fabrikası 1. Temsilci):

Kore'den buraya kaçak işçiler getirdiler. Grevde olan işçiler olarak biz de bunu teşhir etmek ve basın açıklaması yapmak için sabah 06.00'da Avrupa Serbest Bölge'nin önüne geldik. Saat 13:30 civarında Bölge Çalışma Bakanlığı'ndan müfettiş geldi. İşyeri temsilcisi olarak onlarla tespit yapmak için içeri girdik. İlk önce ofise aldılar bizi. İçerde fabrika yetkilisi benim onlarla gezmemin uygun olmadığını, beni işten çıkarttıklarını, yani bizim onların açıklarını söyleyeceğimiz için benim orada olmamı istemedi. Biraz orada tartışma yaşadık. Müfettiş ise “ben işçi temsilcisi ile içerde gezerim, o içerisini biliyor, o anlatacak bana bütün detayları” deyince yetkili de müsaade etmek zorunda kaldı. İçeriye girdik. AREM 3 denilen makinede kaçak getirilen Koreli çalışıyordu. İçeri girdiğimizde makine çalışırken biz gördük, o da bizi görünce kaçmaya başladı. Müfettiş yanımızdaki polise talimat vermesi sonucu Koreli'yi yakaladı. Diğer bölümde, ARC bölümünde de çalışan bir Koreli vardı. O da bizi görünce kaçmaya başladı onu da yakaladık. Üçüncü şahıs olan Koreli de onların yanındaydı. Ve onlara isimlerini sorduğumuzda Korece “anlamıyorum, ne demek istiyorsunuz” diyerek geçiştirmeye çalıştılar. Fabrika yetkilisi bu konuda yardımcı olmadı, kendileri çok iyi biliyorlar aslında isimlerini de. Bir şey söylüyoruz konuşmak istemiyorlar müfettişlere isimlerini ben kendim söyledim. Hatta Koreli'ye “ismini biliyorsun sen neden söylemiyorsun, Türkçe de biliyorsun” dedim “aa okey, okey!” deyip ismini ayrıntısına kadar benim kâğıdıma yazdı. Diğer bölümlerde çalışan arkadaşlar birinci fabrikaya getirmişler onları Korelilere yardımcı olarak çalıştırıyorlar. Bunları tek tek ayrıntısına kadar anlattım. İçerde toplu şekilde gezerken bazı bölümleri atlatılıp, çalışanları göstermemeye çalıştılar. Ben onlara müdahale ettim. Bu arada insan kaynakları müdürüyle de atışmalarımız oldu. Neden ben söylüyorum diye atışmalarımız oldu? Aslında onların söylemesi gerekiyordu. Bu arada bize kinliler. Tabii ki biz işçinin ve haklının yanında olduğumuz için. Onlar tamamen Koreli yandaşı olmuşlar.

İçerde taşeron firmayı yakalattırdık. Taşeron işçi çalıştırıyorlardı. Tutanağımızı tuttuk, bu olumsuzlukların hepsi işlendi. Sonra da tutanağı hep beraber imzalık. Müfettişler tekrardan benim işten atılma durumumu ve başka bir arkadaşla inceleme olursa bunu kabul etmeyeceklerini beyan ettiler. Ben müfettişe “bir işçi grevdeyken işten atılır mı, alınır mı?” diye sorduğumda müfettiş kesinlikle işçi çıkartılamaz ve alınamaz dedi. Kamuoyuna açıktır her şey. Hak-hukuk adalet bir gün yerini bulacaktır.

Dünkü gelişmelerden sonra bugün de kaçak olarak gelen Koreliler saat 10:00 civarında dışarı çıkartılmış. Duyduğumuz haberlere göre de sınır dışı yapılacaklarmış.

Adil Öztürk: 15 Ocak sabahı 05.00-05:30 civarında buradaydık. Maalesef polisle karşı karşıya kaldık. Bayağı bir cop da yedik, biber gazından da etkilendik. Bir ara gözlerimi kaybetme durumuna geldim. Arkadaşlarım sağ olsun çok yardımcı oldular.

Ama yine de polisle bire bir karşı karşıya kaldık. Polis her zaman karşımızda kaldı. Maalesef adalet hiçbir zaman yerini bulmuyor bu ülkede. İnşallah adalet bir gün yerini bulacak. Bilirkişi geldiğinde ben o sırada hastaneye kaldırılmıştım.

Dizimden ve gözlerimden yaralandığım için hemen ambulansla hastaneye kaldırıldım. Bilirkişi teftişi o sırada yapılmış. Bizim açımızdan çok olumlu gelişmeler olmuş. Hayırlısı...

Tuncay Yıldız: 15 Ocak günü burada çok şiddetli çatışmalar yaşandı. Polis bize biber gazı ve copla çok yoğun bir şekilde müdahale etti. Nihayet biz bilirkişi yetkililerini buraya getirebildik. Geç saatte de olsa müfettişler ikiye doğru geldiler. İçeride yapılan incelemelerde temsilci arkadaşımızın da söylediği gibi Korelileri kaçak işçileri çalıştırırken suçüstü yakaladılar. Ondan sonra bilirkişi yetkilileri gerekli girişimlerin yapıldığını ve en kısa sürede bu işin çözüleceğini bildirdiler. Bugün de sabah saat 10:00 sularında bu arkadaşlar, kaçak olarak ülkemize gelip çalışanlar, fabrikadan gönderildi. Bugün sınır dışı

edilecekleri bilgisini aldık. Ama hepimiz biliyoruz ki ülkemizde bazı şeyler çok yavaş ilerliyor. Özellikle haklıysanız ve işçiyse bu süreç daha da yavaş ilerliyor. Biz pek inanmıyoruz ama olursa bu söyledikleri ortaya atılan iddialar gerçek çıkarsa biz mutlu olacağız. Ama olmazsa biz de aralıksız eylemlerimizi sürdüreceğiz. Hakkımızı arıyoruz.

Bayram Balıkcı: Daiyang-SK Metal Fabrikası'nda yaklaşık 2,5 yıldır çalışıyorum. Dün eylemde çok şey oldu. Dayak yedik, cop yedik, gaz yedik, onların tadına baktık. Polislerimiz sağ olsun bizden esirgemedi bunları. Saat sabah 06:30 gibi ASB'nin girişinde bekledik. Kore'den getirilen kaçak işçiler bizim tezgâhımızda çalıştırılıyorlardı. Bu hukuksuzluğa engel olmak için toplandık. İki aydır beklediğimiz bilirkişi heyeti geldi ve işlemlerini yaptı. İnceleme yaptılar ve suçüstü yakaladılar onları. Keşke dünkü olaylardan önce olsaydı bunlar. Demek ki bunların olması için daha sert davranmak gerekirmiş.

Recep Karabacak: Bugün grevdeki 63. günümüz... 63 gündür bilirkişiyi bekliyoruz biz. 63 gündür gelmeyen bilirkişi dünkü yapılan eylem esnasında geldi. Yani bir şeylerin yapılması için bu çarkın dönmesi için, bizim sesimizin duyulması için illa eylem mi yapmamız lazım? İlla birilerinin canını yanması lazım? Bunlar için illa ki bir şeyler olması lazım. Bu yüzden yetkililerin daha özverili bir şekilde görevlerini yapması gerekiyor.

Birleşik Metal-İş Sendikası Çorlu Şube Başkanı Hazır Fedai Duvan: Bölge Çalışma Müdürlüğü'nden görevli müfettişler geldiler. Koreli kaçak işçileri makinelerin başında tespit ettiler. Rapor yazıldı, tutanaklar tutuldu. Kaçak işçiler bugün sabah yine makinelerin başında çalıştıkları haberini aldık, kolluk kuvvetlerine bildirdik ve fabrikadan çıkardık. Sonucu bekliyoruz, bütün görevlilerin, yetkililerin bu işi sonuçlandırmasını istiyoruz. Mahkemeye müracaat ettik. Mahkeme de gereğini yapar ve grevimiz de başarıya ulaşır ve buna bir son verilir.

Kızıl Bayrak / Trakya

Daiyang-SK Metal işçisi yine eylemde!

15 Ocak salı sabahı Avrupa Serbest Bölge yolunu kesen Daiyang-SK Metal işçileri, bir gün sonra yine ASB önündeydi.

Aylardan beri beklenen bilirkişinin 15 Ocak günü gerçekleştirilen eylemin ardından gelmesiyle tutanaklar tutulmuş, raporlar hazırlanmıştı. Grevdeki Daiyang-SK Metal işçileri yaptıkları eylemle mücadelelerindeki kararlılıklarını bir kez daha gösterdi. 16 Ocak sabah saatlerinde ASB önüne gelen işçilerin eylemine ögleye doğru eşleri de katılarak destek verdi.

Daiyang-SK Metal işçilerinin eşleri eylemde bir açıklama yaptı. Açıklamada, tüm süreç boyunca mücadele eden eşlerinin arkalarında olduklarını belirttiler. Ayrıca bu grevin tüm işçilerin iş güvencesi için, insanca çalışma şartları için yapıldığını belirterek eşlerinin verdiği mücadelenin 600 gün sürse de arkalarında duracaklarını söylediler.

Arçelik Çamaşır Makinası İşletmesi:

Türk Metalciler'in gardiyanı olduğu bir çalışma kampı!

Çayırova'da kurulu Arçelik Çamaşır Makinası İşletmesi'nde (ÇMİ) dört adet montaj bandı bulunmaktadır. Bu bantlar tahrik, montaj 1, montaj 2 ve son montaj şeklinde bölünmüştür. Bu bölümler bant üstü denilen işçiden devşirme ve işçiler gibi kart basan mavi yakalı statüsünde bulunan kişilerin sorumluluğundadır.

Bant üstleri duruşlardan sorumlulardır. Bunun dışında da ekstra işleri de olabilmektedir. Genellikle yüksek idarecilerle iyi anlaşabilen kişiler takım liderleri tarafından bant üstü seçilir, istenildiği zaman da değiştirilir. Her bant için ayrı bir bant üstü (tabii üç vardiyadan üç bant üstü yapar) ve takım lideri bulunur.

Takım liderleri maliyet merkezinden sorumludurlar. Özünde bütün takım liderleri ürün direktörlüğüne ve genel müdürlüklere bağlıdırlar. Takım liderleri de verimliliklerine göre genel müdürlük tarafından da atanabilir ya da indirilebilir. Genellikle kariyerist mühendislerden seçilirler. Fabrika özünde bölüm idare merkezleri tarafından hiyerarşik olarak kontrol edilmektedirler. Plastik, mekanik, boyhane, montaj bantları gibi bütün bölüm idare merkezlerinin (maliyet merkezi), takım lideri, üretim teknisyeni, mühendisler, bant üstleri, teknik elemanlar, laborantlar vs. oluşan klasik bir yapıları vardır. Hemen hemen bütün bölümler aynı türdeki kadro çekirdeği tarafından idare edilir. İşçilerin insan kaynakları ile ilişkileri daha çok bu idarelerle kontrol edilir.

Bu anlattıklarım sadece ÇMİ için geçerli.

Maliyet merkezi: Yüksek kârın anahtarı

Maliyet merkezi kavramı Arçelik'in kârının açıklanmasıdır. Aynı zamanda maliyet merkezi özünde en ekonomik idare yöntemidir. Organizasyon yapısı, 1995 yılında geneleysel fonksiyonel organizasyon, takım çalışmasına dayalı süreç bazlı organizasyon şeklinde değiştirilmiştir. Buna göre her bölümün kendine özgü bir yıllık bütçe planı bulunur. Bütün bu yatırımlar malzeme harcamaları, kırtasiye sarfiyatı, iş güvenlik malzemeleri, işçilerin fazla mesai ücretleri bile tek tek hesaplanır, tutturulamazsa zarar edilmiş demektir. Bu da direk olarak liderlerin sorunudur. Bandın durduğu her dakika için duruşa neden olan kısım, bölüm ya da yan sanayiler sorumlu tutulur. Bu

duruş fabrika bünyesindeki bir bölümden ya da bizzat bandın kendisinden kaynaklı ise o kısım şefinin aleyhine sonuçlanır. Ama bir yan sanayiden kaynaklı duruş gerçekleştiyse zarar o firmaya faturandırılır. Çoğu zaman yan sanayi firmalarını, fabrikadaki denetimleri yetersiz olmasından kaynaklı kandırırlar. Takım liderleri yan sanayiden kaynaklı duruşlara kendi duruşlarını da giydirir, fatura ederler.

Takım ve takım liderliği, hem idari konuları hem de takımın yeni hedeflerini görüşmek üzere ayda bir iletişim toplantısı düzenler. Toplantılar sadece kısım elamanlarını kapsar. Bu toplantılarda iş bilgisini ölçme amaçlı olarak bir test yapılır. Daha sonra hurda oranları ve TTKE (Toplam Tezgah Kullanım Etkinliği) şirket ve takım hedefleri gibi konular üzerinde konuşulur. Burada takım liderinin hakimiyeti söz konusudur. Bu toplantılarının sonlarına doğru işçilerin görüşleri, istekleri de alınır. Çalışma şartlarının düzeltilmesinden çalışma saatlerine kadar her şey tartışılabilir burada. Ama işçiler genellikle çektikleri sıkıntıları ve ihtiyaçlarını açmazlar toplantıda. Genellikle ya korkularından ya da takım liderinin samimiyetine güvenmedikleri için bu konuları sadece kendi aralarında konuşmakla yetinirler. Konuşan, derdini söyleyen de olur tabii ama bu bölüm kısa bir zaman dilimine sıkıştırıldığı için roportör tarafından not etmekle yetinilir çoğu zaman. Tabii bazen vaat edilen şeylerin uygulandığı, hayata geçtiği olur.

Çalışma koşulları ve işçilerin yapısı

Fabrikada resmi olarak 3 bin 500 kadrolu çalışmaktadır. Yeni işe başlayan bir işçinin saat ücreti 3.95-4.25 kuruş arasındadır. Toplamda aylık 800-900 TL eder. Yapılan işe göre bu çok düşük bir ücrettir. 2004 yılı toplu sözleşme sürecinde saat ücretlerine düşük bir zam olmuştu. 2006 yılı toplu sözleşmelerinde ortalama 112 TL gibi biraz daha doyurucu bir zam alındı ama fabrikanın iki yıllık kârlılık artışı yüzde 250.

Bununla birlikte genel temizlik ve ihtiyaçlar bakımından iyi bir çalışma ortamı var. Yemekhanesinde dört çeşit yemek çıkar, servis olanakları mevcuttur. Yılda bir erzak, 6 ayda bir ayakkabı verilir. İşyeri hekimi, üç vardiyada sağlıkçı bulunur. Fabrikada yaş ortalaması 28'dir, genç işçi potansiyeli mevcuttur, ama eski işçiler azımsınamaz sayılardadır. Ücretiz ve emeklilik sistemi de çok kötüdür.

hareketlenmesinden kaynaklı olarak yeni işçiler işe başladı.

Bir bantta ortalama 120 işçi çalışmakta. Bu sayı boyahane için 120, mekanik takım için 200, plastik için 90 civarındadır. Burada göze çarpan ve kaçınılmaz olarak görünen genç işçilerin eski işçilere göre daha verimli olmasıdır. Seri üretimin hızlı olması yaşlı ve artık çalışmaktan takati kalmamış kıdemli işçileri canından bezdiriyordu. Kıdemli işçiler o dönemde gençleri aydınlatmaya yönelik yoğun bir çalışmaya girmişlerdi. Ancak idareciler bir dönem sonunda yaşlı ve ağır işçileri yapılması kolay işlere aktardıklarında ortada hiçbir sorun kalmamıştı.

İşletme sekiz saatten üç vardiya olarak çalışır. Bu sekiz saatin 30 dakikası yemek molasıdır, 10 dakikadan 2 çay molası verilir. Bu molalar bölümler içerisinde veya bant aralarındaki çay istasyonlarında kullanılır. Buralarda 10 dakika boyunca spordan ve magazinden konuşulur. Bazen de işten konuşulur. Bunun dışında 5S bant şeklinde çalışmayan alandaki işçiler arasında diyalog sorunu yoktur. Ancak bantlarda bu böyle olmamaktadır. Bu kısımların ekipleri ve ekip sözcüleri ayrıdır. Aynı banta çalıştığı halde farklı bir montaj bölgesinde olduğundan yıllarca beraber çalışmalarına rağmen birbirlerini tanımayan işçiler de vardır. Malzeme alışverişi yapılmadığı zaman iletişim de yoktur. Örneğin boyahanede çalışan ve banta parça gönderen kişi malzeme sırası-modeli gibi konuların takibini yaptığı için bantlarla sürekli diyalog halindedir. Banttaki birçok kişiyle tanışma olanağı bulur. Ancak mekanik takımından kendisine ham boyanmamış malzeme gönderen adamı tanımaz, belki de hiç görmemiştir. Çünkü mekanik takımı bütün parçaları bir konveyörle karışık şekilde boyahaneye gönderir. Böylelikle takip yapılması gereksiz olur. Bunun için istisnalar dışında ciddi bir yabancılaşma söz konusudur. Aynı bölgede çalışan işçiler birbirleriyle iş icabı diyalog kurmak zorundadırlar. Ama yerleri değiştiğinde nedense birbirlerine yabancı oluveriler.

İşçiler arasında gruplaşmalar

Türk Metal Sendikası'nın Kırıkkale'den topladıkları gençler işe ilk başladıklarında iyi görünürler, ama kısa sürede iplikleri pazara çıkar. Bunlar kapitalist ilişkileri algılamadıklarından olsa

gerek her şeyi hatırlar gönül için yaparlar. Fabrikadaki amirleri ağaları olmuştur, yanlarındaki çalışanları kolaylıkla satabilirler. Beraber çalışırken can ciğer olurlar, ancak farklı çalışma alanlarında o kişilerle işleri bitmiştir artık. Daha çok İstanbul bölgesinden gelen kentli gençlerin bu tarz şeyler yaptığına rastlanmaz.

Arçelik’te diğer bütün fabrikalarda olan vardiyalar arası kopukluk pek görülmez. Bunun sebebi uzun çalışma saatleridir. Artık vardiya farkı yok olmuştur. Genellikle 5S bölgelerinde çalışan arkadaşlar iş çıkışında servis bölgesinde öbekleşerek 15-20 kişilik gruplar halinde toplanır. Buralarda o günün nasıl geçtiği, neler yaşandığı, işle ilgili pürüzler ve biraz futbol konuşulur. Fabrika dışında da sosyal ortamlarda bir araya gelinir ancak bu birliktelikler ikili ya da üçlü olur.

İşletmede ARGE ve merkez kalıphanesindeki işçiler dışında (iş ve proje geliştiren işi bilen işçilerdir) bu kısımlara gidip gelen ya da buralar hakkında bilgisi olan pek kimse yoktur. ARGE kısmında yeni ürün geliştirme, prototip ve dayanıklılık testleri yapılır. Buralarda mavi ve beyaz işçiler çalışır. ARGE binaları fabrika binası dışında yaygın olarak kurulmuş olup her ürün için ayrı bir araştırma geliştirme merkezi bulunur. Yani burada çalışan işçilerle üretimdeki işçilerin iletişim kurma şansları çok azdır.

Genel bir örgütlülük olmadığı gibi bölümler ya da takımlar içerisinde de herhangi bir tek seslilik yoktur. Özellikle İstanbul yöresinde işçilerin tipik bir özelliği göze çarpar, o da yüksek kademelerde tanıdıklarınca işe alınmış olmalarıdır. Bununla beraber bu arkadaşların maddi durumları iyidir, birçoğu kendi evinde oturur. İşten atılma korkuları pek yoktur. Sürekli iş temposu yoğunluğundan ve ücretlerin düşüklüğünden şikayet etseler de genel bir duyarsızlık ve bireycilik hakimdir. Bu kişilerin işçi bilinci ve benliği gelişmemiştir. Onun için hep bana bir şey olmasın mantığıyla çalışırlar. Bu da buradaki sendikanın işine gelir.

Fabrikanın gardiyanı Türk Metal

Arçelik’te genel eğitim düzeyi yüksektir. Kadrolu işçilerin neredeyse hepsi en az lise mezunudur, dört yıllık fakülte ve yüksek okul bitirmiş işçiler de az değildir. Yani işçilerin sendikal, ekonomik faaliyetler ve haklar konusunda cahil oldukları söylenemez. Bu nedenle olsa gerek Türk Metal Sendikası’nı çete olarak görür ve sevmezler. Bunda da haklıdırlar. Sendikanın eski genel başkanı olan Mustafa Özbek ve şu andaki mevcut yönetimi Ergenekon’dan yargılanmaktadırlar. İşçiler bunlara güvenmezler. Ancak iplerini her zaman bu sendikacılara teslim eder, yapılması istenilenin dışına çıkmazlar.

İşçilere göre sendika iyi değil ama değiştirme imkanı yoktur. Bu düşüncenin yanlışlığını anlatmaya çalışan bir sendikacı geldi fakat başarılı olamadı. O da tercih işçilerin diyebildi. Sendikacılar işçi kökenli olmalarının verdiği deneyimlerle işçileri adım adım takip ederler. Sonuçta alttan kaynayan dalganın farkındadırlar. Pendik Şube Başkanı sık sık istihbarat alır ve yüksek sesle konuşan işçiye baskı kurup patrona bizzat kendisi şikayet eder. Gerekirse disiplin kurulunu işletirler.

Altan kaynayan dalganın farkındadırlar, bunun için “şubede toplantı yapalım” denilir, fakat toplantıya Kırıkkaleli ve sendikaya yakın olanlar çoğunlukta götürülür. Elbette sendika alehine konuşanlar da götürülüp orada baskı kurulur. Şube başkanı başlar konuşmaya, “temsilcilerden şikayeti olan var mı” diye sorar. Ama herkes bakar, kendisi de aynıdır çünkü, kimi kime şikayet edeceksin ki? Atamayla gelen Kırıkkaleli bir başkan, atamayla getirilen temsilciler. Bunlar başkana biat etmezlerse temsilcilik yapamazlar. Delege seçimi de yapılmaz, delege seçimi yapılmış

gibi temsilciler imza atarlar ve sendika başkanının dediği kişiler delege yapılır. Aksi halde Arçelik işçileri her zaman başkanı kendi içerisinden çıkarabilir. Çünkü 130-150 delegeleri vardır.

Bazen sendika şube başkanı fabrikada toplantı düzenler ama gerçekte bunu patron yapar, sendikaya destek vermek amacıyla. Çünkü Türk Metal’in yaptırım gücü patrona bağlıdır. Hiçbir temsilci kendi inisiyatifıyla işçilerin sorununu çözemez. Önce şube başkanına iletir, şube başkanı da patrona, patron uygun görürse ne yapması gerektiğini döner sendikaya söyler. Karakteri olan bir sendika temsilciliği yoktur, temsilcilerin de öyle bir kapasiteleri yoktur zaten. Sadece birbirlerini kollar, başkana en önce ispiyon edelim o da patronu arasın ben ön planda olayım derler.

Toplantılarda konuşulan yemek ve servis sorunları patrona bildirilir ve çoğu zaman halledilir. Ama ücretlerle ilgili şeyler çok konuşulmaz. Çünkü toplu sözleşme bellidir, bunun için de bir fikir sorulmaz. İşçiye geriye dönük eflasyon verilir üstüne de ne alınırsa bu başarı sayılır. İşe yeni girenle 5 yıllık işçi arasında 100 TL fark vardır. Fakat bazen patron 200-300 kişinin saat ücretlerine zam yapar. Buna sendika müdahale edemez zaten sendika başkanı, olur vermiştir. Ama der ki bizim adamlarımız da var. Elbette başta temsilciler ve onlara yakın olanların isimleri verilir. Neticede patronun dediği olur.

Toplantılarda “biz siyasi partiler üstündeyiz, hiçbir partiyle bağımız yoktur” derler. Fakat iktidar kimse onun yanındalardır. Çünkü genel merkez hakkında da bir soruşturma açılmıştır. İncelemelerde genel başkanların mal varlıklarının haddi hesabı yoktur.

Yemekhanede yemek listeleri İKA ve sosyal işler nezdinde yapılır. Şartname bellidir onun dışına kimse çıkamaz. Ama yemek saatinde temsilciler yemekhanede durup yemekle çok yakın ilgilenirlermiş gibi yaparlar. Nedeni de şubenin yemeği buradan gider. Her gün sendikaya özel yemek götürülür ve gece kahvaltıdan sonra sendika odasına kahvaltılık gider. Temsilciler sırayla evlerine götürür. Evin kahvaltılık ihtiyacı ve sendikanın yemeği çıkmıştır. Bunu yemekhaneciler bilir, onların dediğini yaparlar. Türk Metalciler de zaten yemekteki sorunu büyütmezler.

Servislerdeki sorunlar da aynı yüzeysellikte geçitirilir. Çünkü sendikanın sağa-sola gitmesi ve mitingler için araba ihtiyaçlarının çoğunu patron karşılar. Arada bir de örgütlenmek için araç lazımsa bu servisçilerle halledilir. Sistem herkesin işine gelmektedir. Sorun yapan patrona söylenir. Bunların hepsini yönetim takımı bilmektedir.

Örgütlenmesinler ses çıkarmasınlar, ses çıkaran adamları işten attıralım mantığıyla sendikacılık anlayışı devam eder. Mevcut şube başkanının hakkındaki yolsuzluk davasına bile ses çıkmamasının altında aynı korku vardır. Türk Metal Sendikası ve fabrika yönetiminin güvencesi de bu korkudur.

Ama artık Arçelik’te bu korku duvarları kırıldı. Mevcut şube başkanı ve bu temsilci grubunun işçi üzerinde hiçbir etkisi kalmamıştır. İşçiler yakın zamanda örgütlenip yüksek sesle bunlardan kurtulacaktır. Örneğin en son işten atılan 12 kişilik kadro eski baştemsilcimizle beraber hukuk mücadelesi başlatmışlardır. İşe iadeler dışında mobbing davaları açılacaktır. Koç Holding işten atmaların bedelini ödeyecektir. Arkadaşlarımız oraya teftişe gelmişlerdir ve hakimler işten atmalarındaki yanlışlıkları fark etmişlerdir. Artık şu gerçek ortaya çıkmıştır: ARÇELİK YÖNETİMİ ARTNİYETLİ İŞTEN ATMALAR YAPMAKTADIR. Bunun cezası onlara maddi ve manevi olarak dönmektedir.

Sizlerin de bunları bilmenizi istedik.

Susma, sustukça sıra sana gelecek!

Saygılarımızla...

Arçelik’ten işçiler

Kavlak yılın adamıymış!

Gebze’de faaliyet gösteren *Yeni Zemin Gazetesi*’nin Yayın Kurulu, Pevrul Kavlak’ı kıdem tazminatı konusundaki “Kıdem tazminatı, kırmızı çizgimizdir, oğlumuzun damatlığı, kızımızın gelinliğidir” açıklamasından kaynaklı emek hareketinde yılın adımı seçti.

“Kıdem tazminatı gündemden kaldırıldı” oyunu

Sermaye hükümeti işkolu istatistiklerini yayımlamayarak, kıdem tazminatı ve esnek çalışma gibi planlar karşılığında sendikalarla geçtiğimiz Ağustos ayında kirli bir pazarlığa girişmişti. Kapalı kapılar ardında yürütülen kirli pazarlıkların sonucunu burjuva medya “*Bayram öncesi kıdem tazminatı müjdesi*” başlıklı haberlerle duyurmuştu. Aynı süreci sanki mücadelelerinin bir sonucuymuş gibi yansıtan Türk Metal çetesinin başı Pevrul Kavlak şöyle söylemişti: “*Çalışma Bakanı Faruk Çelik’le yaptığım görüşmede Sayın Bakan, son Bakanlar Kurulu toplantısında Sayın Başbakan’ın kıdem tazminatı konusunun gündemlerinde olmadığını, bu konunun artık kapatılması gerektiğini söylediğini* iletti. *Direncimiz ve kararlı mücadelemiz sonuç verdi.”*

Yeni Zemin gazetesi neyi amaçlıyor

Sermaye hükümetinin “kıdem tazminatının gaspını” bir süre daha erteleyerek işkolu barajı konusunda Türk-İş ağalarıyla yeni ve kirli bir pazarlık yaptığı ise çok geçmeden açıkça görülmüş oldu. Geçtiğimiz günlerde NTV’ye konuşan Faruk Çelik’in, Haziran ayına kadar taşeronluk ve kıdem tazminatının fona devredilmesi uygulamasının yasalaştırmak istediklerine dair açıklaması bunu göstermektedir.

Kıdem tazminatına dair tüm bunlar yaşanırken, Gebze’deki *Yeni Zemin* gazetesi Pevrul Kavlak’ı yılın emek adamı seçme cesareti gösterebiliyor. Tabii ki tüm bunların bir anlamı var. MESS’in, koçbaşı Türk Metal ortaklığıyla yakın zaman içerisinde fabrikalarda gerçekleştirdiği işçi kıyımlarından birisi de Çayırova Arçelik fabrikasıydı. Gerek Arçelik işçilerinin, gerekse de metal işçilerinin yoğun olarak yaşadığı yerlerden biri olan Gebze, Çayırova ve Dilovası’na daha çok hitap eden bu gazete açıktır ki işçi ve emekçilerin bilincini bulandırmaya çalışıyor. Gazete, Türk Metal çetesinin reisini işçi ve emekçiden yana göstererek, bir bakıma kendi kimliğini de açıklamış oluyor.

Hatice Yürekli Parti Okulu Açılış Konuşması...

Devrimci devrimci

TKİP IV. Kongresi'nin ardından gerçekleşen iki Parti Okulu etkinliğinin ilki olan **Parti Okulu Hatice Yürekli Devresi'nin açılışında Cihan yoldaşın yaptığı konuşmanın kayıtlarıdır. Konuşma özel bölümlerinden arındırılmış, daha önce yayınlanan konuşmalarla aynı temaya dayalı bölümler ise (25. Yıl, IV. Parti Kongresi, vb.) tümünden çıkarılmıştır. Ara başlıklar buradaki yayın vesilesiyle konulmuştur...**

Parti Okulu çalışmaları parti yaşamımıza yeni bir soluk getirdi. Bu, son bir senede gerçekleştirdiğimiz üçüncü Parti Okulu çalışması oluyor. Geçen yıl yaptıklarımızdan farklı olarak bu yılın Parti Okulu çalışmaları, bir süre önce gerçekleşen IV. Parti Kongresi'nin tamamlayıcısı olarak düşünüldü, daha baştan böyle planlandı.

Amaç, IV. Parti Kongresi'nin başarısını yeni bir düzeyde pekiştirmekti. Bu amaç çerçevesinde, biz de burada çalışmalarımızı esası yönünden IV. Parti Kongresi'nin çalışma gündemine bağlı olarak sürdüreceğiz.

Şu son yıllarda devrime hazırlık temasını özellikle önplana çıkarıyoruz. Bunun anlamı ve kapsamı konusunda yeterli düzeyde açıklıklar yaratmaya özen gösteriyoruz. Bu nedenledir ki vesile doğdukça bu konuyu işlemeye çalışıyoruz. Temel ya da güncel tüm sorunlarımızı ele alırken bunu hep de devrime hazırlık sorununa bağlıyoruz ya da dosdoğru bu görev üzerinden, bu görevin ışığında ele alıyoruz.

Tarihi sorumluluk ve devrimci hazırlık

Devrimci parti her zaman devrim için vardır. Bu onun gerçek varlık nedeni, temel tarihsel misyonudur. İçinden geçilmekte olan tarihsel dönemin kendine özgü koşullarından ve ihtiyaçlarından tümüyle bağımsız olarak... Devrimci partinin görevi, tarihi ve toplumsal koşulların verili tablosundan bağımsız olarak, her durumda devrime hazırlanmaktır.

Ama öte yandan biz, bu genel gerçeğin ötesinde, devrime hazırlık sorununu girmekte olduğumuz yeni tarihsel dönemle de sıkı sıkıya ilişkilendiriyoruz. Dünya ölçüsünde otuz yılı bulan bir sosyal durgunluk döneminin yavaş yavaş geride kalmakta olduğunu, dünya çapında olayların hızlandığını, bu hızlanmanın çok değişik süreçler olarak kendini gösterdiğini, bunun temel bir boyutunun da sosyal mücadeleler olduğunu, giderek insanlığın yeni bir devrimler dönemine yaklaştığını

giderek insanlığın yeni bir devrimler dönemine yaklaştığını vurguluyoruz. Bizim devrime hazırlık perspektifimiz, aynı zamanda bu somut tahlile, bundan çıkan sosyal ve siyasal sonuçlar ile bunun devrimci gereklerine dayanıyor. Eğer süreçler dünya ölçüsünde hızlanıyorsa, yeni bir devrimler dönemi yaklaşıyorsa, o halde biz de hazırlığımızı çok daha sıkı tutmak, tüm cephelerde devrime en iyi biçimde hazırlanmak durumundayız.

Üçüncü bir temel noktaya geçiyorum. Dünden bugüne bir sol hareket gerçeğimiz var. Türkiye'nin sosyal mücadeleler tarihinde ve dolayısıyla sol hareketin gelişip serpilmesinde yeni bir dönemi başlatan 1960'lı yıllardan alırsak, yaklaşık kırk-elli

yıllık geçmişe sahip bir sol hareket... Sol hareketin bu tarihi dönem içinde bir evrimi ve bugün gelip vardığı bir yer var. Geleneksel sol dediğimiz bu en değişik türden partiler ve gruplar tablosuna toplu olarak baktığımızda, önemli bir bölümünün devrimci kimlik yönünden artık tükendiğini, geriye kalanların ise halen büyük bir erozyon içinde olduğunu, tasfiyeciler sürüklenmeler içinde aynı akibete doğru yol aldığını görüyoruz.

Ve öte yandan bu sol hareket tablosu karşısında bir TKİP gerçeği var. Büyük bir yenilgi döneminin ardından bu aynı sol hareketin

bünyesinden doğan, yenilginin dersleri üzerinden geçmiş hareketle her alanda bir hesaplaşmaya girişen ve gelişimini işçi sınıfı devrimciliği çizgisinde sürdüren bir TKİP gerçeği... İdeolojik, politik, örgütsel, moral alanlarda başlangıç özelliklerini koruyan; korumakla kalmayan zaman içerisinde geliştirip güçlendiren; bir sosyal durgunluk ve siyasal gericilik döneminde, geleneksel sol üzerindeki etkisi genel bir tasfiyeciler yıkım, bozulma ve dağılma olan böylesine bir tarihsel evrede, diriliğini, ciddiyetini, iddiasını koruyabilen; bütün gerici ve tasfiyeciler cereyanlara bilinçli bir tutumla göğüs geren, bütün bu dönem içerisinde ayakta kalan ve bugüne gelen bir TKİP gerçeği... Son elli yılın sol hareketi içinden gelen, onun devrimci birikimine ve kazanımlarına dayanan, fakat bunu sınıf devrimciliği çizgisinde aşarak bugünlere ulaşan bir TKİP gerçeği... Geçmişin değerlerini savunmak ve korumakla kalmayıp onu yeni bir düzeye de çıkaran, bunu sınıf devrimciliği temeli üzerinde anlamlandırmaya çalışan, ve koca koca hareketlerin zaman içerisinde bozulup dağıldığı bir evrede, bütün bir ideolojik-moral gücünü koruyan ve

Her kâğıt...
siarını daha da güçlendirmek içindir...

Partimize destek sosyalizme destektir!

Bağış kampanyası üzerine...

Her şey parti, devrim ve sosyalizm davası için!

Yurt dışı Örgütü olarak yeni bir bağış kampanyasını örgütlemeye...

Parti faaliyetlerinden...

Devrimci illegal faaliyetimiz sürüyor!

Emperyalist barbarlar dünya çapında yaşadığı krizi aşmak için bölgede yeni hamleler yapıyorlar. İşbirlikçi sermaye devleti bu hamlelere uygun yürümüşü dış politikayla komünist halklara karşı suç işlemeye devam ediyor.

25. yılda gençlik güçlerimize çağrı...

Partiyle bütünleşelim!

"Gençlik zahit olduğu kadarlık, fedakarlık ve anlıklıkla, özellikle de devrimci anlık dönemlerinde, cephelerin ön saflarında yürüyerek devrim mücadelesinde önemli bir rol oynar. Lenin'in partinin gençlerin partiyi ve Lenin partinin 'gençliğe ve özellikle de işçi ve genç uyarılması'..."

S. Merel

TKİP IV. Kongresi sunumları...

Liseli gençlik hareketi ve çalışması üzerine

TKİP IV. Kongresi, saptanmış gündemlere bağlı olarak kongre öncesi süreçte Kongre Hazırlık Komiteleri tarafından hazırlanan sunumlar üzerinden çalışmalarını sürdürmektedir. Sunumlar kongre sürecinde bir ön tartışma platformu oluşturmak üzere hazırlanmıştır.

Sınıf hareketine siyasal müdahalede PYO

Kongre toplayan her ciddi devrimci sınıf partisi, "yüklenilecek halka" veya "halkalar" saptayarak dönemsel politik mücadele hattı çizer. Parti inşa sürecinin ulaştığı düzeye veya sınıflar mücadelesinin seyrine bağlı olarak değişse de, çubuk bükülecek alanların saptanması, devrime en iyi şekilde hazırlanma iddiası ve sorumluluğunun devrimci hareketlerinden...

TKİP IV. Kongresi sunumları...

Yayın cephesi

Sorunlar ve görevler

Ekin'in Haziran 2004 tarihli sayısında "Partinin yayın cephesindeki sorunları ve görevleri" başlıklı yazısı, partinin yayın organlarına bakışını ve sorun alanlarını tüm kapsayıcı bir şekilde ele alan, bu çerçevede görev ve sorumluluklara işaret eden önemli bir değerlendirmedir. Bu değerlendirmede, devrimci hareketin bugünkü sorunlarıyla ve çözüm yollarına ışık tutmakla kalmayan, devrimci hareketin bugünkü sorunlarıyla ve çözüm yollarına ışık tutmakla kalmayan, devrimci hareketin bugünkü sorunlarıyla ve çözüm yollarına ışık tutmakla kalmayan...

25 yılın birikimi ve IV. Kongre'nin çağrısı ile...

Devrime yürüyoruz!

Bugün TKİP şahsında temsil edilen komünist hareket, siyasal mücadelede 25 yılını geride bırakıyor. Her açıdan zorlu bir tarihsel dönemde mücadele sahnesine EKİM olarak doğan komünist hareket, aradan geçen 25 yıl içinde başta devrimci bir...

EKİM
TÜRKİYE KOMÜNİST İŞÇİ PARTİSİ Merkez Yayın Organı

Bütün Ükelerin Proleterleri, Birleşin!

Sayı: 286, Ocak 2013

Hatice Yürekli Parti Okulu Açılış Konuşması...

Devrimci partinin görevi devrime hazırlanmaktır!

TKİP IV. Kongresi'nin ardından gerçekleşen iki Parti Okulu etkinliğinin ilki olan Parti Okulu Hatice Yürekli Devresi'nin açılışında Cihan yoldaşın yaptığı konuşmanın kayıtlarıdır. Konuşma özel bölümlerinden arındırılmış, daha önce yayınlanan konuşmalarla aynı temaya dayalı bölümler ise (25. Yıl, IV. Parti Kongresi, vb.) tümünden çıkarılmıştır. Ara başlıklar buradaki yayın vesilesiyle konulmuştur...

Parti Okulu çalışmaları parti yaşamımıza yeni bir soluk getirdi. Bu, son bir senede gerçekleştirdiğimiz üçüncü Parti Okulu çalışması oluyor. Geçen yıl yaptıklarımızdan farklı olarak bu yılın Parti Okulu çalışmaları, bir süre önce gerçekleşen IV. Parti Kongresi'nin tamamlayıcısı olarak düşünüldü, daha baştan böyle planlandı.

Parti Kongresi'nin başarısını yeni bir düzeyde pekiştirmekti. Bu amaç çerçevesinde, biz de burada çalışmalarımızı esası yönünden IV. Parti Kongresi'nin çalışma gündemine bağlı olarak sürdüreceğiz.

Şu son yıllarda devrime hazırlık temasını özellikle önplana çıkarıyoruz. Bunun anlamı ve kapsamı konusunda yeterli düzeyde açıklıklar yaratmaya özen gösteriyoruz. Bu nedenledir ki vesile doğdukça bu konuyu işlemeye çalışıyoruz. Temel ya da güncel tüm sorunlarımızı ele alırken bunu hep de devrime hazırlık sorununa bağlıyoruz ya da dosdoğru bu görev üzerinden, bu görevin ışığında ele alıyoruz.

Tarihi sorumluluk ve devrimci hazırlık

Devrimci parti her zaman devrim için vardır. Bu onun gerçek varlık nedeni, temel tarihsel misyonudur. İçinden geçilmekte olan tarihsel dönemin kendine özgü koşullarından ve ihtiyaçlarından tümüyle bağımsız olarak... Devrimci partinin görevi, tarihi ve toplumsal koşulların verili tablosundan bağımsız olarak, her durumda devrime hazırlanmaktır.

Ama öte yandan biz, bu genel gerçeğin ötesinde, devrime hazırlık sorununu girmekte olduğumuz yeni tarihsel dönemle de sıkı sıkıya ilişkilendiriyoruz. Dünya ölçüsünde otuz yılı bulan bir sosyal durgunluk döneminin yavaş yavaş geride kalmakta olduğunu, dünya çapında olayların hızlandığını, bu hızlanmanın çok değişik süreçler olarak kendini gösterdiğini, bunun temel bir boyutunun da sosyal mücadeleler olduğunu, giderek insanlığın yeni bir devrimler dönemine yaklaştığını

partinin görevi hazırlanmaktır!

geleceğe bakan, geleceğe hazırlanan bir TKİP gerçeği...

Bütün bunlar TKİP'nin omuzları üzerinde bugün büyük bir sorumluluk, bunun ifadesi ağır bir yük var anlamına gelmektedir ve benim sözümü bağlamak istediğim asıl nokta da budur. Bu özgün durumu ve bunun omuzlarımıza yüklediği büyük sorumluluğu en açık bir biçimde anlamak, en iyi biçimde kavrayıp sindirmek ve dolayısıyla hakkını her alanda vermekle yükümlüüz.

Bu özgün durumu dedim; zira mevcut durum, solun somut tablosu pekala bugünkü gibi olmayabilirdi de. Bugünün Türkiye'si'nde pekala bir dizi başka devrimci akım olabilirdi ve bunlar sınıf devrimciliği bakış açısından eleştiriyi hak etseler bile, yine de az-çok iddialı bir devrimci konumu, kimliği ve pratiği buna rağmen temsil edebilirlerdi. Biz bu tablo içinde gene sınıf devrimciliği çizgisinde temelde farklı bir parti olur, ayrı bir yerde dururduk. Ama yine de bu, çeşitliliği içinde zengin bir devrimci hareket tablosu anlamına gelirdi. Oysa bugün somutta, bugünün Türkiye'si'nde, yazık ki durum böyle değil. Devrimci olmak iddiasındaki parti, grup ve çevrelerin ezici bir bölümü devrimci kimlik yönünden genel bir erozyon içerisinde. Kimisi bu evrimi çoktan tamamladı, reformist bir çizgide düzenin icazet alanına kayd.

Kimisi ise halen bu doğrultuda pusulasız bir sürükleniş içinde aynı akıbete doğru yol alıyor.

İşte ben bundan hareketle diyorum ki, böylesine bir dönemde, TKİP, Türkiye devrimci hareketinin kazanımlarını koruyarak ve onları sınıf devrimciliği düzeyinde anlamlandırmaya çalışarak varolabilmişse eğer, bu durumda onun omuzlarında ayrıca büyük bir yük var demektir. Partimizin geride kalan kırk-elli yıllık birikime, emeğe ve fedakarlıklara karşı buradan gelen büyük bir sorumluluğu var. Devrime hazırlığımızın sorunlarını ele alırken, sorumluluklarımıza aynı zamanda buradan bakmak durumundayız.

Daha çok kendi gelişme süreçlerimizden gelen son bir noktaya geçiyorum. Parti olarak kuruluş kongresini izleyen on küsur yılın bir bölümünü gereğince değerlendiremedik, vesile doğdukça üzerinde durduğumuz nedenlerle. Ama şu son yılları, özellikle II. Kongre'yi izleyen son beş yıllık dönemi, en iyi biçimde değerlendirmek için elimizden geleni yaptık. Yine de gereğince değerlendiremediğimiz yılları telafi etmek gibi bir sorumluluğumuz var. Bu, önümüzdeki yılları en iyi bir şekilde değerlendirebilmek anlamına gelir. Önümüzdeki her bir yıla yılları sığdırmak olarak ifade edilen gelişme çizgisinin anlamı budur.

Bir de böyle, buradan gelen bir sorumluluğumuz var, geleceğe hazırlanmaya aynı zamanda buradan bakıyoruz. Süreci yoğunlaştırmak ve hızlandırmak istiyoruz. İşte birkaç ayın içine biri parti kongresi olmak üzere bir dizi merkezi parti toplantısı ya da

etkinliği sığdırmak çabasının gerisinde aynı zamanda bu var. (...)

En kısa biçimiyle özetlersem: İlk, devrimci olmak iddiasından gelen sorumluluklarımız var. İkinci olarak, girmekte olduğumuz tarihsel dönemden gelen sorumluluklarımız var. Üçüncü olarak, geleneksel sol hareketin bugünkü yıkım tablosunun omuzlarımıza yüklediği sorumluluklar var. Ve dördüncü olarak, geçmiş yıllardaki kayıplarımızı telafi etmek gibi bir sorumluluğumuz var. Hazırlığımıza bütün bunların ışığında bakıyoruz, hazırlığımızı bütün bunlar üzerinden ele alıyoruz.

Dünya görüşü ve ideolojik donanım

Hep de bir hazırlıktan söz ediyoruz; bu herşeyden önce elbette düşünsel hazırlık demektir. Açık ve sağlam bir devrimci bilinciniz yoksa öteki hiçbir şeyi başarmak şansınız zaten yok demektir. Lenin'in "*Ne yapmalı?*"sının teori sorununa ayrılmış başlangıç bölümünde, ileri devrimci teori ile donanmış partiye yapılmış belirgin vurguyu hatırlayalım. Öncü savaşı rolünü ancak en ileri teorisinin kılavuzluk ettiği devrimci bir parti yerine getirilebilir diyor Lenin. Bu, bizzat Lenin'in partisi şahsında tarihsel olarak doğrulanmış bir görüştür. Bolşevik Partisi'nin, devrimci teori ile donanmış devrimci bir parti olarak, tarihsel misyonunu başarıyla gerçekleştirdiğini, devrimi zafere ulaştırdığını biliyoruz.

Devrimci dünya görüşü herşeyin başıdır. Salt

politik saikler ve duygularla, salt politik bağlanmalarla devrimcilik yapılamaz, yapılsa bile uzun süreli olmaz ve herhangi bir sonuç da yaratamaz. Türkiye sol hareketinin yakın tarihi üzerinden çok iyi bildiğimiz gibi.

Genel ideolojik birikim ya da donanımdan değil fakat daha temelli bir konudan, dünya görüşünden, devrimci bir dünya görüşüyle donanmaktan söz ediyorum. Mesele hiçbir biçimde Marksizmin genel teorik içeriğini bilmek değildir. Bu geleneksel Türkiye solunda iyi-kötü vardır, geçmişten bugüne teorik sorunlar üzerine çokça konuşulup yazılmıştır ve genel olarak marksist teori burada referans olarak kullanılmıştır. Dünya görüşü, dünyaya, doğaya ve topluma bakış açınızdır. Bu bir düşünüş tarzıdır, bir algılama ve yorumla tarzıdır, bir yaşayış ve daha da önemlisi bir davranış tarzıdır. Sonuçta düşünsel ve pratik kimliğinizin belirleyici harcıdır.

Marksizm üzerinden sağlam bir dünya görüşüyle donanmak bugün saflarımızda, kadrolarımızın önemli bir kısmı şahsında, hala da bir sorun alanıdır. Küçük-burjuva düşünüş ve davranış tarzının saflarımızda önemli bir etki alanı var, bunu hepimiz biliyoruz. Politik çalışma ve mücadelede gece-gündüz kendini parlayan, devrimci çalışmanın yüklerinden hiçbir biçime geri durmayan, yeri geldiğinde düşman karşısında bir devrimci gibi davranabilen, ama tüm bunlara rağmen yine de düşünüş ve davranış tarzı yönünden marksist dünya görüşüne uzak olabilen insanlar var saflarımızda. Bunu yüreklilikle kabul

etmek, üzerine gitmek ve değiştirmek zorundayız. Partinin tümüne sağlam bir dünya görüşü kazandırmak, bunu her bir militanın bilincinde ve davranışında somutlamak zorundayız.

Bu aynı sorunun bir alt boyutu ise, bilinen biçimiyle ideolojik birikim ve donanımdır. Yani Marksizmin bilimsel yöntemini ve teorik içeriğini bilmek, bununla donanmak, tüm partiyi bununla donatmaktır. Bu açıdan da halen fazlasıyla zayıf bir durumdayız. Bunu en başından beri ve partinin kolektif kimliği üzerinden önemsedik. Devrimci, toplumun bilinçli, önder, öncü unsuru demektir; devrimcinin kendisi bilinçli ve bilgi birikimine sahip olmak durumundadır, dedik. Kişi olarak devrimciden öte, partinin kendisi bilinçli ve birikimli olmak durumundadır. Kaldı ki felsefî ölçülerle bakıldığında, parti bir bilinç ögesidir, öznel bir ögedir. Parti tepeden tırnağa bilinçli olmak, sağlam bir ideolojik donanıma sahip olmak durumundadır.

Başından beri bunu önemsemediğimiz, belli evrelerde buna özel bir biçimde çubuk da бүктüğümüz halde, konu hala da önümüzde bir sorun alanı olarak durmaktadır. Bu konuyu hep önemsedik ama az başarı sağladık demek istiyorum. Şu son zamanlarda parti okullarını bu sorunu aşmanın bir manivelası yapmaya çalışıyoruz. Kuşkusuz buradaki birkaç haftalık çalışma kimseyi kendi başına marksist donanımına kavuşturmaz. Ama sonuçta bu sorunların önemini anlatabilirse, bu bizim için önemli bir başarı olur. Ve bununla belli süreçleri tetikleyebilirsek, asıl kazanımımız da bu olur.

Bu, temelde devrime hazırlık, yaklaşmakta olan tarihi evreye hazırlık dediğimiz sorumluluğun en temel gereklerinden biridir. Parti devrimci dünya görüşüyle sağlam bir biçimde donanmak ve dolayısıyla siyasal mücadelenin ortaya çıkardığı ve çıkaracağı tüm sorunlara doğru bakmasını bilebilmek durumundadır. Gelecekte öylesine karmaşık olaylar ve sorunlarla karşı karşıya kalacağız ki, bakış açımız sağlam ve donanımımız yeterli değilse eğer, bunların içinden çıkamaz, doğru davranmasını başaramaz, sonuçta olup bitenlerin altında ezilir gideriz.

Partide devrimcileşme sorunu

Ama teorik bilinç, çarpık ve tartışmalı, eksikli ve güdük olmakla birlikte, Türkiye solunda gene de çok “
eksik olan bir şey değil. Bugün bile orta yerde yığınla geveze var. Türkiye solunda halen de marksologdan geçilmiyor. Her mesele üzerine kalem oynatabilen, iri iri laflar edebilen bir sürü insan var bugünün Türkiye’si”nde. Ama yazık ki bunlar içinde çok az devrimci var, neredeyse yok denecek kadar az. Dünya görüşü, ideolojik donanım, evet, olmazsa olmaz koşuldur. Ama bu her bakımdan ve her alanda devrimci bir kimlikle birleşmek, buna dayanmak durumundadır.

Partide safları devrimciileştirmek diye bir sorun tartışıyoruz, şu son birkaç yıldır. III. Parti Kongresi'nin gündemi kapsamında bu sorun bir dizi başlık üzerinden ortaya konuldu. Sosyal durgunluk ve siyasal gericilikle belirlenen bir tarihsel dönemden, bundan ayrı düşünülemeyecek olan soldaki tasfiyeci cereyanlara kadar bir dizi etkenle ilişkilendirildi. Eğer bunlar gerçekse, ki bundan kuşku duymamak gerekir, bu durumda bunun etki ve sonuçlarının bizde de,

saflarımızda da yansımaması mümkün değildir. Biz de bu aynı tarihi dönemin içinden geliyoruz, bu aynı toplumun içinde yaşıyoruz ve herşeye rağmen bu aynı sol hareketin bir parçasıyız. Elverişsiz koşullar ve bunun erozyon yaratan etkilerinin muhakkak ki bizim saflarımızı da etki, yankı ve sonuçları olmuştur. Partinin yeni bir düzeyde devrimcileştirilmesi sorunu ve ihtiyacı tam da buradan kaynaklanmaktadır.

Önemli olan bu ihtiyacın farkında olmaktır, gerekleri doğrultusunda sistemli bir mücadele yürütmektir. Biz zaten farkında olup da bilinçli bir şekilde direnmeyle şu son yirmi küsur yılda ayakta kalmayı ve sağlam durmayı başarabildik. Yoksa bu dönemde biz de bir yerlere savrulur giderdik. Nitekim bu aynı dönem içinde kimler savrulmadı ki! Dönem gerçekten zor bir dönem idi; sendelemeye, yanlış yapmaya, sağa sola kaymaya fazlası ile müsait bir dönemdi. Biz, gerçeğe dosdoğru bakarak, onu nesnelliği içerisinde algılayarak, gerekli sonuçları çıkararak ve buradan gelen güçlükleri bilinçle

dengelemeye çalışarak,
sonuçta ayakta kalmayı,
sağlam durmayı başardık.

Yine de biz, parti olarak, bu sürecin devrimciliğimizde bir dizi şeyi eksik bıraktığını ya da zedelediğini bilmek, bu konuda gerçekçi ve yürekli olmak zorundayız. Bu zor ve aynı ölçüde sığ bir dönemdi; bu dönemin militanı istese de sağlam yetişemezdi. Kaldı ki sorun tek tek militanlardan öteye partinin geneli için de bir mana taşımaktadır. Devrimcileşme sorunu partinin toplamında bir ihtiyaçtır.

Sonuç olarak, eğer bir devrimler dönemine yaklaşıyorsak, devrimci kimliği sağlam tutmak zorundayız. Devrimi devrimciler karşılar, devrim dönemi onların dönemidir. Bu dönem gelip çattığında her biçimiyle oportünizm dökülür, utançların en büyüğü içinde çöker. II. Enternasyonal bunun klasik örneğidir. Dönemin marksist olmak iddiasındaki sosyal-demokrat partilerinin bu keskin tarihi dönemde bir anda birer sosyal ihanet partilerine dönüştükleri görüldü. Düne kadar sosyal

devrim partileriydi, programlarında bu yazıyordu, söylemlerinde bu vardı. Ama bunlar düzenin icazeti içerisinde, legalizm ve parlamentarizm batağında zamanla çürüyüp devrimci kimlik yönünden tükenmiş partilerdi. Rosa Luxemburg’un çok bilinen ifadesiyle, birer “kokmuş ceset”ten ibaret idiler. Oportünist olanının çürüyüp döküldüğü bir dönemde, güçlüklerin gerçek devrimciler tarafından göğüslendiğini, savaşı izleyen devrimler dönemini onların kucakladığını biliyoruz.

Bu ülkede bugün başkaları bizim devrimciliğimizi tartışmasa bile biz tartışmak, zaaf ve boşluklarımızı saptamak ve üzerine kararlılıkla giderek aşmak zorundayız. Biz bu alandaki yetersizliklerimizin ve sınırlılıklarımızın farkında olmak; devrime hazırlığın devrimci kimliği sürekli geliştirmek, yenilemek, pekiştirmek olduğunu bilmek durumundayız.

Söz ve eylem birliği

Sözü bir başka soruna getiriyorum: Tutarlılık! Tutarlılık, devrimci bir partinin en temel niteliklerinden biridir, öyle olmak durumundadır. Oysa tutarsızlık, Türkiye solunun denebilir ki en temel, en yapısal zafıdır. Örneğin teoride işçi sınıfı hep başköşededir; herkes için işçi sınıfı devrimin öncüsü, kimileri için de temel gücüdür. Ama gerçek pratikte kimsenin dönüp sınıfa baktığı yoktur. Söz, yani teori bir türlü, gerçek pratik yönelim ise bir başka türlü durur.

Oportünizm temelde düşünce ile davranış, teori ile pratik, söz ile eylem arasındaki uyumsuzluk demektir. Kautsky bunun tipik ve klasik bir örneğidir. Teoride güya marksisttir, politikada ise dört dörtlük bir oportünist. Zira teorik belirlemeleri ile izlediği politikalar arasında kategorik bir kopukluk vardır. İş politikaya geldiği zaman, binbir dereden su getirerek, bir sürü oportünist taktiği rasyonalize etmek yoluna gitmiştir.

Parti olarak bugüne kadar tutarlılığa çok özel bir önem verdik. Ne dediysek, hep de onu yapmaya çalıştık. Sınıf dedik, sistemli bir biçimde sınıfa yöneldik. Devrimci örgüt dedik, bu cephede işi başından itibaren hep sıkı tuttuk ve devrimci örgüt çizgisinden hiçbir zaman kopmadık. Devrimcilik dedik, tasfiyeciliğe karşı direniş dedik, bu alanda sağlam durduk ve mücadelesini kesintisiz biçimde sürdürdük. Kürt sorununda proletaryanın bağımsız devrimci sınıf tutumu dedik ve bunun gerekleri konusunda titiz davrandık. İyi kötü devrimci bir

çizgide hareket ettiği sürece Kürt hareketini destekledik, devrimden koptuğu andan itibaren de ilkeli bir tutumla eleştirdik. Hep bir tutarlılık içerisinde olduk demek istiyorum; desteklerken de, eleştirirken de... Parlamento seçimlerindeki tutumumuz bunun bir başka dikkate değer örneğidir. Bu konuda ve öteki her konuda taktiğimizin bir teorik ve ilkesel çerçevesi vardı.

Teori ile politika, strateji ile taktik arasında uyum varsa, devrimci tutarlılık var demektir. Siyasal yaşamda ilkelere dayalı devrimci politika ve tutum budur. Teori politikanın belirleyici genel çerçevesidir, öyle olmak zorundadır. Aynı uyumluluk strateji ile taktik arasında olmalıdır. Sol hareketin hemen tüm grupları bugün açık bir stratejiden yoksundurlar ama pekala bir stratejileri de olabilir. Ama stratejik belirlemeleri eğer taktik tutum ve davranışlarına ışık tutmuyorsa, onun somut çerçevesini belirlemiyorsa, burada oportünizm var demektir. Zira strateji ve taktik diyalektik bir bütünlük oluşturur. İlki esastır, belirleyendir, ikincisi talidir ve esas olana tabidir. Taktiğiniz stratejiye hizmet ediyorsa doğru bir taktiktir. Taktiğin doğruluğunun ölçüsü genel planda teori ve ilkelerdir, bunun öte yanı stratejidir. Taktik stratejiye hizmet ediyorsa, ona yakınlaşmayı kolaylaştırıyorsa, devrimci ve doğru bir taktiktir.

Tutarlılık sorununu burada genel bir çerçevede ortaya koymuş oldum. Partinin tutarlılığı ve tersinden Türkiye solunun tutarsızlığı üzerinden... Ama sorunun, partiler düzeyindeki bu genel çerçevesinin ötesinde de, özel bir anlamı var bizim için. Parti genel planda tutarlı olabilir; ama bu tutum onun tüm saflarını, tek tek örgütlerini ve kadrolarını da belirlemek durumundadır. Üstelik salt genel sorunlarda da değil. Bunun kadar önemli olan, gündelik çalışmaya ve örgüt yaşamına ilişkin olan sorunlardır. Bu alanda da tam bir tutarlılığa ihtiyacımız var. Bugün saflarımızda, başta güvenlik sorunları olmak üzere bir dizi konu gelip gelip tutarlılık sorununa dayanıyor. Parti, örgütsel birimlerinden ve tek tek kadrolarından, her alanda tam bir tutarlılık bekliyor. Belirlenmiş davranış çizgisi neyse, bunun ilke ve kuralları nelerse, her militanın bunu özümsemesini ve kendi gündelik davranışına yedirmesini bekliyor. (...)

Partinin tepeden tırnağa tutarlılığa ihtiyacı var. Parti, yalnızca genel planda değil, fakat her militanı şahsında da tutarlı olmak zorundadır. Zira son tahlilde insan ögesi belirleyicidir. Bir tek parti üyesinin önemli

bir kural hatası bile pekala devrimci bir parti için ciddi sonuçlar yaratabilir. Az önceki somut örneği bunun için vermiş oldum. Eğer tutarlılığı bu partide temel bir davranış ilkesi ve ölçüsü haline getirirsek, kendimize bu gözle bakar, davranışımızı buna göre düzenler ve birbirimizi de buna göre denetlersek, bunu zaman içinde sağlam biçimde yerleştiririz. Kolay olmaz ama sonuçta başarabiliriz bunu.

Kolay olmaz dedim; zira alışkanlıklar, alışkanlıkların gücü denilen şey nedir, bunu iyi biliyoruz. Alışkanlıklarla uğraşmak zor bir iştir. Ama parti sonuçta devrimci bir kültür demektir aynı zamanda. Her konuda olduğu gibi bu konuda da sağlam bir kültürü yerleştirebilirsek işimiz her bakımdan kolaylaşır. Bir partinin yerleşmiş normlarına göre kabul edilmez olanı yapmak zorlaşır. Hani kişinin zaaf ve eğilimleri onu yapmaya iter de ama yine de yaratacağı etki ve sonuçları bildiği için, kendini dizginler ve sonuçta yapamaz. Parti saflarında bir davranış açık bir biçimde yadırganıyorsa, dahası cezai yaptırımlara konu oluyorsa, kişi onu kolay kolay yapamaz. (...)

Cromwell'in Yeni Model Ordu olarak bilinen

devrim ordusu örneğini verdim daha önce, nöbette uyuyanların başı kesiliyor diye. Ama bu, Yeni Model Ordu'nun geride durmadan kesik başlar bıraktığı anlamına gelmiyor. Böyle bir zaafiyetin anlamı ve sonuçları çok bilindiği için, bu saflara köklü bir biçimde yerleştiği için, sonuçta kimse nöbette kolay kolay uyuma yoluna gitmiyor. Bu kadar basit! Davaya verebileceği zararın bilincine olan ve bu arada kellesini kaybetmek istemeyen nöbette uyumuyor. Cromwell'in Yeni Model Ordusu, tarihin gördüğü en disiplinli ordulardan biridir, bilince dayalı bir disiplinden söz ediyorum. Bu konuda belki Sovyet Kızıl Ordusu ile kıyaslanabilir; ama Kızıl Ordu'yu neredeyse üçyüz yıl öncelediği düşünülürse, bu büyük çağ farkından dolayı, Kızıl Ordu'dan da üstün kabul edilebilir. Daha o zamanda saflarında güçlü ve etkin

komünizan öğeler bulunduğuna göre, bu anlaşılabilir bir şeydir de.

Parti yaptırımlar konusunda artık çok daha kesin ve kararlı bir çizgidedir. Bunu, bizzat somut örnekler üzerinden parti önünde ortaya da koyuyor, bu örnekler son dönemin Partiye Raporlar'ına da yansıyor. Bu, ilk bakışta çok katı bir tutum gibi görünüyor, ama kesinlikle değil. Unutmayınız, parti beş yılı bulan kapsamlı ve sabırlı bir eğitici çabanın ardından şimdiki katılığı sergiliyor. Parti şu son yıllarda saflarına çok şey verdiğine göre, karşılığında da çok şey beklemek hakkına kesin olarak sahiptir

Kitlelerle birleşmek...

Bir başka konuya geçiyorum. Mevcut darlığı kıırarak kitlelerle birleşmek, IV. Parti Kongresi'nde üzerinde özellikle durulan bir gündem oldu. Kitlelere gitmesini, kitlelerle birleşmesini, kitlelere eylemli önderlik yapmasını başarmak durumundayız. Çok bilinen ifadeyle, devrim kitlelerin eseridir. Devrim kitlelerle birleşmeyi, bütünleşmeyi başarabilen partiler tarafından zafere taşınır. Çok iyi bir teoriniz

olabilir, ideolojik açıdan en iyi biçimde donanmış olabilirsiniz, sağlam bir devrimci örgütünüz olabilir, parti olarak devrimci kimliğinizde de kusur olmayabilir. Ama kitlelerle birleşmesini başaramıyorsanız, devrimi zafere taşımak bir yana, olaylar içinde etkin bir rol bile oynayamazsınız. Daha da önemlisi; kitlelerle buluşmasını ve birleşmesini başaramıyorsanız eğer, devrimi zafere ulaştırmak ya da devrimde etkin bir rol oynamak bir yana, parti bile olamazsınız. Bunu yapamayan, bunu

başaramayan devrimci bir örgüt, gerçekte henüz gerçek manada parti düzeyine ulaşamamış demektir. Partinin içinde bulunduğu darlığı kırmak zorundayız. Bu, IV. Parti Kongresi'nin en temel belirlemesidir.

Parti bugünkü darlığı kıracaktır. Zira parti gelinen yerde öylesine üstünlükler biriktirmiştir ki, bunları doğru bir biçimde değerlendirebildiği taktirde, devrime akan güçleri kitleler olarak kendi saflarına çekmesi sanıldığından da kolay olabilir. Partimizin çok sağlam bir ideolojik kimliği var, buradan gelen temel önemde bir üstünlüğü var. Devrimci örgütte bir ısrarı ve buna dayalı bir pratiği var, bu onun bir başka temel önemde üstünlüğüdür. Devrimci sınıf yöneliminde bir kararlılığı var, varıyla yoğunla bu alandadır. Sağlam moral değerleri var, tüm tarihinin de açıklıkla tanıklık ettiği gibi. Taktik politikanın tüm sorunlarında sağlamlığı var, Kürt sorunundan seçim politikasına kadar her konuda görülebileceği gibi. Bütün bu üstünlükler, bütün bu avantajlar bir de bu darlığı kırmak, kitlelerle birleşmek, kitlelere eylemli önderlik etmek yeteneği ile birleşirse, bu durumda devrime akan güçler ile partinin kucaklaşması alabildiğine kolaylaşır. Bugün partinin gücünü ve üstünlüklerini hissetmedikleri için reformist saflara akan ama gerçekte devrime ait olan genç ve dinamik güçler, partimizin saflarını hızla genişleten büyük bir insan rezervine dönüşür.

Parti için öncelikli olarak önden saydığım üç etkene göre, bu dördüncüsü aslında en temel sorundur. Diğerlerinde şu ya da bu biçimde mesafe alabiliriz. Ama darlığı kırmak, kitlelerle bütünleşmek, kitlelere eylemli önderlik, bugün en acil sorun partimiz için.

(...)

EKİM / Sayı: 286 / Ocak 2013

www.tkip.org

Gıda krizi ve açlık ‘salgını’

Gıdanın jeo-politiği

Volkan Yaraşır

Kapitalizmin yapısal krizi, multi kriz karakteri göstererek derinleşiyor.

Ekonomik kriz, hegemonya krizi, ekolojik kriz, gıda krizi ve uygarlık krizi şeklinde biçim alan kriz senkronları yapısal krizlerin temel özelliğidir.

Birbirini besleyen, tetikleyen, katastrofik bir döngü biçimde şekil alan bu kriz senkronları kapitalist sistemin doğasından ve onun ontolojisinden kaynaklanır.

Yapısal krizler ya da büyük bunalımlar aynı zamanda bu doğanın çıplak bir tezahürüdür. Kapitalizmin bütün yıkıcılığı, irrasyonelitesi ve yok ediciliği yapısal krizlerde kendini dışavurur. Çünkü, bu süreç kapitalizmin sürdürülebilirliğinin tartışıldığı, sistem olarak çökme ve yıkılma olasılığının arttığı yüksek bir konjonktür dönemidir.

Kapitalist üretim ve tüketim biçimi emeğin metalaştırması yanında doğayı ve ‘herşeyi’ metalaştırır. Herşeyi kârın aracına çevirir.

Sermaye birikimi, sistemin varoluşudur. Sistem bu yıkıcı ve yok edici birikim üzerinden kendini kurar ve kendini yeniden üretir. Muazzam kar açlığı ve güdüsü, kendini meta ve pazar üzerinden gösterir.

Değişim değeri kullanım değeri üzerindeki tahakkümünü, sistemin ‘herşeyi’ metalaştırıcı karakterinden sağlar. Kapitalist sistem, değişim değerinin tahakkümünün sürekliliği olarak da tanımlanabilir.

Gıda tekelleri hayata saldırıyor, katastrofik döngü

Finans kapital yapısal krizin yıkıcı etkilerinden kurtulmak için maksimum kar arayışına yanıt üretecek şekilde yeni metalaşma alanları yaratır.

Doğa özellikle son 30 yıllık dönemde hızlı metalaştırılan bir alana dönüştü. Aynı şekilde yaşamın kaynağı olan tohum ve gıda bu metalaştırma sürecinden şiddetle etkilendi.

Uluslararası tekeller küresel düzeyde, geleceğin gaspı anlamında toprakları, tohumları, gıda üretimini ve pazarını hızla kendi kontrolleri altına aldı. Bu bir anlamıyla yaşamın tüm boyutlarının kontrolü manasına geldi.

Tohum yaşamın başlangıcı olduğu kadar, gıda yaşamın sürdürülebilmesinin vazgeçilmez unsurudur.

Tohum, gıda, su ve toprak gibi yaşamın ana unsurları küresel düzeyde özelleştirildi. Küresel gıda tekellerinin denetimine bırakıldı.

Yaşamın temel unsurları hızla metalaştırıldı ve finanslaştırıldı. Tohum ve temel gıda maddeleri üzerinden muazzam boyutlara varan spekülasyonlar yapılmaya başlandı. Spekülatif sermayenin yeni yatırım alanları emtia piyasaları, gıda borsaları olarak öne çıktı. Özellikle 2008’den sonra bu alanlara yönelik spekülatif aktiviteler yoğunlaştı. 2011 yılında emtia piyasalarına fonların miktarı 450 milyar dolara ulaştı.

Bugün dünya tohum piyasasının %57’si 10 küresel gıda tekelinin kontrolünde bulunuyor. Geleneksel tohumların yok edilmesi, toprağın gaspı, toprağın ölümü ve gıdanın finanslaşması bugün özellikle bazı periferi ülkelerini ve kıta düzeyinde Afrika’yı açlık tehlikesiyle karşı karşıya bırakıyor. Hatta açlık birçok coğrafyada, yaşanan gerçekliğe dönüştü.

Kapitalizmin yıkıcı ve yok edici bir sistem olduğunu, değişim değerinin tahakkümüne dayanan bir

işleyişle hareket ettiğini son derece trajik şu verilerden de görebiliriz:

Bugün dünyada 830 milyon kişi yeterince beslenemediği için açlık tehlikesi yaşıyor. Öte yandan 1,3 milyon kişi aşırı kilo ya da obeziteden kaynaklı hastalıklarla mücadele ediyor. Açlık ve obezite kaynaklı ölümler orantısız olarak artıyor.

Bu tablo bir paradoks değil, kapitalist sistemin işleyişine son derece uygun bir gelişmedir. Çünkü kapitalist sistemde, tarihin bazı dönemlerinde yaşandığı gibi kıtlıktan dolayı insanlar ölmez, tam tersine kapitalist sistemde insanlar bolluktan dolayı açtırlar ve bolluktan dolayı açlıktan ölürlər. (1)

Yukarıdaki veriler bir paradoksu değil, kapitalist sistemin doğasını göstermektedir. Tablonun bir başka çarpıcı yönü bazı antropologların araştırmalarında vurguladığı gibi açlık ve aşırı kilo tehlikesine en yoğun maruz kalanların aynı yoksul ülkelerin insanları olmasıdır. Özellikle Latin Amerika ve Uzak Asya ülkeleri bu noktada dikkat çekiyor. Ayrıca doğanın tahribi, toprağın ölümü ve denizlerin özelleştirilmesi sonucu 1 milyar insanın gıda güvenliği bulunmuyor ve karşımızda katastrofik bir döngü var.

Dünya tohum piyasalarını elinde tutan Cargill, Dupont, Monsanto ve Bayer gibi uluslararası tekeller aynı zamanda kimyasal ilaç satıyor ve GDO’lu gıdalar üretiyor. GDO’lu gıdaların ve kimyasal ilaçların kanser yaptığı artık tartışılmaz bir gerçek. İşin ilginç yanı küresel şirketler kanser ilacını da üreten ve satan şirketler olarak da dikkat çekiyor. Daha da ötesi finans kapitalin bu taammüden ve son derece soğuk kanlı öldürme operasyonlarını protesto edenlere karşı, polisin kullandığı biber gazını da bu şirketler üretiyor.

Yeni jeo-politik ‘silah’: Tohum ve gıda

Yaşanan katastrofik süreç tohum ve gıdanın üretimini, tedarikini, pazarlamasını kompleks bir

boyuta sokuyor. Hızlı tekelleşme tohum ve gıdayı son derece yıkıcı bir jeo-politik silaha dönüştürüyor.

Gıdanın kontrolü, finans kapitale küresel düzeyde ‘yeni’ kontrol ve tahakküm gücü veriyor. Tohum ve gıdadaki tekelleşme bir boyutta finans kapitalin maksimum kar arayışının ifadesi olurken, bir başka boyutta yeni ve tahrip edici ve son derece iyi ayarlanmış tehdit etme ve rafine zor uygulama aracına dönüşüyor.

Gıda artık küresel bir silah. Belki de son derece yok edici ve uzun dönemde etkisini gösteren, tahrip etme

gücü çok yüksek organik bir ‘bomba’. Gıda krizi, gıdanın yapay kıtlığı ve gıda fiyatlarının yükselişi bu silahın gücünü artırıyor.

“**Yaşamın temel unsurları hızla metalaştırıldı ve finanslaştırıldı. Tohum ve temel gıda maddeleri üzerinden muazzam boyutlara varan spekülasyonlar yapılmaya başlandı. Spekülatif sermayenin yeni yatırım alanları emtia piyasaları, gıda borsaları olarak öne çıktı. Özellikle 2008’den sonra bu alanlara yönelik spekülatif aktiviteler yoğunlaştı. 2011 yılında emtia piyasalarına fonların miktarı 450 milyar dolara ulaştı.**

Gıda fiyatlarının yükselişi kapitalist üretim ve tüketim biçiminden kaynaklanıyor. Ayrıca küresel ısınma fiyatları arttırıcı bir başka faktör olarak öne çıkıyor. Bunun yanında dünyadaki büyük ve verimli tarım alanlarının özellikle son çeyrek asırda kapitalist sistemin yeni enerji ve ham madde ihtiyaçlarına uygun biçimde, etanol-biyo yakıt üretimine ayrılması gıda fiyatlarını etkileyen bir başka faktör olarak dikkat çekiyor. Gıda borsalarının oluşması ve gıda piyasalarının hızla finanslaşması fiyatlarının yükselmesinin bir başka sebebidir.

Süreç gıdayı stratejik bir silaha dönüştürüyor. Gıda krizleri bu silahın tahrip gücünü yükseltiyor.

Kriz ve açlık ‘salgını’

Yoğun spekülasyon hareketler, 2000’li yılların başlarından bugüne gıda fiyatlarını olağanüstü artırdı. Önümüzdeki 10-15 yıllık kesitte bugünkü fiyatların katlanması bekleniyor.

Ekolojik kriz, küresel ısınmanın yan ürünü olarak kuraklık, küresel iklim değişimleri, suyun metalaşması, toprağın yaşlanması ve toprağın ölümü, gıdanın finanslaşması, yağmur ormanlarının tahribi, muson yağmurlarında % 40’lara ulaşan düşme, endüstriyel üretimin yok ediciliği, gıda krizini aktüelleştiriyor.

2007 ve 2008’de 30 ülkeyi saran ekmek ya da açlık ayaklanmalarına yol açan etkenler bugün daha da yoğunlaşmış durumda. Önümüzdeki birkaç yıl içerisinde 2008’den daha sarsıcı ve daha yaygın açlık ayaklanmaları yaşanabilir. Özellikle 2013, 2014, 2015 yılları sarsıcı gelişmelere sahne olabilir. Kuzey Afrika, Orta Afrika, Karayip Bölgesi ve Uzak Asya ekmek ayaklanmalarının ve açlık salgınının yaşanacağı coğrafyalar olarak öne çıkıyor.

Bu coğrafyalarda yer alan yoksul ülkeler gelirlerinin %75’ini gıdaya ayırıyor. Kapitalizmin yapısal krizinin yıkıcı etkileriyle sarsılan bu ülkeler, gıda kriziyle büyük toplumsal alt üst oluşlara sahne olabilir.

Açlık salgınının kapitalist krizin yıkıcı sonuçlarıyla birleşmesi büyük toplumsal infilakların önünü açacaktır.

Gıda krizi salt periferinin sorunu değildir. Kriz merkez ülkelerde de yıkım yaratabilir. Son 30 yıllık neo-liberal karşı devrim süreci metropollerini kendi içinde ‘kuzey’ ve ‘güney’ diye ikiye ayırdı. Her ülke, her kent son net bir sınıfsal ayrımla ‘iki ülkeye’, ‘iki kente’ bölündü.

21. yüzyılın ilk çeyreği kapitalizmin çağdaş barbarlığının her yönüyle teşhir olacağı bir dönemdir. 21. yüzyıl kaynak savaşları içinde; en önemli faktörlerden biri tohum, gıda ve sudur. Yaşamın vazgeçilmez bu üç unsuru sermayenin yok edici kar arzusunun nesnesine dönüştürülüyor. Finans kapital yaşama, yaşamın ana maddelerine saldırıyor.

Finans kapital modern barbarlık politikalarıyla tohumu, gıdayı ve suyu tarihin en yıkıcı silahına dönüştürüyor.

Kapitalizmin ‘soluk alıp verişinin’ bir yansıması olan bu işleyiş, çıplak bir gerçekliğin altını tekrar çiziyor: Kapitalizm öldürür...

Evet hem de taammüden, soğuk kanlı bir şekilde ve bin bir yöntemle...

Ancak işçi sınıfının kolektif aksiyonu, bu öldürücü soluk alıp verişini yok edebilir. Emegın ve doğanın metalaşmasına karşı durabilir. Kolektif karşı duruşlar yaratabilir.

Dipnot:

(1)Çünkü üretilen tüm gıdalar insanlar için değil, piyasa ve kar amaçlı üretilir. Kara hizmet etmeyen gıdanın sermaye için çöpten başka bir anlamı yoktur.

Ayrıca gıdanın pazar için üretilmesi yanında kapitalist sistem bir tüketim terörü uygular. Bunun sonucu olarak bir tarafta yok edici açlık yaşanır, diğer tarafta milyarlarca tonluk gıda çöpe atılır.

Son araştırmalarda dünyada üretilen gıdanın % 30 ile 50 arasındaki kısmı kullanılmadan çöpe atılmaktadır. Bu miktarın 2 milyar tonluk bir gıdayı kapsadığı tahmin ediliyor. Kullanılmadan atılan yiyeceklerin ihtiyacı olanlara ulaştırılmasıyla dünyadaki açlık tehlikesinin ortadan kalkacağı bir gerçektir.

Çin’de hava kirliliği: Kapitalizmin iflasının ilanıdır!

Kapitalist sistem ekonomik, sosyal ve kültürel alanlarda olduğu gibi ekolojik alanda da yol açtığı yıkımlarla insanlığa karanlık bir gelecek sunuyor. Kapitalizm yalnız emekçinin emeğini sömürmekle kalmıyor, aynı zamanda doğanın yeraltı ve yerüstü zenginliklerini de fütursuzca tüketiyor. Çarpık ve dengesiz kapitalist gelişme, ülkelerin ve dünyanın bazı bölgelerinin insansızlaşmasını sağlarken, karşıt olarak on milyonluk şehirlerin oluşmasını sağlıyor. Emekçilerin günlük yaşamları trafik, sağlık, çevre vb. sorunlardan dolayı çok daha katlanılmaz hal alıyor.

Dünya Sağlık Örgütü’nün araştırmasına göre, her yıl yaklaşık 2 milyon insan hava kirliliğinin yol açtığı hastalıklar nedeniyle hayatını kaybediyor. Şüphesiz ki bunların hepsi değilse bile çok ezici bir çoğunluğunu yeterli beslenme ve sağlık olanaklarından yoksun bırakılan emekçi insanlar oluşturmaktadır.

Kirli havanın akciğerlerden girip kan dolaşımına karışarak kalp rahatsızlıkları, akciğer kanseri, astım vakaları ve solunum enfeksiyonlarına neden olduğunu belirten Dünya Sağlık Örgütü, 91 ülkeden 80’inin hava kirliliği konusunda uluslararası örgütün gösterdiği değerlere uymadığını kaydediyor.

Hava kirliliğinin yolacağı felaketlerin düzeyine, geçen hafta Çin’de yaşanan hava kirliliği bir kez daha gözler önüne serdi. Geçen hafta boyunca başkent Pekin başta olmak üzere Çin’in kuzey ve doğusundaki 30 şehirde yoğun hava kirliliği ve sis nedeniyle görüş uzaklığı 100 metreye kadar düşmüştü. Pekin’de yapılan resmi (ne kadar gerçeğe uygunsa) ölçümlerde, metreküp başına 400 mikrogramdan fazla kirli zerreye rastlandı. Oysa, Dünya Sağlık Örgütü, metreküpte 100 mikrogramdan fazla kirli zerre olmasını sağlığa zararlı görüyor.

Çin’in bürokratik devleti vatandaşlara sokağa çıkmama ya da sokağa maske takarak çıkmaları çağırısı yaparak, bir kısım işletmelerin üretimini geçici olarak durdurarak sorunlar karşısındaki çaresizliğini ortaya koydu. Burjuvazi, dünyanın neresinde olursa olsun yarattığı sorunlar altında ezildiğini ve çare bulamadığını her durumda ortaya koymuştur. Hava kirliliğine kapitalizmin azami kâr temel yasası yol açmaktadır. Bu durumda, kapitalizmi tasfiye etmekten başka her çözüm önerisi de aldatmacadan ibaret olacaktır.

Tunus’ta değişim yok!

14 Ocak 2011, Zeynel Abidin Bin Ali’nin Tunus’ta emekçi halkın eylemleri sonunda ülke dışına kaçışının tarihi. Arada geçen iki yıllık süreç diktatörü yıkan mücadelenin diktatörlüğü deviremediğini gösteriyor. Tunus’ta kurulu düzen belli iyileştirmeler ve sınırlı haklar vererek varlığını korumayı başardı. Emekçileri sokağa döken talepler ise karşılanmış değil.

Tunuslu emekçiler “devrim” olarak gördükleri mücadelenin bu sınırlı sonuçları karşısında hayal kırıklığı yaşıyor. Emekçi halk hareketi bu atmosferde geri çekilmiş olmasına karşın hala mücadele edenler var. Özellikle işçi eylemleri ve grevler varlığını sürdürüyor.

Tunus’ta hala ekonominin yükü emekçilerin omuzlarında. İşsizlik oranı yüzde 17’ye kadar çıkarak Bin Ali dönemini bile geçmiş durumda. Yönetim

yabancı yatırımcıların gelmemesini bahane ederek ekonomik krizin faturasını emekçilere kesiyor. Gıda maddelerinin fiyatı her geçen gün daha da yükselirken, alım gücü azalıyor.

Son üç aydır süt neredeyse lüks tüketim maddesi hale geldi. Patates ve et fiyatları da yükselen fiyatalara sahip iki temel besin.

Tunus ile Libya’yı birbirine bağlayan en önemli geçiş noktalarından Bin Gerdan Sınır Kapısı’nın, sınırdan gıda maddesi kaçakçılığı yapıldığı gerekçesiyle, yaklaşık 2 hafta önce Tunus yönetimi tarafından kapatılmasına karar verilmesi genel grevle karşılandı. Yerel İşçi Birliği Enformasyon Başkanı Hasan el-Vezrini, bölgenin geri kalmışlığı ve sınır kapısının kapatılması üzerine genel grev ilan ettiklerini belirtti. Grev sonrası hükümet geri adım atarak sınır kapısını tekrar geçişe açtı.

Emekçilerin mücadele taleplerinin en başında “eski dikta rejimi yapılarını temelli sona erdirecek yeni bir anayasa” hazırlığı geliyor. 2011 Ekimi’nde kurucu meclis seçimi gerçekleşmesine rağmen anayasa yazımı tamamlanmış değil.

Eylemlere yönelik baskı ve şiddetse aynı pervasızlıkta sürüyor. Polis hak arama mücadelelerine tahammülsüzlüğünü gaz bombası ve gözaltı saldırılarıyla gösteriyor.

Devrimi Korumak İçin İslamcı Birlikler (LPR) adı altında mevcut yönetimin kolluk kuvvetleri oluşturulurken, bu birlikler başta Tunus Genel İşçi Sendikaları (UGTT) olmak üzere birçok sendikaya ve işçi eylemine yönelik saldırılarda başı çekiyor.

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - <https://rantey.org>

Mali'ye emperyalist müdahale, yalanlar ve gerçekler...

Fransa bir Kuzey Afrika ülkesi olan Mali'deki iç karışıklıkları, somut olarak da, Mali'nin kuzeyinin silahlı eylemci bir grubun eline geçmesini bahane ederek bu yoksul ülkeyi işgal girişimi başlatmış bulunuyor. Mali, bir yandan savaş uçakları tarafından havadan bombalanırken diğer yandan sürekli Mali'ye asker sevkiyatı yapılıyor.

Mali'de iç karışıklıklar olduğu bir veridir. Fransa işte bu zemini istismar ediyor. Fransa da diğer emperyalist devletler gibi işgali, iç çatışmaları durdurmak, özellikle bu çatışmalara dahil olduğunu ileri sürdüğü El Kaide militanlarına müdahale etmek ve ülkede huzuru sağlamak olarak gerekçelendiriyor.

Hiç kuşkusuz bu gerekçelerin inandırıcılığı bulunmamaktadır. Bu, emperyalist yalanların yeni bir örneğidir. Mali halkının huzuru ve güvenliği onları hiç mi hiç ilgilendirmemektedir. Mali'nin devlet olarak egemenlik hakları da onların umurunda değildir. Mali, yoksul ve perişan halkının iradesi hilafına müdahale edilmiştir. Söz konusu olan açık bir emperyalist işgaldir.

Fransız devlet ve hükümet yetkilileri daha şimdiden yüzün üzerinde insanın yaşamına mal olan ve daha büyük acılara ve yıkıma yol açacağı muhtemel bu saldırıyı emperyalistlere özgü bir pervasızlıkla cepheden ve kararlıca savunuyorlar. Ve bu kanlı operasyonun devam edeceğini açıklıyorlar.

Fransa Cumhurbaşkanı Francis Hollande seçimler sırasında dilinden hiç düşürmediği özgürlük ve barış söylemini gelinen yerde bir yana bırakmıştır. Bunda şaşılacak bir şey yoktur. Nihayetinde, o da, tıpkı Sarkozy gibi Fransa'nın devlet çıkarlarını ve sömürgelerindeki egemenlik haklarını savunmaktadır. İşgal gerekçeleri ile Mali halkına yönelik kanlı icraatları zorunlu görmesi ve savunması itibarıyla Sarkozy'den bir farkı bulunmamaktadır. Seçimler sırasında söyledikleri de, emperyalistlere özgü ikiyüzlülüğün başka bir anlam taşımamaktadır. Mali'ye dönük işgal girişimi bunu açığa çıkarmıştır, hepsi bu.

Fransız emperyalizmi bu kanlı operasyonda yalnız değildir. Başta yakın müttefiki Almanya olmak üzere, İngiltere de, söz konusu emperyalist müdahalenin haklı olduğunu açıktan dile getirmekte ve desteklemektedir. Almanya 80 askerini, sözde eğitim amacıyla Mali'ye göndereceğini açıklamıştır. Bu da

bildiğimiz bir açıklamadır. Fakat öte yandan bunun gerçekleri gizlemek amacıyla ileri sürülmüş yalanlar olduğunu da biliyoruz.

Almanya, militarist politikalar izlemek ve dünya egemenliği uğruna yeni bir emperyalist savaşa hazırlanmak bakımından dünyada başa oynuyor. Yeni savaş teknolojisi geliştirmekte, Avrupa'da silah ticaretinde başı çekmekte ve her yerde asker bulundurmaktadır. Afganistan'daki işgalci temel güçtür ve buradaki katliamların en öndeki sorumlularındandır.

Fransa'nın Almanya'dan sonraki diğer destekçisi ise İngiltere'dir. İngiliz devlet ve hükümet yetkilileri de, Mali'ye dönük emperyalist saldırganlığın haklı bir zemini olduğunu dile getiriyorlar. Çeşitli yardımlarda bulunuyorlar. Ayrıca, Senegal ve Nijer askerleri de, Fransız askerleri ile birlikte operasyonlara katılmaktadır. Bu arada BM 3 bin askerin Mali'ye gönderilmesini kararlaştırmış bulunuyor.

Çağımız hala emperyalizm çağıdır ve neoliberal şarlatanların iddialarının tam tersine, emperyalizmin özü değişmemiştir. Emperyalizm demokrasinin inkarı demektir, tastamam bir siyasal gericiliktir. O her zaman egemenlik peşinde koşar. Ezilen mazlum halklara reva gördüğü şey de özgürlük değil, kayıtsız-koşulsuz köleliktir. Özgürlük ve demokrasi söylemleri de, mazlum halkları aldatma amaçlı emperyalist yalanlardan ve emperyalizme özgü ikiyüzlülüğün başka bir şey değildir.

Bir kez daha, Fransız emperyalistlerinin Mali'ye yönelik müdahalesi gerici, haksız ve emperyalist bir müdahaledir. Onlar Mali halkına özgürlük ve demokrasi değil onur kırıcı bir kölelik dayatıyorlar. İç karışıklılıklar ya da çatışmalar, hiçbir gerekçe emperyalist saldırganlık ve işgalleri haklı çıkartmaz, onun gerekçesi yapılamaz. Mali'nin geleceği konusunda karar verecek yegane güç mazlum Mali halkıdır.

Başta dünyanın ezilen halkları olmak üzere ilerici ve devrimci güçler, Mali'ye dönük işgale karşı çıkmalı, onun haksız, gerici ve emperyalist niteliğini deşifre etmelidir. Yine, 11 Eylül saldırısı ile birlikte ağızlara pelesenk edilen "İslami teröre karşı savaş" yalan ve bahanesi ile Mali'de gerçekleştirilen emperyalist işgale derhal son verilmesini ileri sürüp, Mali halkının yanında olduğunu ilan etmelidirler.

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - <https://rantey.org>

Emekçiler hakları için eylemde!

Geçtiğimiz günlerde dünyanın birçok ülkesinde işçi ve emekçiler daha iyi çalışma ve yaşama koşulları için greve giderken, Bask ülkesinde yüzbinler politik tutsakların koşullarının düzeltilmesi için sokağa çıktı.

Çin'de binlerce işçi grevde

Elektronik devi Foxconn'a yedek parça üreten Hon Hai Fabrikası'nda çalışan binlerce işçinin geçtiğimiz hafta sonu başlattıkları grev sürüyor. İşçiler kötü çalışma koşullarını ve düşük ücretleri protesto ediyorlar. 11 Ocak günü de Jiangxi eyaletinde bulunan Fengchen'de işçiler fabrika önünde eylem yaptılar. Otobanlara çıkarak yolları işgal eden işçiler, polisle çatıştılar. Foxconn, Apple, Sony ve Nokia için üretim yapıyor.

Lübnan'da kamu emekçileri grevde

Lübnan'da geçtiğimiz hafta devlet elektrik kurumu Electricite du Liban'da (EDL) çalışan kamu emekçilerinin başlattıkları grev sürüyor. Kamu emekçileri sosyal ödeneklerde kısıtlamaya gidilmesine karşı direniyorlar. Ülkede şiddetli fırtınalar nedeniyle tahrip olan elektrik şebekeleri grev nedeniyle tamir edilmiyor. Sendikalar yaptıkları açıklamalarla bunun sorumlusunun işçiler değil, Maliye Bakanlığı olduğunu ifade ediyorlar.

Güney Afrika'da grevdeki tarım işçilerine tutuklama

Güney Afrika'da tarım işçileri grevde. Gazetelerin verdiği habere göre Western Cape'de grevde bulunan tarım işçilerine yönelik tutuklamalar başlatıldı. Gazeteler tutuklananların sayısını 50-62 kişi olarak veriyor.

Üzüm bölgesi olan Western Cape'de 200 bin tarım işçisi çalışıyor ve grev özellikle gündelikçi işçilerin önderliğinde sürüyor. Günlük 69 rand (6,15 euro) alan işçiler, gündelik ücretlerinin 150 randa (13,37 euro) yükseltilmesini talep ediyorlar. Sendikaların açıklamalarına göre greve aktif olarak katılanların sayısı 8 bin civarında.

İngiltere'de 600 inşaat işçisi grevde

14 Ocak günü Liverpool yakınlarında bulunan Runcorn'da 600 inşaat işçisi çalışma koşullarının iyileştirilmesi için greve gitti. Birkaç hafta içinde bitirilmesi gereken Mullheiz santralinde çalışan işçiler sefil koşulları, çok az sayıda tuvalet bulunmasını, sıcak suyun akmasını, kötü yemek çıkarılmasını protesto etmek için 14 Ocak günü oylama yaparak sandıktan grev kararı çıkarttılar. İşçiler karar sonrası iş bıraktı. Grev oylaması her gün tekrarlanacak.

Bask ülkesinde 110 bin kişi alanlardaydı

12 Ocak günü Bask bölgesinde bulunan Bilbao'da 110 bin kişi İspanya ve Fransa'daki Basklı siyasi tutsaklar için düzenlenen özel yasaları protesto için sokağa çıktı. Şu anda 605 mahkum bu yasalara dayanarak ağır tutukluluk koşullarında cezaevlerinde tutuluyorlar. Göstericilerin ana taleplerinden biri, mahkumları ailelerinin ziyaret edebilmesi için evlerine yakın yerlere nakledilmesi.

Onbinler Rosa Luxemburg ve Karl Liebknecht'i andı...

“Dün olduğu gibi, bugün de devrim için binlerce nedenimiz var!”

Alman proletaryasının ve sosyalizmin iki seçkin önderi Rosa Luxemburg ve Karl Liebknecht, 13 Ocak Pazar günü Berlin’de yapılan yürüyüş ve ardından gerçekleştirilen anıt-mezar ziyareti ile bir kez daha anıldı.

Yürüyüşe, Almanya’nın farklı bölgelerinden gelen yaklaşık onbin işçi, emekçi ve genç katıldı. Sabahın erken saatlerinde başlayan anıt-mezar ziyaretine katılım gün boyu artarak devam etti. Yürüyüşte oldukça güçlü bir gençlik katılımı gözlenirken, özellikle yaşlı kuşak sosyalistler her zamanki gibi yine anıt-mezar ziyaretini tercih ettiler. Bu yılki yürüyüşte dikkati çeken bir başka şey de, hemen tüm kortejlere hakim canlılık ve coşkuydu.

Kriz Almanya’da da iyiden iyiye hissedilmeye başladı. Bochum Opel gibi büyük ölçekli işyerlerinin kapanması gündemde. Buna paralel olarak işsizlik oranı gittikçe yükseliyor. Yoksulluk giderek derinleşiyor. Sosyal kısıtlamalar yeniden hız kazanmış bulunuyor. Bir başka önemli gelişme ise, Almanya’da militarist politikaların gittikçe azgınlaşmasıdır. Savaş suçlusu Alman tekeli burjuvazisi, dünyaya egemen olma hırsı ile, bir kez daha, hummalı biçimde savaş hazırlığı yapıyor. Son olarak 400 askeri ile birlikte Patriot füzelerinin Türkiye’ye sevkياتına başladı. Bütün bunlara yönelik tepki haliyle, bir gün öncesindeki R. Luxemburg Konferansı’na ve 13 Ocak’taki yürüyüş ve anıt-mezar ziyaretine de yansdı.

Yürüyüş sırasında dağıtılan bildirilerde ağırlıklı olarak bu konu işlenmişti. Taşınan pankart ve dövizlerde en çok savaş karşıtı şiarlar yer alıyordu. Yerli devrimci partiler tarafından yol boyunca zaman zaman ses cihazları üzerinden savaş karşıtı konuşmalar yapıldı.

Anma yürüyüşüne yerli sosyalist partilerden DKP, MLPD, Alman Sol Parti-Die Linke gibi partiler katıldı. Yanı sıra, İspanya, Şili, Danimarka, Çek Cumhuriyeti’ne mensup devrimci partiler de yürüyüşte yer aldılar. DKP ve MLPD kortejleri hem güçlü katılımları hem de canlılık ve coşkuları ile dikkati çektiler.

TKP/ML, MLKP, ADHK, Anadolu Fedarasyonu, DİDİF, TKP, Özgürlük ve Dayanışma Partisi gibi Türkiyeli sol parti ve örgütler de her yıl olduğu gibi yürüyüşte yerlerini aldılar. Bu kortejler de canlıydı, sloganları hiç susmadı, ancak bazılarının katılımı geçen yıla göre zayıftı. Hemen her parti ve örgütten belli güçler, aynı gün aralarında PKK kurucu kadrosu Sakine Cansız’ın da yer aldığı üç Kürt için Paris’te yapılacak olan yürüyüşe katılmak üzere Paris’e gitmişti. Bu, haliyle katılıma da yansımıştı.

Bu yılki yürüyüşte çok sayıda kızıl bayrak taşındı ve bu da dikkati çekti.

Rosa Luxemburg ve Karl Liebknecht için yapılan anma eylem ve etkinlikleri sırasında Paris’te alçakça katledilen üç Kürt siyasetçisi de unutulmadı. 12 Ocak günü yapılan XVIII. Rosa Luxemburg Konferansı, Sakine Cansız ve arkadaşları için yapılan saygı duruşu ile başlatıldı. 13 Ocak yürüyüşü sırasında onlara ait posterler taşındı, sloganlar atıldı.

Coşkulu yürüyüş ve anıt mezar ziyareti

Yürüyüş saat 10.00’da ve Frankfurter Tor’da başladı. Bu yılki yürüyüş gerçekten de geçen yıllara göre daha

canlı ve coşkulu bir atmosferde gerçekleşti. Yol boyunca sürekli sloganlar atıldı, ses cihazlarıyla devrimci marşlar çalındı. Yine ses cihazları aracılığıyla güne ilişkin ve çeşitli konularda ajitasyon konuşmaları yapıldı, bildiriler okundu. Ve her zamanki güzergahtan geçilerek anıt-mezarlara gelindi. Anıt mezarların girişinde coşku iyice arttı. Sloganlar daha bir gür atılmaya, marşlar daha bir canlı söylenmeye başladı. Bunu, her yılki gibi yaşlı kuşak sosyalistlerin bu devrimci coşkuyu tetikleyen selamlamaları ve alkışları tamamliyordu.

Bu kez topluca anıt-mezarlar ziyaret edildi. Bir kez daha, Rosa Luxemburg ve Karl Liebknecht ve onların şahsında devrim ve sosyalizm kavgasında ölümsüzleşenler için saygı geçidi yapıldı, anılarına bağlılığın bir ifadesi olarak anıt-mezarlarına kırmızı karanfiller ve güller bırakıldı.

Anıt-mezarların bulunduğu alanda bir de çeşitli partiler küçük etkinlikler yaptılar. Örneğin MLPD kurduğu platformda da Rosalar için bir anma etkinliği gerçekleştirdi.

Komünistler komünizme ait sembol ve değerlere sahip çıkıyor!

Komünistler bu yıl da sosyalizmin seçkin temsilcileri olan Rosa Luxemburg ve Karl Liebknecht yürüyüşüne özel biçimde hazırlandı. Büyük bölümünü genç komünistlerin oluşturduğu bir kortejle yürüyüşteki yerini aldı.

Komünistler, yürüyüşte, üzerinde Rosa Luxemburg ve Karl Liebknecht’in resimlerinin olduğu, “Gelecek her yerde sosyalizme aittir!” yazılı TKİP pankartı ve kızıl bayraklar taşıdılar. Genel sloganların yanı sıra, parti sloganları da haykırıldı. Avusturya İşçi Marşı hep beraber söylendi.

Yürüyüş sırasında taşınan diğer pankartta da “Savaş aygıtı NATO dağıtılsın!” şiarı yazılıydı.

Komünistler, Paris’te katledilen Kürt siyasetçileri de

13 Ocak 2013 | Berlin

unutmadı. Yürüyüş boyunca Sakine Cansız’ın büyük boy bir poster de taşındı.

Hem yürüyüş sırasında ve hem de anıt-mezarların olduğu alanda yoğun biçimde, “Kapitalist barbarlığa ve emperyalist saldırganlığa karşı, sosyalizm için ileri! / TKİP-Yurtdışı Örgütü” imzalı bildirilerin dağıtımı yapıldı. Ayrıca, BİR-KAR’ın NATO ve Patriotlar karşıtı kampanya çerçevesinde çıkarttığı bildiriye yaygınca dağıtıldığı gözlemlendi.

Anıt mezarlara çok yakın bir mesafede bulunan yüksek bir binanın tepesinden aşağı salınan oldukça büyük bir pankart hemen her kesin dikkatini çekti. Havai fişeklerin havaya fırlatılması eşliğinde aşağıya sarkıtılan bu pankartın üzerinde, “Dün olduğu gibi, bugün de devrim için binlerce bedenimiz var!” yazılıydı. Günün belki de en anlamlı sözü buydu.

Başta Alman kökenliler olmak üzere, Almanya’daki tüm uluslardan işçi ve emekçiler burjuvazinin tüm karalayıcı çabalarına inat, bir kez daha, Rosa Luxemburg ve Karl Liebknecht’e sahip çıkarak bu veciz söze karşılık verdiler.

Kızıl Bayrak / Almanya

XVIII. Rosa Luxemburg Konferansı gerçekleştirildi!

Junge Welt gazetesinin düzenlediği XVIII. Rosa Luxemburg Konferansı, 12 Ocak günü, Urania Konferans Salonu’nda gerçekleştirildi.

Konferansa her yıl olduğu gibi çeşitli ülkelerden ve partilerden temsilciler çağırılmıştı. Oturumları yaklaşık 400-500 kişi izledi. Kriz, her geçen gün biraz daha artan yoksulluk ve savaş yine önemli temalardı. Buna karşın sendikalar, gençlik ve Almanya’da hala önemli gündem olan ırkçı-faşist saldırganlık, bu çerçevede neonaziler ve göçmen cinayetleri konulu tartışmalar öne çıktı.

Alman solu bugüne dek ağırlıklı olarak dünya solu ve sorunlarını daha çok tartıştırıyordu. Bu yıl Nasyonal Sosyalist Yeraltı Örgütü gibi ırkçı-faşist çeteyi gündemleştirmesi bir yenilik olarak dikkati çekti.

Geçen yıllara göre konferansa hem ilgi azdı ve hem de katılım zayıftı. Bu konferans sırasında da, yine çeşitli ülkelere mensup parti ve örgütler stand açtı.

Konferansın akşamki bölümü kültürel etkinliklerden oluşturulmuştu. Gündüz bölümündeki tartışma forumlarının ardından kültürel programın sunumuna geçildi. Çeşitli müzik dinletileri yapıldı. XVIII. Rosa Luxemburg Konferansı bu dinletilerin ardından sona erdi.

Konferansa binden fazla kişi katıldı.

Konferans sırasında, “Kapitalist barbarlığa ve emperyalist saldırganlığa karşı, sosyalizm için ileri!/ TKİP YDÖ” imzalı bildiriler de dağıtıldı.

Kızıl Bayrak / Berlin

Yeni YÖK Yasa Taslağı'nın son hali hazırlandı...

Kapsamlı saldırı “türbanla örtölmek” isteniyor!

Yükseköğretim Kurumu’nun (YÖK) Kasım ayında ilk halini açıkladığı Yeni YÖK Yasa Taslağı’nın elden geçirilerek düzenlenmiş biçimi Milli Eğitim Bakanlığı’na sunuldu. Hazırlayan komisyonun “şartlı onayı” alınarak belli maddelerde alternatifli halde bakanlığa sunulan taslak, özü itibarıyla bir değişikliğe uğramış değil.

Türban tartışmalarıyla saldırının özü karartılacak!

Taslağın son haline eklenen yeni maddeler ise konuyu farklı bir cepheden tartışmaya açmış bulunuyor. Öğrencilerin eğitim hakkının engellenmemesi gerekçesi ile hazırlanan maddede yer verilen kılık-kıyafet düzenlemesi ve aynı içeriğin öğretim elemanları ile ilgili olarak maddeleştirilmesi, taslağı üniversitelere türbanla girilip girilememesi üzerinden tartışmaya açıyor. İlgili maddeler açıklandıktan sonra tartışmaların odak noktasının bu maddeler olması, önümüzdeki süreçte taslağın bu maddeler üzerinden gündeme taşınacağını, tartışmaların bu ekseninde sürdürüleceğinin işaretini veriyor.

Bu konunun bir kez daha ısıtılarak tartışmaya açılmasının gerisinde, bir yanıla dinci cenahın toplumun gericileştirilmesi yönlü hedefleri var elbette. Gericiliği yaymayı ve güçlendimeyi sürekli bir uğraş alanı olarak ele alan dinci-gerici cenah, bu konuda çeşitli adımlar atıyor ve adımlarını yasal alanda yaptığı düzenlemelerle güçlendiriyor. Kamusal alanın türbana açılması sorunu da her vesileyle gündeme getirilerek “çözölmeye” çalışılıyor.

Ancak, türban tartışmalarının gericiliğın diğer saldırı başlıklarından farklı bir yeri olduğı ortada. Zira bu konu her seferinde bir kutuplaşma yaratıyor. Gericiliğın genel saldırılarını daha sessiz karşılayan kesimler bile konu türban serbestliğine gelince kendi cephesinden ‘radikalleşebiliyor.’

Yeni YÖK Yasası hazırlanırken türban tartışmasının yeniden açılmasının diğer bir nedeni de burada yatıyor. Öyle ki, bugün konuyu bir kez daha gündeme taşıyan dinci-gerici cenah da bu durumun bilincinde. Bundan dolayı da Yeni YÖK Yasası gibi temel bir saldırı paketini hayata geçirirken sorunun bu kısmını öne çıkarıyor. Zira bu sayede yeni yasa ağırlıklı olarak türbanla ilgili maddeler üzerinden tartışılacak, yasanın ardındaki sermaye tehdidi gözardı edilecek, düşük bir ihtimal ama, belki de türbandan feragat edilerek yasa karşıtı tepkiler dindirilecek.

Tartışmaların bu ekseninde yürüyeceğinin ilk işaretleri verilmiş oldu bile. Öncelikle ulusalcı cepheden gelen tepkiler bu soruna odaklandı ve “Anayasa çiğneniyor!” sesleri yükseltildi. Hemen peşinden de reformist sol yasa taslağının bu kısmına dikkat çekmeye başladı. Açık ki bu tartışma önümüzdeki günlerde daha da hareretlenecek, yasa tümüyle türban meselesi üzerinden tartışılmaya çalışılacak.

Sermaye üniversiteleri tehdit ediyor!

Tartışmalar türban üzerinden yürütölmeye çalışılsa da yasanın son halinde yapılan yenilikler gözden kaçmıyor. Taslağın son halinde yer verilen maddelerle Milli Eğitim Bakanlığı’nın yükseköğretim üzerindeki etkisi arttırılıyor. Dinci gericiliğın YÖK (yenilenmesi öngörölen adıyla Türkiye Yükseköğretim Kurumu-TYK) içerisinde kadrolaşmasına güç kazandırılıyor. Üniversitelerin sermayenin talanına açılmasında temel bir mekanizma olacak Üniversite Konseyi yerini korurken, sermaye baronlarının konseydeki koltuk sayısı arttırılıyor.

Bunlar gibi bir dizi madde daha yer alıyor taslakta. Bunlar dışındaki iki madde ise özellikle dikkat çekiyor. Bunlardan bir tanesi, rektör seçiminde üniversite öğrencilerine söz hakkı verilmemesi. Yakın zamana kadar demokrasi havariliğı yapanlar, sıra rektör seçimlerine gelince demokrasiyi rahatlıkla bir kenara atıyor. Üstelik Cumhurbaşkanı’nın atama yetkisini daha da güçlendiriyor.

Konuyla ilgili açıklama yapan YÖK Başkanı Prof. Dr. Gökhan Çetinsaya tam bir riyakârlık örneğı sergiledi. Rektörlük seçimlerinde öğrenciye söz hakkı verilmemesinin öğrencinin iyiliğı için yapıldığını iddia eden Çetinsaya, bu durumu öğrencinin hukusal açıdan yaşayabileceğini iddia ettiğı sorunlar ile gerekçelendirmeye çalıştı.

Diğer bir temel saldırı alanı ise harçların geri getirilmesi. Dönem başında dinci-gerici AKP’nin harçları kaldırarak yaratmaya çalıştığı ‘eğitimin parasızlaştırıldığı’ yanılsaması, Yeni YÖK Yasası ile tümenden boşa düşürölüyor. Yeni taslakta harçlar yeniden gündemleştiriliyor. Harçların arttırılmasının önündeki tüm engeller de kaldırılarak bu alan “serbest rekabetin insafına” bırakılıyor. Ayrıca, yükseköğretim kurumlarının cari giderlerine devlet ve öğrenci tarafından katkı yapılacağı, öğrencinin yaptığı katkının katkı payı olarak adlandırılacağı ifade edilerek soygun düzeni perçinleniyor.

Yeni YÖK Yasası’na geçit yok!

Genç komünistler, düzenin yaratmaya çalıştığı yapay tartışmalara sıkışmadan, hazırlığı yapılan Yeni YÖK Yasası’na karşı mücadeleyi yükseltecekler. Elbette gündeme gelen tartışmalar karşısında konuya dair ilkesel duruşlarını deklare edecek, türbanın siyasal anlamının ve bu ekseninde tartışmaya açılmasının nedenlerini her fırsatta teşhir edecek, gençliğı sahte kutuplaşmalara değil, yasaya karşı gelecek ve özgürlük mücadelesi saflarına çağıracaklardır. Ancak, tüm bunları yaparken saldırının gerisindeki sermaye egemenliğini ısrarla öne çıkaracak, saldırının püskürtölebilmesi için kavga çağrısını yükselteceklerdir. Yeni YÖK Yasa Tasarısı’nı alanlarda yırtma azim ve inancıyla çalışmayı güçlendireceklerdir.

Ekim Gençliğı

Yalova Üniversitesi’nde forum

Yalova Üniversitesi öğrencileri, son dönemde ODTÜ’de yaşanan olaylar ve gündemde olan Yeni YÖK Yasa Tasarısı hakkında öğrencilerde farkındalık yaratmak amacıyla bir forum düzenledi.

Forumda YÖK’ün kuruluşundan bugüne kadarki süreçte yaşananlar, Yeni YÖK Yasa Tasarısı’yla üniversitelerin nasıl ticarethanelere dönüştürölmek istendiğı ve son dönemde ODTÜ’de yaşanan olaylar tartışıldı. Tartışmada öneriler sunuldu, ortak ve net bir tavır alınması amacıyla neler yapılabileceğı hakkında konuşuldu. Önümüzdeki süreçte yapılacak faaliyetler belirlendi.

Yalova’dan Ekim Gençliğı okurları

Ege Üniversitesi’nde devrimci faaliyet

Ege Üniversitesi Ekim Gençliğı çalışanları, çok yönlü müdahaleleriyle çalışmalarına devam ediyor. Perşembe günü “Yeni YÖK Yasa Tasarısı değışti zihniyet değışmedi” şiarıyla yapılacak eylemin çağrılarını üniversitede bulunan yemekhane, e-kafe ve kantinlerde dağıtılan bildirilerle öğrencilere taşıdı.

Bu faaliyetin yanında RedHack’in dün yayınladığı Ege Üniversitesi’ndeki Forum Bornova Alışveriş Merkezi’ndeki yolsuzluğa dair belgelere dikkat çekmek için hazırlanan afişler erken saatlerde okulun dört bir yanına yapıldı.

Devrimci Kadın Kurultayı’na hazırlanan genç komünistler üniversitelerde de kadın sorununa dikkat çekmek için duvar gazeteleri hazırladı. Duvar gazetelerinde AKP hükümetinin kadın sorununa bakışındaki iki yüzlölük ve son 10 yılda artan kadına yönelik şiddet, taciz ve tecavüzün istatistiksel verileri kullanıldı.

Ayrıca 1917 Ekim Devrimi ile beraber kadının toplumsal olaylara katılımı ve kazanımları anlatıldı. Duvar gazetelerine öğrencilerin yoğun ilgisi olduğı göröldü.

RedHack YÖK'ü hackledi...

Üniversitelerdeki yolsuzluklar gün yüzüne çıktı!

RedHack'in geçtiğimiz günlerde Yüksek Öğrenim Kurumu'nun sitesini hacklemesinin ardından üniversitelerde yaşanan usulsüzlükler ve yolsuzluklar bir kez daha gözler önüne serildi.

RedHack, eylemini ölüm yıldönümü vesilesi ile Metin Göktepe'ye ve iş cinayetinde ölen maden işçilerine atfettiğini açıklarken, YÖK Elektronik Paylaşım Sistemi sitesine konan mesajda eylemin amacının yeni YÖK Yasa Tasarısı'nı protesto etmek olduğu belirtildi. RedHack açıklamasında tüm üniversite ve lise öğrencilerine hesap sorma ve mücadele çağrısında bulunarak şunları söyledi: *“Yeni YÖK yasa tasarısı üniversite öğrencilerine ve üniversite bileşenlerine karşı indirilmiş bir yasadır. Önümüzdeki süreçte iktidar, üniversiteleri giderek öğrencilerden soyutlaştırıp, belirli kişilerin şirketleri olarak algılanmasını istemektedir. ODTÜ'deki isyan aynı zamanda bizlerin bu yasaı istemediğini göstermektedir. YÖK'ü ne eski haliyle ne de yeni haliyle istiyoruz.”*

Eylemin ardından RedHack ele geçirdiği belgeleri parça parça yayınlamaya başladı. Yayınlanan belgelerde ihalelerde yapılan usulsüzlükler, “eğitim” adı altında şirketlerden özel yurtdışı tatilleri ve torpil istekleri gibi bilgiler yansıyor. Yayınlanan belgeler birer ticarethane gibi işleyen, öğrencileri müşteri gibi gören, toplumun değil sermayenin çıkarları için bilim üreten üniversitelerin geldiği aşamayı ve üniversitelerin nasıl yönetildiğini anlamak açısından “ibret” verici örnekler sunuyor.

RedHackLeaks açıkladı...

Ege Üniversitesi: 1999 yılında 2500 kişilik yurt yapılacağı gerekçesi ile kamulaştırma yapıldığı, ancak yurt yerine imar planında mevzuata aykırı tadilat yapılarak alışveriş merkezi yapılması için bir inşaat şirketi ile sözleşme yapıldığı ortaya çıktı.

Sakarya Üniversitesi: Sakarya Üniversitesi rektörü 16 trilyonluk usulsüzlük gerçekleştirdiği ortaya çıktı.

Marmara Üniversitesi: Hukuka ve mevzuata aykırı akademik personel alımı, lisansüstü giriş sınavları için her öğrenciden usulsüz biçimde 100 TL alınması, öğrenci ve personelin kişisel bilgileri bankaya iletilerek kendilerinin haberi almaksızın hesap açılması, Hukuk Fakültesi Dekanı Prof. Dr. Serap Helvacı'nın atanmasını engellemeye çalışması, Helvacı'ya mobbing uygulayarak istifaya zorlaması gibi usulsüzlükler ortaya çıktı.

Karadeniz Teknik Üniversitesi: Karadeniz Teknik Üniversitesi Güçlendirme Vakfı'na usulsüz para aktarıldığı, öğrencilerden ilk kayıta 100 TL, kayıt yenilemede 25 TL bağış toplandığı ortaya çıktı.

Tunceli Üniversitesi: Tunceli Üniversitesi Rektör Yardımcısı ve Gıda Mühendisliği Bölüm Başkanı Prof. Dr. Ali Batu'nun Uludağ Üniversitesi'nde görevli Prof. Dr. Ömer Utku Çopur'a attığı bir mail ile “bir arkadaşı” için torpil talebinde bulunduğu ortaya çıktı.

Hacettepe Üniversitesi: Üniversitenin şaibeli bağışlar topladığı ortaya çıktı.

Giresun Üniversitesi: “Giresun Üniversitesi Merkezi Araştırmalar Laboratuvarı”na teçhizat alımlarında, kurulumu yapılmadan ve hiçbir yasal

sürece uyulmadan çok büyük ödemeler yapıldığı ortaya çıktı.

Fırat Üniversitesi: Üniversitenin protokol yapılmadan öğrenci harçlarını almaya devam ettiği ve bu şekilde elde ettiği gelirin bir kısmıyla da Audi A8 marka araç aldığı ortaya çıktı.

Uludağ Üniversitesi: Üniversitenin eski rektörü Mustafa Yurtkuran'ın, öğrenci harçları ve personel maaşları karşılığında Garanti Bankası'ndan aldığı promosyon ücretini, üniversite gelirlerine değil, üniversite vakfına aktardığı, üniversite ihalelerinde yolsuzluk gerçekleştirdiği ortaya çıktı.

Kastamonu Üniversitesi: Sahte diplomalı Cuma Aydın'ın önce akademisyen olarak atandığı, daha sonra meslek yüksek okuluna Bilgisayar Teknolojileri Bölüm Başkanı yapıldığı ortaya çıktı.

İstanbul Üniversitesi: Sayıştay'ın yaptığı incelemeler sonucunda İstanbul Üniversitesi'nin 1 milyon 537 bin TL'yi muhasebe kayıtlarına girmediği, Ziraat Bankası'nın İstanbul Üniversitesi'ne 325 bin TL'lik bir adet BMW ve 431 bin TL'lik 6 adet otomobili bağışladığı ortaya çıktı.

Gazi Üniversitesi: Atatürk Orman Çiftliği'ne ait Çukurambar'da bulunan ve Gazi Üniversitesi tarafından alınan arazide iş merkezi ve konut

yapılması için bir ihale açıldığı, ihaleyi AKP'ye yakın Kuzu İnşaat'ın aldığı ortaya çıktı. Bir komisyoncuya düşen miktarın 5 milyon TL olduğu bildirilirken, rektörün burada çok daha büyük bir vurgun yaptığı belirtiliyor.

Çukurova Üniversitesi: İslam Kalkınma Bankası'ndan alınan 8,9 milyon dolar kredi ile usulsüz olarak gerçekleştirilen ihale sonucunda, eksik ve bozuk tıbbi cihazlar alınarak üniversitenin milyonlarca dolar zarara uğratıldığı ortaya çıktı.

YÖK, örtbas için harekete geçti...

Üniversite yönetimlerinin kirli çamaşırlarının RedHack tarafından ortaya çıkartılmasının ardından YÖK de olayı örtbas etmek için vakit kaybetmeden harekete geçmiş durumda. Eylemin ardından YÖK Başkanı Çetinsaya ortaya çıkan rezaleti meşrulaştırmaya çalışarak şunları söyledi: *“Bu belgeler bir kere yasa dışı yollarla ele geçirildi. Onun üzerine bir spekülasyon başladı sanki gizlenmiş belgeler, üstü örtülmüş şeyler veya bilinmeyen şeyler ortaya çıkmış gibi... Vazifemiz gereği bize gelen her türlü ihbarı, soruşturma isteğini, bunları titizlikle, hiçbir ayırım yapmadan inceleme ve soruşturma süreçlerine sokuyoruz. Buradan kalkarak da ‘üniversiteler yolsuzluk’ içinde demenin bence bir anlamı yok.”*

Çetinsaya öte taraftan “koruma” içgüdüğü ile saldırgan açıklamalar yapmaktan geri durmadı. Çetinsaya'nın YÖK'ün inceleme ve soruşturma aşamasında olan “gizli” ibareli belgeleri haberleştiren gazetecilerle ilgili yargıya başvuracağını açıklaması, RedHack eylemlerinin kamuoyunda yankı uyandırmasından duyduğu rahatsızlığı açık bir şekilde göstermiş oldu.

RedHack'in gerçekleştirdiği eylemle YÖK kışkıracıdaki üniversitelerin içerisinde olduğu derin çürüme bir kez daha ortaya serildi.

Sistemin karnesi veriliyor

2012-2013 Eğitim-Öğretim döneminin ilk yarısında yüzbinlerce lise öğrencisi karne almaya hazırlanırken Esenyurt DLB, bölgedeki liselere yönelik yaygın bir faaliyeti önüne koymuş bulunuyor.

Karne günü yaklaşırken Devrimci Liseliler Birliği de eğitim sisteminin karnesini şimdiden açıkladı. “Eğitim sistemi yine sınıfta kaldı! Ticarileşme: Pekiyi! Gericileşme: Pekiyi, Bilimsellik: Kötü, Anadilde eğitim: Kötü, Eşitsizlik: Pekiyi! Eşit, parasız, bilimsel, anadilde eğitim istiyoruz!” yazılı afişleri Köyiçi Meydanı ve civardaki liselerin etrafında yaygın biçimde kullanan DLB'liler, çeşitli şiarların yazılı olduğu stickerları da duraklar ve çeşitli merkezi noktalarda yaygın biçimde kullanıyorlar.

Liselilerin Sesi / Esenyurt

Bursa'da Liselilerin Sesi faaliyeti

*Liselilerin Sesi'*nin son sayısı olan Ocak sayısı Bursa'da liselilere ulaştırılmaya devam ediyor. 15 Ocak günü Tophane Meslek Lisesi öğle arası çıkışında *Liselilerin Sesi'*nin satışı gerçekleştirildi. Okul çıkış kapısının önünde ajitasyon konuşmalarıyla gerçekleşen dağıtımda dergi liselilere ulaştırıldı.

Yapılan konuşmalarda paralı eğitim uygulamalarından emperyalist savaş çıkırtkanlığına kadar bir dizi konu işlenerek liseli gençlik olarak örgütlü mücadeleyi yükseltmenin üzerinde duruldu.

Ayrıca *Liselilerin Sesi'*nin son sayısının tanıtımı için derginin ön kapağının kullanıldığı ve iletişim bilgilerinin olduğu afişler yapıldı. Liseli gençlerin yoğun olarak kullandığı yollara ve çarşı merkezine gerçekleşen afiş çalışmasında toplamda 100 adet afiş kullanıldı.

Liselerin Sesi / Bursa

Emperyalizmin Ortadoğu projesinin faturasını en çok kadınlar ödüyor!

Emperyalist savaş ve işgallerin geride bıraktığı tabloda en çok mağdur olan ve yıkıma uğrayanlar her zaman için kadınlar olmuştur. Emperyalizmin bölgesel ihtiyaçları çerçevesinde Ortadoğu halkları da, uzun süredir emperyalist işgalin tüm yıkımını yaşamaktadır. Ancak kadınların yaşadıkları sorunlar daha katmerli olmaktadır. Irak’a, Afganistan’a yapılan emperyalist işgallerde ortaya çıkan tablo bunu açıkça göstermektedir. Savaşın yarattığı her türden yıkıma ek olarak kadınlar cinsel şiddetin hedefinde yer almaktadırlar.

Son olarak Suriye üzerinden gündeme gelen emperyalist müdahale sonucu Suriye halkları yıkıma uğratılırken, kadınlar yine daha katmerli bir şekilde saldırıların hedefindedir. Emperyalist, kirli savaşların yaşandığı diğer örneklerde olduğu gibi, Suriyeli kadınlar da bir savaş stratejisi olarak tecavüzün mağduru olmaktadır. Uluslararası Kurtarma Komitesi IRC tarafından hazırlanan Suriye raporu bu gerçeği gözler önüne sermektedir. Lübnan’da ve Ürdün’de IRC’ye konuşan Suriyeli mülteci kadınlar, ailelerin Suriye’yi terk etmelerinin temel sebebi olarak tecavüzleri göstermektedirler.

Rapora yansıyan bilgilere göre, birçok kadın, silahlı kişilerce, halka açık yerlerde ya da evlerinde tecavüze uğramaktadır. Bu tecavüzlerin sıklıkla aile üyeleri önünde gerçekleştiği de ifade edilmektedir.

Suriye’de kadınları tehdit eden bu tehlike yanında gerici değer yargılarıyla baskı altında tutulan kadınların, tecavüz ve işkence sonunda hayatta kalsa bile, çoğunun “lekelenmemek” adına yaşadıkları cinsel şiddeti ihbar edemedikleri belirtilmektedir.

Yine benzer gerici ataerkil basınç nedeniyle, bazı kadınların da aileleri tarafından öldürülmekten korktukları için maruz kaldıkları cinsel şiddeti sakladıkları ifade ediliyor. Rapordaki dikkat çekici bir başka veri ise, bir babanın kızını silahlı bir grubun tecavüzünden “korumak” için öldürdüğü bilgisidir.

Hatırlanırsa, Suudi Arabistanlı Şeyh Muhammed El Arifi verdiği bir fetvada, Esad’a karşı savaşan silahlı grupların, 14 yaşından büyük çocukları ve kadınları kısa süreliğine hatta birkaç saatliğine kendi nikahlarına geçirebileceklerini söylemişti. Bunun tecavüzü meşrulaştıran ve teşvik eden bir fetva olduğu ortadadır.

***

Emperyalist işgal ve savaşlarda kullanılan kirli savaş yöntemlerinden biri olan tecavüzün sıklıkla gündeme geldiği Irak’ta ve Afganistan’da yaşananlar ise toplumsal hafızada asla unutulmayacak izler bırakmıştı. Hatırlanırsa, işgal sonrası hapishanelerde kadınların yaşadıkları, özellikle Ebu Garib Cezaevi’nde yaşananlar, oldukça ibretlik örneklerdir. 2006 yılında İngiliz askerlerinin Irak’ta tecavüz edip işkence yaptıkları 62 yaşındaki bir kadını öldürerek askeri ceset torbasıyla yol kenarına atmaları da bir başka vahşet örneği olmuştu. Bu örnek işgal döneminde kayıtlara geçen ve bilinen örneklerden sadece biridir. Kayıtlara geçmeyen pek çok kadın işgal güçlerinin kaçırılıp, işkenceye ve tecavüze uğramıştır.

Afganistan’da da yaşları 17-30 arası olan kadınların ve 12-17 yaş arası erkek çocukların kaçırılıp kamera karşısında tecavüz edildikleri ve

sonra işgalci güçlerin bu kasetleri sattıkları ortaya çıkmıştı.

Ortadoğu’da yaşanan haksız ve kirli savaşların kadınlara ödettiği faturanın örneklerine Lübnanlı, Filistinli ve de bölündükleri dört ayrı parçada Kürdistanlı kadınların yaşadıkları eklenebilir. Haksız ve kirli savaşların getirdiği yıkıma ek olarak kadınlar daima cinsel şiddetin hedefinde bulunmaktadır.

Emperyalist güçlerin kirli sicili

Sadece Ortadoğu’da değil, dünya genelinde de emperyalizmin vurucu gücü NATO askerlerinin tecavüz suçları açısından sicilinin oldukça kirli ve kabarık olduğu görülmektedir. Kurulduğu günden beri gerek Balkanlar’da, Afrika’da, Kore’de, Somali’de, Kosova’da ve diğer yerlerde yüzbinlerce kadın tecavüze uğramıştır. “Barış Gücü” adı altında konuşlandırılan askerlerin yaptıkları tecavüzlerin listesi oldukça uzundur. Dahası, insan hakları kuruluşlarının raporlarında yansıyan bilgilerde işgal edilen topraklarda “ganimet” diye esir alınan binlerce kadının Batılı ülkelere satıldığı belirtilmektedir.

***

Emperyalist hesapların sonucu yaşanan yeni vahşet örnekleri Suriye tablosunda yer almaktadır. Bu tabloyu değiştirecek, emperyalist müdahaleyi durduracak olan ise işçilerin ve ezilen halkların birlikte verecekleri mücadeledir. Bu nedenle emperyalist savaş ve saldırganlığa karşı işçi ve emekçilerde bilinç uyandırılmalı ve onun vurucu gücü NATO’nun yaptıkları zulüm teşhir edilmelidir. Özellikle kadınların yaşadıkları zulme dikkat çekmek ve toplumsal tepki oluşturmak önemli bir adımdır. <https://rantey.org>

Kiliseler taciz ve tecavüz olaylarını gizleyemiyor!

Kiliseye bağlı insanların zorunlu olarak ödediği vergilerle semiren kiliseler, devasa bir sermayeye hükmediyorlar. Sınırsız bir özerkliğe sahip olan kiliseler, ellerinin altında bulundurdıkları sermayeyi istedikleri gibi kullanabiliyorlar. Kiliselerin öncelikli yatırım alanları, çocuk yuvaları ve eğitim alanları olmaktadır. Bu kurumlar üzerinden kendi ideolojik etki alanlarını genişleterek yaygınlaştırmaya çalışıyorlar.

Yönetim ve mali işlerinde oldukça kapalı olan kiliseler, tüm bu koruyucu önlemlere karşın rüşvet, zimmete para geçirme, taciz ve tecavüz olaylarıyla gündemden düşmüyorlar. Burjuva yayın kuruluşlarının, burjuva sistemin ruhani tastikleyicilerinin yaptıklarını ne kadar görmezden gelseler de, durum katlanılmaz olunca zorunlu haberler yapıyorlar.

Avrupa ülkelerinde kiliselerle ilgili çıkan taciz ve tecavüz haberlerinin ortaya koyduğu olgular tüyler ürpertici düzeydedir. Kiliselerin bulaştığı bu iğrenç ve aşağılık olaylar hiç de tekil olaylar değildir. Kiliselerde sistematik olarak taciz ve tecavüz olayları yaşanmaktadır. Burjuvazinin diğer kurumları gibi kiliselerde, taciz ve tecavüz mağdurlarını önerdikleri tazminatlarla susturmaya çalışıyorlar.

Geçen yıldan bu yana, Belçika’da Katolik din adamlarıyla ilgili yaklaşık 500 taciz iddiası kayda geçti.

Geçen yıl konuyla ilgili olarak yapılan bir soruşturmada, İrlanda’daki üst düzey kilise mensuplarının on yıllar boyunca çocuklara cinsel tacizde bulunan rahipleri kolladığını ortaya çıkarmıştı.

Bir başka raporda da Katolik okulları ve yetimhanelerinde yıllar boyunca devam eden cinsel, fiziksel ve psikolojik taciz vakaları belgelenmişti.

Hollanda’da bağımsız bir komisyon, Katolik Kilisesi’ne bağlı kurumlarda onbinlerce çocuğun cinsel tacize uğradığını açıkladı.

Kiliseye ait okullar, dini eğitim kurumları ve yetimhanelerde 1945’ten itibaren taciz vakalarını araştıran komisyon, bu olayların bugün de sürdüğünü açıkladı.

Komisyon, 10 bin ile 20 bin arasında çocuğun uğradığı istismarı “hafif, ciddi ve çok ciddi cinsel taciz” olarak niteledi. Bunların tecavüze dek vardığını kaydetti.

Almanya’daki Katolik Kiliseleri de aynı iddialarla suçlanıyor.

Kiliselerden çevreye yayılan pis kokular, kiliseye bağlı insanların kiliselerden koparak uzaklaşmalarına yol açıyor. Almanya’da 2011 yılında 130 binden fazla insan kiliselerden resmen ayrıldılar. Kiliselerden yaşanan kopuşlar, kiliselerin gelirlerinde yol açtığı düşüşler asalaklar takımını oldukça tedirgin etti. Kiliselerden kopuşları durdurmak için piskoposlar tarafından yayımlanan bildiride, gelir vergisinin yüzde 8’i oranındaki özel vergiyi ödemeyenler için dini cenaze töreni de düzenlenmeyeceğini açıkladılar. Tanrı aşkına hizmet ettiğini iddia eden ve pisliklerini ruhani perdeler altında gizleyen asalakların tehdidi “para yoksa cenaze duası da yok” oluyor.

Ahlakçı ilkelere bağlılıklarıyla prim yapmaya çalışan dini kurumların ahlakçılığı kelimenin gerçek anlamıyla tam bir riyakarlıktır. Onlar her durumda, varlıklarını borçlu oldukları özel mülkiyet dünyasının kutsayarak, özel mülkiyeti tanrı adına kutsamayı kendilerine iş edinmişlerdir.

Devrimci Kadın Kurultayı hazırlıklarından...

Devrimci Kadın Kurultayı hazırlık çalışmaları yoğunlaşarak sürüyor.

İzmir'de İşçi Kültür Sanat Evi'nde gerçekleşen seminerde "8 Mart'ın tarihsel anlamı ve güncel çağrısı" anlatıldı.

Feministlerin kadın sorununa yaklaşımı ile sınıf devrimcilerinin bakışlarına değinilerek 8 Mart'ın neden sınıfsal özünden kopartılamayacağı ifade edildi. Devrimci 8 Mart kutlamalarının önemi vurgulandı.

Seminer sunumunun ardından konuyla ilgili görüşler ifade edildi.

Buca'da Şirinyer Tansaş önünde kadın sorunun çeşitli boyutlarda işleyen resim sergileriyle beraber açılan imza standlarında emekçilere seslenildi. Taleplerini imzaya açan sınıf devrimcileri ajitasyon konuşmalarıyla beraber mücadeleye çağrı yapan bildirilerini de emekçilere ulaştırdı.

İmza standlarının yanı sıra anket çalışmasıyla beraber de işçi kadınlara ulaşılmaya devam ediliyor. Bu çerçevede BEGOS'ta işçilerin öğle paydoslarında işçi kadınlarla sohbetler gerçekleştirilerek anketler yapıldı. Emekçi mahallelerinde kapı kapı dolaşarak emekçi kadınların görüşlerine anketlerde yer verildi. Anket çalışması sırasında onlarca emekçi kadınla yüz yüze gelinirken işçi kadınların, kadına yönelik şiddetin kaynağı olarak "ekonomik sıkıntıları" görmeleri sorunun sınıfsal kaynağının işçi kadın tarafından kolaylıkla su yüzüne çıkarılabileceğini göstermiş oldu.

Sınıf devrimcileri ev toplantılarını da hayata geçirmeye başladı. Yapılan ev toplantılarında emekçi kadınların sorunları tartışılırken öne çıkan ve bilgi paylaşımına konu olan başlıklar ise "Sovyet kadının kazanımları" ve "toplumsal kurumsallaşmalar" oldu.

13 Ocak Pazar günü ise Buca Pir Sultan Kültür Abdal Derneği'nde "Kadına yönelik şiddet ve 8 Mart" başlıklı bir söyleşi gerçekleştirildi. Sunulan müzik dinletisiyle başlayan söyleşide kadının tarihsel yenilgisine vurgu yapılarak kadın sorunun sınıfsal özü üzerinde duruldu. Etkinliğe katılan emekçilerin söyleyişi ilgiyle karşılaması ve canlı eklerle düşüncelerini paylaşmaları etkinliğin en olumlu yönü

oldu.

Bursa'da kurultayın duyurusunun ve Bursa'da yapılacak etkinliklerin bilgilendirmesinin yapıldığı imza standına ilgi vardı. Standda, Devrimci Kadın Kurultayı'nın içeriği hakkında sohbetler edilirken birçok kadın yapılacak söyleşilere katılabileceğini belirterek iletişim bilgisini verdi.

Fomara Meydanı'nda açılan standda bildiri dağıtımı da gerçekleştirildi.

Kayseri'de 12 Ocak günü bir hazırlık toplantısı gerçekleştirildi. Emekçi Kadın Komisyonu, hazırlık toplantısında kurultaya ilişkin olarak bir dizi etkinlik planladı.

Yapılan planlama çerçevesinde Battalgazi, Dersim ve Ziya Gökalp semtlerinde, organize sanayi bölgesinde kurultay çağrısını içeren materyalin tümü kullanıldı. Ayrıca Emekçi Kadın Komisyonu kurultaya hazırlık çerçevesinde 20 Ocak'ta "Dünden bugüne kadın sorunu" konulu bir panel düzenleyecek. Panelde Devrimci Kadın Kurultayı'nın politik arka planı da tartışılacak. 27 Ocak'ta ise Emekçi Kadın Komisyonu "8 Mart'ın tarihsel arka planı" konulu bir seminer düzenleyecek.

Adana'da ise kurultay hazırlıkları kapsamında Sanayi İşçileri Derneği'nde "Kadının Fendi" adlı filmin gösterimi yapıldı.

1968 yılında Ford otomobil fabrikasında 187 kadın işçinin "eşit işe eşit ücret" talebiyle yaptıkları grevi konu alan film beğeniyle izlendi. Sonrasında, kadın işçilerin gerek patronlara gerekse kadını toplumda ikincil gören geleneksel bakışa karşı verdikleri mücadeleyi başarılı şekilde anlatan film üzerine sohbet edildi. Filmden yola çıkılarak kadın sorunu ile ilgili çeşitli konularda değerlendirmelerde bulunuldu.

Ankara'da da hazırlıklar hızlanarak devam ediyor. Kurultay çalışmalarının bir ayağını oluşturan kadın sorunu seminerler dizisinin ikincisi "kadın sorunu-yaklaşımlar ve kadınların mücadelesi ve örgütlenmesi" bu hafta gerçekleştirildi.

Sincan ve Mamak'ta gerçekleşen 2 ayrı sunumda burjuva kadın hareketinden ortaya çıkışıyla başlayan sunum, uluslararası işçi hareketindeki gelişmelerin anlatımı ile devam etti.

Kurultay hazırlıkları kapsamında emekçi kadınları hedefleyen ev toplantılarının ilki Sincan'da gerçekleştirildi. Yapılan ev toplantısında Devrimci Kadın Kurultayı'nın hedefleri anlatılırken, kadınların günümüz toplumunda karşı karşıya kaldığı sorunlar üzerine tartışmalar yapıldı.

Ankara'da kurultay ve 8 Mart hazırlıkları çerçevesinde 3 Şubat günü yapılacak panel, "**Kadın sorunu, sınıf ve tarihsel özüyle 8 Mart**" başlığı ile gerçekleşecek. Öğretim üyesi Sibel Özbudun, Toplumsal Cinsiyet uzmanı Salime Tüfekçi ve BDSP temsilcisinin konuşmacı olarak katılacakları panel çerçevesinde çıkartılan davetiyeler başta emekçi kadınlar olmak üzere emekçilere, gençlere ve ilerici kurumlara ulaştırılmaya başlandı.

Aynı zamanda kurultayın tanıtımı amacıyla her hafta Yüksel Caddesi'nde stand açılmaya başlandı. 12 Ocak günü, kadınların karşı karşıya kaldığı

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - <https://rantey.org>

Kayseri

saldırıları içeren resim sergisinin de açıldığı stand yoğun yağmura rağmen ilgiyle karşılandı. Standda kurultay çağrı bildirileri kullanılırken, emekçilerle sohbetler gerçekleştirildi.

DKK dosyalarının yanı sıra, 8 Mart'ın sınıfsal ve tarihsel özüne uygun kutlanması çağrısını içeren deklarasyon metni de kullanılmaya başlandı. Ziyaret edilen sendikalarda ve ilerici kurumlarda 8 Mart'a dair canlı tartışmalar yürütülürken, kurumların kadın komisyonlarından da görüşme talep edildi. İlerleyen günlerde ziyaretler devam edecek.

İstanbul'da sınıf devrimcileri Devrimci Kadın Kurultayı'na yönelik hazırlık çalışmalarını yoğunlaştırarak sürdürüyorlar. Bu çerçevede çeşitli araçları kullanarak etkin bir propaganda ve ajitasyon faaliyeti yürütüyorlar.

Ümraniye'de, kurultaya hazırlık çerçevesinde yapılan seminerlerin ikincisi 16 Ocak günü gerçekleştirildi. Seminerde "Kadın sorunu ve toplumsal kurumsallaşmalar" ile "Toplumsal devrim ve sosyalizmde kadın" başlıkları işlendi.

Seminere katılanların her iki başlık üzerinden sorular yöneltilip, kendi görüşlerini belirttiği seminer devrimci kadın kurultayı hazırlıklarının pratik olarak planlanmasıyla bitirildi.

Bu planlama çerçevesinde 27 Ocak günü emperyalist savaş gündemini işleyen, aynı zamanda devrimci kadın önderleri öne çıkaran bir eylemlilik örgütlenecek!

Küçükçekmece'de, kadın işçilerin yoğun olarak çalıştığı fabrikalarda Kurultay çağrısı yükseltirken, 14 Ocak günü Sefaköy Pazartesi Pazarı'nda bildiri dağıtımı gerçekleştirildi. 16 Ocak günü de İnönü Mahallesi, Sefaköy ve Yenibosna'da kurultaya çağrı yapan afişler yoğun olarak yapıldı.

Bildiri dağıtımı ve afişlerle kurultay çağrısının duyurusu yaygınlaştırılırken, Sefaköy İşçi Kültür Evi Emekçi Kadın Komisyonu'nun planladığı eğitim çalışmaları İşçi Kültür Evi'nde gerçekleşiyor. Ayrıca ev toplantıları ve derneklerin kadın komisyonlarında da kadın sorunu üzerine seminerler gerçekleştiriliyor, Kurultay çağrısı yapılıyor.

Kızıl Bayrak / Bursa-Ankara-Kayseri-İzmir-Adana-İstanbul

16 Ocak 2013 / Bursa

Kadın sorunu üzerine KESK’e bağlı Tüm Bel-Sen 2 No’lu Şube ve Kültür Sanat Sen ile konuştuk...

“Sistem değişmedikçe kadın sorunu da çözülemez!”

- *Günümüz toplumunda kadınların karşı karşıya kaldıkları sorunlar sizce neler?*

- **Tüm Bel-Sen 2 No’lu Şube Kadın Sekreteri**

Aygün Öğrendi: Kadın emeğine dönük yoğun saldırıların yaşandığı, cinsiyet eşitsizliği ve adaletsizliğin giderek derinleştiği AKP iktidarı boyunca kadına yönelik şiddetin %1400 arttığı bir süreci yaşıyoruz. Gün geçmiyor ki kadın cinayet haberi okumayalım. Günde en az 5 kadının öldürüldüğü haberi magazin sayfalarını 3. sayfa haberlerini dolduruyor ve biz bunu giderek kanıksıyoruz. Emek cephesinde de bir taraftan kadın kimliğine, kadın bedenine saldırılar sürerken bir taraftan da taciz, mobbing, ucuz iş gücü, esnek, güvencesiz uygulamaların mağduru olmakta ve böylece çifte sömürüye maruz kalmaktadır. Kadınlar bir taraftan evde, işyerinde, sokakta erkek egemen zihniyetin cenderesinde yaşıyorlar ve hala AKP iktidarının başbakanı kadınları bir kuluçka makinesi gibi görüp 3-5 daha fazla çocuk istemekte yani ucuz emeğin garantisini kadınlarda görmektedir. Diğer taraftan süren savaşın acısını yüreğinde duyan egemen erkek zihniyetin savaş çılgınlıklarına karşı oğullarını, kocalarını yitirmenin mağduriyetini yaşayan yine biz kadınlarız.

- **Kültür Sanat Sen İzmir Şube Başkanı Nesrin**

Tathioğlu: Günümüz kadınlarının şu anda en fazla karşı karşıya kaldığı sorunlar özellikle şimdiki iktidar döneminde şiddet ve tecavüz gibi görünüyor. Tabii ki bu sorunları sadece hükümete bağlamak bence yanlış. Kadın sorunu tamamen sistemle ilgilidir. Sorun sadece şiddet ve tecavüzle de bitmiyor. Kadınlar yıllarca söylenegeldiği gibi çifte sömürü yaşıyor. Hem işte hem evde. Kadınların hala eşit ücret almadıkları, işyerlerinde tacize (mobbing) maruz kaldıkları bilinen gerçeklerdir. Ayrıca eve geldiklerinde ev işi yapmak zorundalar, okumuş olmaları da fark etmeden şiddet görmekteler. Çocuk bakımı çalışan kadın için her zaman sorun olmuştur. Çünkü işyerlerinde kreş ya hiç yoktur ya da yeterli değildir. Bu yüzden de sırf çocuk

bakmak sorun olduğu için kadınlar işten ayrılmakta, evde çocuk bakmaya başlamaktadır.

- *Kadınların yaşadığı baskı, eşitsizlik ve sömürü gün geçtikçe artarken, kadınların kurtuluşunun nasıl gerçekleşeceğini düşünüyorsunuz?*

- **Tüm Bel-Sen 2 No’lu Şube Kadın Sekreteri**

Aygün Öğrendi: Biz kadınlar içimizdeki direniş ve özgürleşme isteğini alanlara çıkararak daha güçlü bir sesle haykırmadıkça kurtuluşumuzun olmadığını biliyoruz. Başta cinsiyet ayrımcılığı olmak üzere her türlü ayrımcılığa son verecek demokratik, eşitlikçi, kimliğini, cinsiyetini ve emeğimizi gözetten bir anayasanın yapılmasıyla başlamak gerekiyor. Kamu hizmetlerinin özelleştirilmesinin durdurularak eşit, parasız kamusal hakkın sağlanması, şiddete uğrayan kadınların ve cinayetlerin engellenmesi için yasaların kadınlar lehine düzenlenmesi, başta KESK’li kadın arkadaşlarımız olmak üzere emek ve özgürlük mücadelesi veren tüm kadınların özgür bırakılmasını istiyoruz. Biz kadınlar, yaşamın yaratıcısı ve mücadelenin kendisiyiz. Başta kendimizden başlayarak tüm korkuları bir yana bırakarak şiddeti uygulayanı teşhir ve mahkûm ederek işe başlayabiliriz. Örgütlü kadın iradesi, barış ve dayanışmayla tüm insanlık için daha yaşanabilir bir dünya kurabiliriz.

- **Kültür Sanat Sen İzmir Şube Başkanı Nesrin**

Tathioğlu: Kadınların yaşadıkları sorunlar toplumsal bir sorundur ve yine de çözümünü toplumsaldır. Sadece yasa değişiklikleri ile geçici olarak sorunlar çözülmeye çalışılır ama sorunun kaynağına inilmediği için çözüm olmaz. Kadınlar özgürlük, eşitlik mücadelesini erkeklerle beraber verdikleri zaman bu sorun da çözülür. Kadın sorunu tek başına ele alınamaz. Genel anlamda yaşadığımız tüm sorunların kaynağı sistem bozukluğundan kaynaklanmaktadır. İçinde bulunduğumuz sistem değişmediği sürece kadın sorunu da çözülemez.

Kızıl Bayrak / İzmir

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - <https://rantey.org>

“Şimdi bir araya gelelim, ışık olalım!”

Birleşik Metal-İş Kadın Komisyonu Penta Temsilcisi Melike Çolak’la Devrimci Kadın Kurultayı’nı konuştuk...

- **Birleşik Metal İş Kadın Komisyonu’nun yaptığı çalışmalardan kısaca bahseder misiniz?**

- Sendikanın 2000’li yılların başında başlattığı ve tam olarak işlevli hale getiremediği için biten kadın komisyonu son 2-3 senedir tekrar varlığını göstermeye başladı. IG Metal’in de finansman olarak destek verdiği bu çalışma, sendikanın bağlı diğer fabrikalardaki kadınların katıldığı eğitimlerle şu an hala devam ediyor. Eğitimlerde işçi kadınların sıklıkla yaşadıkları sorunlar, sendikalarda yönetici kadrosunda kadınların az yer alması gibi başlıklar işleniyor. Merkezi olarak bir piknik düzenledik. 2011 yılında 8 Mart’a kitlesel bir katılım sağladık. 8 Mart vesilesiyle her yıl etkinlikler düzenliyoruz. Sendikanın örgütlü olduğu fabrikalarda kadın işçi az olması çalışmamızı zora sokabiliyor. Son dönemde kadın işçilerin çalıştığı fabrikaların kapanması da cabası.

Bizim fabrikada ise işyeri kadın komisyonu tekrar kuruldu. Komisyon 6 kişiden oluşuyor. 1 Şubat’ta yapılacak merkezi toplantı öncesi toplantılar alıp önümüzdeki süreçte nasıl bir çalışma yürüteceğimizi tartışıp merkezi toplantıya hazırlıklar yapıyoruz.

- **Metal iş kolunda işçi kadınların karşılaştıkları zorluk alanları nelerdir?**

- Metal işkolunda kadın işçiler, ağır çalışma koşullarından kaynaklı mesleki hastalıklara erkek işçilerden daha yoğun bir şekilde yakalanıyorlar. Erkek sınıf kardeşlerimizle aynı şekilde iş yapmamıza rağmen aynı ücreti alamıyoruz. Kriz zamanı önce hamile ve evli kadınları işten atıyorlar. İşe girmeden önce sözleşme imzalatırılıyor. Kadın işçiler taşerona bağlı çalışıyorlar, evlilik ve çocuk yapma hakkını ellerinden alıyorlar. Gece vardiyası yasak olması gerekirken kadınlar gece vardiyasında çalışıyorlar.

- **10 Şubat Pazar günü yapılacak olan Devrimci Kadın Kurultayı hakkında görüşlerinizi alabilir miyiz?**

- Devrimci kadınların yıllar öncesinde New York’ta başlatmış olduğu ve bedeller ödeyerek bugünlere kadar gelen 8 Mart’ı kadınların doğum günü sayan biri olarak Devrimci Kadın Kurultayı’nı selamlıyorum. Nasıl ki geçmiş tarihte haksızlıklara, ezilmişliklere ve sömürüye başkaldıran kadınlar olmuşsa, bugün de fabrikalarda gördüğümüz tablo pek farklı değil. Emine Aslan, Aynur Çamalan, Gülistan Kobatan ve ismini hatırlamadığım nice kadın arkadaşlarımızın başlatmış olduğu fabrika direnişlerini sadece bir direniş olarak değerlendirmiyorum. Çünkü tek başına olsalar da o fabrikanın önünde ve aslında mücadelenin en ölümler. Aslında bu onların bütün ezilmişliklerinin dışı vurumuydu. Evde, sokakta, okulda, eşinin yanında ezilen kadın fabrikada sussa ne olacaktı. Kurtuluşumuz da mücadele eden kadınların birlikte yakmış olduğu meşalenin peşine gitmektir. Şimdi bir araya gelelim ışık olalım.

Kızıl Bayrak / Ümraniye

Kapitalizm enerji sorununu çözer mi?

Son yıllarda dünyanın birçok ülkesinde alternatif enerji kaynakları bulmak üzere birçok çalışma yapılıyor. Ülkeler arasında sera gazı salınımını önlemek için Kyoto Protokolü vb. anlaşmalar imzalanıyor. Özellikle gelişmiş kapitalist ülkeler 50 yıllık hedefler koyarak yeni/temiz enerji kaynaklarını geliştirmek için araştırma-geliştirme çalışmaları yürütüyorlar. Tüm bunlar bize “dünyayı kurtaracağız” söylemleri altında gösteriliyor elbette. Ve kapitalistler bunu yaparken suçu yine “bilinçsiz!” insanlara yükleyip yardım istiyorlar. Evlerimizde ne kadar az su harcarsak, ne kadar az halı yıkarsak örneğin, su sorunu o kadar fazla çözülecekmiş gibi! Halbuki sanayide kullanılan su miktarı evlerde kullanılan suyun yüzlerce kat fazlası. Örneğin bir otomobil fabrikası yalnızca bir otomobil üretmek için yılda 380 bin litre su harcıyor. Bu fabrikanın bir yılda binlerce araç ürettiğini düşünürsek harcadığı su miktarı milyon tonları buluyor. Kapitalistler insan ve çevre sağlığını düşünerek bu önlemleri aldığını söyleyedursun; son verilere göre dünyada 2 milyardan fazla insan temiz içme suyundan mahrum bir şekilde yaşıyor, 1.4 milyar insan elektrik erişimine sahip değil ve yine 1 milyardan fazla insan yetersiz besleniyor.

Dünya üzerinde sınıfların ortaya çıkışından itibaren doğanın insan üzerindeki hakimiyetinin yerini insanın doğa üzerindeki hakimiyeti almış durumda. Özellikle sanayi devriminden sonra azgınca doğaya hükmeden, yeraltı kaynaklarını kendi çıkarları için talan eden kapitalistler, petrol, doğalgaz ve suyun tükeneceği günün yaklaşmaya başladığını fark etmiş olacaktı ki zengin petrol ve doğalgaz yataklarına sahip Ortadoğu ülkelerine savaş açmanın yanında bizim harcadığımız suya ve enerjiye dahi göz dikiyorlar. Son zamanlarda Ortadoğu üzerine kurulan savaş senaryolarının da, alternatif enerjileri geliştirmek adına yapılan tüm çabaların da altında bu neden yatmaktadır. Emperyalist ülke sermayelerine kendilerini bir süre daha idame ettirecek kaynaklar sağlamak... Bunu yaparken de az para çok iş mantığını sürdürerek doğayı katlederek HES’leri, termik santralleri kuran, nükleer tesis anlaşmaları imzalayan sermaye bu noktada kendini ele veriyor aslında. Türkiye’de yenilenebilir enerji kanununda 2010 yılında yapılan değişiklikle tabiat parkı, tabiat koruma alanı,

yaban hayatı geliştirme sahası, özel çevre koruma bölgeleri ve doğal SİT alanları gibi alanlarda HES’lerin kurulması kolaylaştırıldı. Ve bunun ardından 2011 yılında 761 HES projesi onaylandı. Yine Türkiye ile Rusya arasında Mersin ve Sinop’ta nükleer tesis kurmak için iki ayrı anlaşma imzalanmış durumda. Bunların inşaatları da 2013 yılı içerisinde başlayacak. Bu kaynaklar doğanın ve insan sağlığının üzerinde olumsuz etkileri olan kaynaklar ve elbette buralardan üretilen enerji halkın yararına kullanılmayacak. Yüzyıllardır olduğu gibi bir avuç asalağın çıkarları için kullanılacak.

Kapitalizm insanlığın enerji sorununa çare bulabilir mi?

Aslında yenilenebilir enerji kaynaklarının çok büyük bir kısmı daha küçük kapasitede enerji üretebildiği için sermayenin değil fakat halkın enerji ihtiyacını karşılayabilecek düzeyde. Bu kaynaklar arasında rüzgar türbinlerini, organik atıklardan biyogaz üreten tesisleri, fotovoltaik pilleri, jeotermal enerji vb. sayabiliriz. Bu kaynakların hepsi doğa ve insan üzerinde hiçbir olumsuz etkisi olmayan, kaynağını güneşten aldığı için temiz ve sonsuz kaynaklar. Örneğin bir mahalleye kurulan biyogaz (doğalgaz içeriğine sahip bir gaz) tesisi ile mahallenin organik çöplerinden, hayvansal ve bitkisel atıklarından ısınma ihtiyacının bir kısmını sağlamamız mümkün. Yine saydığımız diğer kaynakları da insanlığın enerji gereksinimi için kullanabiliriz. Fakat tüm bunları kapitalist sistemde hayata geçirebilmek mümkün değil. Bilimin ve üniversitelerin burjuvazinin hizmetinde olduğu, tüm enerji kaynaklarının bir avuç kapitalistin elinde tutulduğu bu sistemin, insanlığın çıkarlarını gözeterek temiz ve ücretsiz bir ısınma, pişirme, elektrik sağlamasını bekleyemeyiz. İşte tam da bu yüzden kapitalist sistemde bu kaynakların geliştirilmesi ancak sermaye için kâr sağladığı oranda mümkün olacaktır. Bu sebeple yenilenebilir enerji kaynaklarının geliştirilmesi ve uygulanmasının önünde duran engel kapitalizmin ta kendisidir. Toplum için enerji üreten ve dünyamızın soğumasını durduracak olan da bu engeli kaldırmak için mücadele edenlerdir yalnızca.

İzmir’den Toplumcu Mimar-Mühendisler

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - <https://irfany.org>

“TMMOB susmaz, susturulamaz!”

Türk Mühendis ve Mimar Odaları Birliği’ne (TMMOB) yönelik saldırıları da barındıran torba yasa 12 Ocak günü İstanbul’da meslek odaları tarafından yapılan eylemle protesto edildi.

İstanbul Meslek Odaları Koordinasyonu’nun (İMOK) çağrısıyla yapılan eyleme EHP, TKP, Halkevleri, EMEP ve DMMM de katılarak destek verdi.

Taksim Galatasaray Lisesi önünde buluşan çeşitli meslek odaları ve ilerici, devrimci güçler gerçekleştirilen eylemle saldırılara sessiz kalmayacaklarını ilan ettiler.

Eylem Galatasaray Lisesi önünden “TMMOB’ye torba yasa müdahalesi... Herkesin biat etmesini isteyenlere karşı ülkemize, meslek odalarımıza, geleceğimize, TMMOB’ye sahip çıkıyoruz!” ve “TMMOB’ye dokunma!” pankartlarıyla Taksim Meydanı’na yüründü. Eylemde çeşitli meslek odaları da kendi oda pankartlarıyla yürüdüler.

Meydana kadar süren yürüyüş sırasında çevredeki emekçilere torba yasanın kapsamındaki saldırılar aktarılırken meslek odalarının teslim alınmak istendiği ifade edildi.

Çerkezoğlu: Yandaş oda istiyorlar!

Taksim Tramvay Durağı’na gelindiğinde İstanbul Meslek Odaları Komisyonu (İMOK) adına açıklamayı Dr. Ali Çerkezoğlu yaptı. Çerkezoğlu, AKP hükümetinin taşeronu olduğu uluslararası sermaye için özelleştirme saldırıları hazırladığını, bu saldırılar karşısında hiçbir gücün durmaması için meslek odalarını hedef aldığını ifade etti.

Çerkezoğlu TMMOB’nin HES projelerine, doğanın kirletilmesine, boğaz köprüsü ve otoyol projelerine kamu yararı adına karşı çıktığını ifade ederken “yandaş oda istiyor” diyerek biat eden meslek odaları, sendikalar istendiğini belirtti.

Çerkezoğlu’nun konuşması kitle tarafından “Faşizme karşı omuz omuza!” sloganlarıyla karşılandı.

Çerkezoğlu’nun ardından TMMOB İstanbul İl Temsilciliği adına bir konuşma yapıldı, eyleme verilen destek selamlanarak, TMMOB’nin hayatın dışına itilmek istendiği belirtildi ve şunlar söylendi: “Biz dostlarımızla, mücadele arkadaşlarımızla direnecek hayatın dışına onları iteceğiz.”

Kızıl Bayrak / İstanbul

Çocuk işçiliği üzerine...

Kapitalizmde çocuk işçiliği yoğun sömürü, açlık ve ölüm demektir!

İstanbul İşçi Sağlığı ve Güvenliği Meclisi 2012 yılı iş cinayetleri bilançosunu açıkladı. Buna göre 2012 yılı içerisinde 867 işçi iş cinayetlerine kurban gitti. Rapora yansıyan bir diğer çarpıcı veri ise kaldırılan 867 işçi cenazesinin 34'ünün çocuk işçi olması. İş cinayetlerine kurban giden 15'i 14 yaş ve altı, 19'u ise 15-17 yaş gruplarından oluşuyor. Bu tablonun buzdağının görünen kısmı olduğundan şüphe duyulmamalıdır. Artık iyice ayyuka çıkmış 4+4+4 eğitim sistemi bu tabloyu daha da vahşi bir hale getirecek. Hatırlanacağı üzere 4+4+4 eğitim sisteminde derinleştirilecek olan çocuk emeğine dayalı sömürü sermayenin gerici-dinci AKP hükümeti tarafından meşru bir zemine oturtmak adına yoğun bir ideolojik bombardıman gerçekleştirildi. Hükümetin çanak yalayıcısı burjuva basına çıkan haber ve köşe yazıları, bu bombardımana destek verdi. Hükümetin borazanı bazı köşe yazarları "Sosyalist Blok'un" daha işçi emeğini kullandığı yaygarasını kopardı. Geçmiş temel fabrikaların özelleştirilmesi sürecinde kirli yöntemi bir kez daha kullandılar. Dönemin sermayedarları ve onların uşakları "komünist" Bulgaristan'ın dâhi özelleştirmeler gerçekleştirdiğini ısrarla ve sistematik olarak işlediler.

Özelleştirmelerden, yani yağma ve talandan pay almak isteyen sarı sendikalar aynı dili kullanmaktan çekinmedi. Sosyalizmin dünya ölçüsünde zayıf olduğu günümüzde dahi burjuva sınıf egemenliği sosyalizme dil uzatmaktan geri durmuyor. Bu onların sosyalizmden ne kadar korktuklarının ifadesidir. Kuşkusuz komünistler çocuk işçiliğine, kapitalistlerin baktığı yerden bakmazlar. Kapitalizmde çocuk işçiliği kâr hırsının önemli bir parçasıdır ve çocuk emeği üzerine derin bir sömürüye dayalıdır. Fakat sosyalist toplumda öncelikli olarak çocukların kültürel, fiziksel, zihinsel gelişim süreçlerine eşlik eden bir üretim süreci işletilir. "Eğitimden biz şu üç olguyu anlıyoruz;

1- Zihinsel eğitim: Politik eğitim

2- Fiziksel eğitim: Jimnastik okullarında yapılan kültür-fizik amaçlı yapılan eğitim

3- Tüm üretim süreçlerinin temel ilkelerini öğreten, aynı zamanda çocuğa ve ergenlik çağındakilerine tüm üretim alanındaki en basit aletleri kullanma yetkisi sağlayan temel eğitim"*

Adına politik eğitim denilen bu eğitim ve üretimin içiçe geçiş süreci Sovyet toplumunda yaşama geçirilmiştir. Kapitalist toplumda politeknik eğitimin

varlığı ancak sosyalist mücadelenin güçlü olduğu dönemler açısından geçerlidir. Politeknik eğitim her zaman kapitalistlerin doğrudan saldırılarına hedef olmuştur. Çünkü "ücretlerde emeğin, zihinsel eğitimin, kültür-fiziğin ve politik eğitimin uyumu, işçi sınıfının düzeyini, aristokrasi ve burjuvazinin üzerinden çıkarır." *

Topluluk, koloni ya da komün sonuçta Sovyetler'de yaşanan bu deneyim önemli ve somut bir deneyim olarak duruyor. Ekim Devrimi'nin ardından iktisadi-toplumsal vb. pek çok alanda yeniden yapılanma adına yoğun çabaların konulduğu Sovyetler'de 1921 yılında baş gösteren kıtlık ortamında yararlanan çeteler savaş sırasında ailelerinin çocuklarını kullanarak hırsızlık vb. suçlara yöneltiliyordu. Bu çocuklar için kurulan eğitim topluluklarını başına Makerenko getirilir. "Hedeflenen durum çocukları yani çağın etkin bir işçisini çalışanı haline getirmektir." (Makerenko, Yaşam Yolu 1) Makarenko birlikte olduğu çocukları şu şekilde tanımlar: "Kültür düzeyleri düşük, ya çok az okuma-yazma bilen, ya da hiç bilmeyen önceki süreçte içinde bulundukları yarı barbar yaşantıları içerisinde kişilikleri yok olmuş, soyutlanmışlığın getirdiği yalnızlığın etkisiyle karamsarlaşmış ve dolayısıyla

insana karşı insanca davranmayı unutmuş bir kuşak. (Makerenko, Yaşam Yolu 1)

Bu tabloya rağmen kısa sürede önemli mesafeler katedilir. Akşam yatakhanelerinde kalan topluluk üyeleri, akşam sürecini yoğun tartışmalar ve kitap okumaları ile gerçekleştirmektedirler. Makerenko eğitim bilim alanında yürüttüğü çalışmalar ve Sovyet toplumunun ruhuna uygun olarak her türlü kişisel inisiyatifi geliştiren, fakat bu kişiler inisiyatifi "beraberlik ruhu ve karşılıklı yardımlaşmanın organlarıyla" birleştiren bir tutum aldı ve böylesi bir tarz bir süre sonra oturmaya başladı. Gündelik işlerin örgütlenmesinde karar mekanizmaları kendilerindeydi. Sabah tadilat, bahçe düzenlenmesi gibi işlerin yanı sıra çevredeki köylülerin işlerinin yapılmasında yardımcı oluyordu. Öğle saatleri derslerle içiçe örülen üretici süreçler sayesinde gelişmişlik düzeyi artar. Zaman içerisinde kurdukları atölye ve üretim araçları sayesinde Sovyet toplumunun ihtiyaçlarını karşılama noktasında genel bir çabanın birer parçası oldular. Üretim araçlarını geliştirerek çıtayı daha da yükselttiler. (Daha ayrıntılı bilgi için; Kulelerde Bayraklar, Yaşam Yolu 1-2)

Sonuç olarak kapitalizmde çocuk emeği bir sömürü aracıdır. Oysa sosyalist karakterli bir proleter devlette bir avuç azınlığın kâr hırsına dayalı değildir. Çocukların yetişmesi, eğitimi, üretim sürecine katılması tüm toplumun duyarlık alanı içerisindedir. Tüm toplumun sorunudur. Çocuğun üretim ve eğitim alanında nitel bir birikim yakalaması ancak ve ancak bir proleter devrim ile mümkündür. Tıpkı topluluk, koloni ve komünlere oldukça geri bir düzeyde girerek, bir proleter ve Sovyetler yöneticisi olduğu gibi. Kapitalizmde çocuk işçiliği yoğun sömürü, açlık ve ölüm demektir.

Kaynakça:

* Enternasyonal Genel Konseyi Yönergesi- Karl Marx (Ateşi Çalmak)

Zeynel Nihadioğlu

Edirne F Tipi Cezaevi A-6/A-17

Tersanelerde iş cinayeti düzeni sürüyor!

Tersanelerde çalışma koşulları can almaya devam ediyor. 14 Ocak günü Tuzla tersanelerinde bir işçi daha hayatını kaybetti.

Sedef Tersanesi'nde yaşanan iş cinayetinde Ersin Taşdemir adlı işçi yaşamını yitirdi. 33 yaşındaki Taşdemir vinçle, taşınan malzeme arasına sıkışarak hayatını kaybetti. Ardahan'ın Çıldır nüfusuna kayıtlı olan Taşdemir'in 3 çocuk babası olduğu gelen bilgiler arasında.

Tersanelerde siparişlerin azalmasına paralel olarak azalan iş cinayetleri gerçeği biliniyor. Sektördeki darlığı aşmak için sömürüyü katmerleyen, güvencesizliği bir üst boyuta taşıyan patronlar iş cinayetlerinin sorumlusudur. Tersanelerdeki patronların örgütü Türkiye Gemi İnşa Sanayicileri Birliği (GİSBİR) tüm bu gerçeklere rağmen riyakarlıkla çıkıp basına yazılı açıklama yapıyor.

GİSBİR Genel Sekreterliği tarafından yapılan yazılı açıklamada "müessif bir iş kazası" bilgileri nedenlerine değinilmeden verilir "işçi kardeşimiz hayatını kaybetmiştir" deniyor.

Mücadele Postası

Kayıplar için eylemler sürüyor...

12 Ocak günü Cumartesi Anneleri İstanbul'da, İHD ise İzmir'de yaptığı eylemlerle kayıpların takipçisi olacağını haykırdı.

Cumartesi Anneleri katliamı lanetledi

Cumartesi Anneleri gerçekleştirdikleri 407. eylemlerinde Güçlükönak katliamında yaşamını yitirenleri ve Fransa'da infaz edilen 3 kadını andı.

Eylem Galatasaray Meydanı'nda "Failleri belli, katiller nerede?" pankartının açılması ve kayıp yakınlarının resimlerinin taşınmasıyla başladı.

Eylemde Murat Yıldız'ın annesi **Hanefi Yıldız**, Güçlükönak katliamını araştırmak için

bölgeye Cumartesi Anneleri adına giden **Şanay Yurdatapan**, düzen partisi CHP İstanbul Milletvekili Sezgin Tanrikulu, Ahmet Kaya'nın kızı **Emine Kaya Erbek** konuşma için söz aldılar.

Cumartesi Anneleri adına basın açıklamasını **Özge Akçam** okudu. Açıklamada Güçlükönak katliamı sürecini aktarırken, katliamın PKK'nin üstüne atılmaya çalışıldığını, PKK'nin ilan ettiği tek taraflı ateşkes sürecinin baltalanmak istendiğini ifade etti. Akçam katliamın itirafının yıllar sonra yapıldığını belirterek ordu tarafından bir grup korucuya katliam için 50.000 dolar ödendiğini ifade etti. Akçam ayrıca Güçlükönak katliamını gerçekleştiren koruculardan Hamit Yıldırım'ın geçtiğimiz yıl Musa Anter'i öldürmekten tutuklandığını hatırlatarak açıklamayı bitirdi.

İzmir'de basın açıklaması

İHD İzmir Şubesi üyeleri, Konak eski Sümerbank önünde bir araya gelerek, "Kayıplar Belli, Failler Nerede?" yazılı pankart açtı.

Burada basın açıklamasını okuyan İHD İzmir Şube Başkanı Adnan Kaya, devletin yüzlerce insanı gözaltında kaybettiğine dikkat çekerek şunları söyledi: "Kimisini kör gece yarılarında kimsenin olmadığı sokaklarda aldı, kimisini tüm topluma gözdağı verircesine gün ortasında kalabalıklar içerisinde."

İHD bu hafta yaptığı eylemde 12 yaşında gözaltına alınarak kaybedilen Davut Altunkaynak'ın öyküsünü anlattı.

Kızıl Bayrak / İstanbul-İzmir

"KESK'li tutsaklar onurumuzdur!"

KESK'e yapılan operasyon sonucu gözaltına alınan ve 200 gündür tutuklu bulunan KESK'lilerle dayanışma amacıyla, Adana, İzmir ve Bursa'da eylemler yapıldı.

Adana

Adana'da eylem İnönü Parkı'nda yapıldı. Açıklamayı KESK Adana Şubeler Platformu adına SES Adana Şube Başkanı Muzaffer Yüksel okudu. Eylemde "Adaletsizlik ve hukuksuzluk 200 gündür devam ediyor!" ozaliti açıldı.

Açıklama, KESK için şu ifadeler vurgulanarak bitirildi: "Tüm kuşatma, bertaraf etme operasyonlarına karşı emek ve demokrasiden yana olan herkesin yüreğinde, beyninde, bilincinde yer almaya devam edecektir."

İzmir

KESK İzmir Şubeler Platformu tarafından örgütlenen eylem, YKM önünde başladı. Burada toplanan kitle Eski Sümerbank önüne yürüdü. "KESK İzmir Şubeler Platformu" pankartı ile KESK flamaları taşındı. Yürüyüş boyunca ajitasyon konuşmaları yapıldı. Eski Sümerbank önüne gelindiğinde basın metnini SES İzmir Şube Başkanı Dr. Veli Atanur okudu. Atanur açıklamaya, 25 Haziran 2012 günü gözaltına alınan ve hala tutuklu bulunan yönetici ve üyelerinin iddianamelerinin ortada olmadığını söyleyerek başladı. KESK'lilerin hala ne ile suçlandığının bilinmediği ifade edilerek AKP iktidarının "ileri demokrasisi" eleştirildi.

Yürüyüş ve eylem boyunca "KESK'e dokunma, sendikama dokunma!", "Faşizme karşı omuz omuza!" sloganları sıklıkla atıldı.

Bursa

Basın açıklamasını dönem sözcüsü Ergin Uygun gerçekleştirdi. Sendikal hak ve özgürlükleri için mücadele eden KESK'lilerin 200 gündür tutuklu olduğunu dile getiren Uygun, yargının siyasallaştığını ve AKP düzenine karşı sesini yükseltenlere karşı baskı aracı olarak kullanıldığını belirtti.

Sendikal mücadelenin iktidar için büyük bir tehdit olarak olarak görüldüğünü ifade ederek 12 Eylül faşist dönemini gölgede bırakacak yöntemleriyle baskıcı politikalara imza attığını belirtti.

Kızıl Bayrak / İzmir-Bursa

Tutsaklardan ihlal mektupları

İnsan Hakları Derneği İstanbul Şubesi Cezaevi Komisyonu yaptığı "F" eylemi ile hapisanelerde yaşanan hak ihlallerine dikkat çekti.

13 Ocak günü Galatasaray Lisesi önünde bir araya gelen İHD'liler, "Hapishanelerde baskı, tecrit, işkence var. Biliyor musunuz!", "Tecrit öldürüyor! F tipi hapishaneler kapatılsın!" pankartlarını açtılar. "Tedavi haktır engellenemez!", "Çıplak arama işkencesine son!", "Tecrit işkencesine son!", "İnsanlık onuru işkenceyi yenecek!" sloganlarını atıldığı eylemde, tutukluların gönderdiği, hapishanelerde yaşanan hak ihlallerinin anlatıldığı mektuplar okundu.

Sürgün, üçlü odalarda tek kişilik tecrit, sürgünlerde tutukluların radyo, yiyecek, kalem, kırtasiye malzemelerine el konulması, muayenenin eller kelepçelenerek yapılmak istenmesi, gönderilen eşyalara el konulması gibi çok sayıda hak ihlali mektuplarla birlikte aktarıldı.

Mektupların okunmasının ardından eylem sona erdi.

Kızıl Bayrak / İstanbul

EKSEN Yayıncılık Büroları

Sönmez İş Sarayı Kat: 3 No: 220 Heykel / BURSA Tel: 0 (224) 220 84 92

Atatürk Bulvarı 109/19 Erciyes İşhanı, Kızılay / ANKARA

Bir haberim var size,
telgraf direklerinin demir saçlarını titreten bir haber.

Fakat
en büyük tehlike,
en büyük keder,
kıramaz birbirine kenetlenen kolların zincirini,
kenetlenin!
Öldü Lenin!

Nazım Hikmet Rah

V. I. Lenin
22 Nisan 1870 - 21 Ocak 1924

Dünya proletaryasına
yol göstermeye devam ediyor!..